

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 352

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

49 tomas

2006 m. gruodžio 13 d.

Turinys	I Aktai, kuriuos skelbti privaloma	
	
	II Aktai, kurių skelbti neprivaloma	
	Europos centrinis bankas	
	2006/905/EB:	
	★ 2006 m. rugpjūčio 31 d. Europos centrinio banko gairės, iš dalies keičiančios Gaires ECB/2000/7 dėl Eurosistemos pinigų politikos priemonių ir procedūrų (ECB/2006/12)	1

Kaina: 18 EUR

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį. Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

EUROPOS CENTRINIS BANKAS

EUROPOS CENTRINIO BANKO GAIRĖS

2006 m. rugpjūčio 31 d.

iš dalies keičiančios Gaires ECB/2000/7 dėl Eurosistemos pinigų politikos priemonių ir procedūrų

(ECB/2006/12)

(2006/905/EB)

EUROPOS CENTRINIO BANKO VALDANČIOJI TARYBA,

PRIĖMĖ ŠIAS GAIRĖS:

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 105 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką,

1 straipsnis

Eurosistemos bendros pinigų politikos įgyvendinimo principai, priemonės, procedūros ir kriterijai

atsižvelgdama į Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statutą, ypač į jo 12.1 straipsnį ir 14.3 straipsnį, siedama juos su 3.1 straipsnio pirma įtrauka, 18.2 straipsniu ir 20 straipsnio pirma dalimi,

2006 m. rugpjūčio 31 d. Gairių ECB/2000/7 dėl Eurosistemos pinigų politikos priemonių ir procedūrų ⁽¹⁾ I priedas pakeičiamas šių gairių priedo tekstu.

kadangi:

2 straipsnis

Patvirtinimas

- (1) Siekiant bendros pinigų politikos turi būti apibrėžtos priemonės ir procedūros, kurias turi naudoti Eurosistema, susidedanti iš eurą įsivedusių valstybių narių (toliau – dalyvaujančios valstybės narės) nacionalinių centrinių bankų (NCB) ir Europos centrinio banko (ECB), kad įgyvendintų tokią politiką vienodu būdu visose dalyvaujančiose valstybėse narėse.

NCB ne vėliau kaip iki 2006 m. rugsėjo 20 d. perduoda ECB išsamius tekstų ir priemonių, kuriais jie ketina laikytis šių gairių, aprašymus.

- (2) ECB suteiktas įgaliojimas nustatyti gaires, būtinas Eurosistemos bendrai pinigų politikai įgyvendinti, o NCB yra įsipareigoję veikti vadovaudamiesi tokiomis gairėmis.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

- (3) Paskutiniai pasikeitimai nustatant ir įgyvendinant Eurosistemos bendrą pinigų politiką, ypač antrinės rinkos neturinio turto įtraukimas į Eurosistemos kredito operacijoms tinkamo įkaito bendrą sąrašą, turi būti tinkamai atspindėti pakeičiant šiuo metu galiojančių ECB gairių dėl Eurosistemos pinigų politikos priemonių ir procedūrų I priedą,

Šios gairės įsigalioja praėjus dviem dienoms po jų priėmimo. 1 straipsnis taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d.

⁽¹⁾ OL L 310, 2000 12 11, p. 1. Gairės su paskutiniais pakeitimais, padarytais Gairėmis ECB/2005/17 (OL L 30, 2006 2 2, p. 26).

4 straipsnis

Priimta Frankfurte prie Maino, 2006 m. rugpjūčio 31 d.

Adresatai

ECB valdančiosios tarybos vardu

ECB pirmininkas

Jean-Claude TRICHET

Šios gairės skirtos dalyvaujančių valstybių narių NCB.

PRIEDAS

„Pinigų politikos įgyvendinimas euro zonoje – bendrieji Eurosistemos pinigų politikos priemonių ir procedūrų dokumentai

TURINYS

Ižanga	8
1 SKYRIUS	
Pinigų politikos sistemos apžvalga	9
1.1. Europos centrinių bankų sistema	9
1.2. Eurosistemos tikslai	9
1.3. Eurosistemos pinigų politikos priemonės	9
1.3.1. Atvirosios rinkos operacijos	9
1.3.2. Nuolatinės galimybės	11
1.3.3. Minimalios privalomosios atsargos	11
1.4. Kitos sandorių šalys	11
1.5. Užtikrinamasis turtas	11
1.6. Pinigų politikos sistemos pakeitimai	11
2 SKYRIUS	
Tinkamos kitos sandorių šalys	12
2.1. Bendrieji tinkamumo kriterijai	12
2.2. Kitų sandorių šalių atranka greitiesiems konkursams ir dvišalėms operacijoms	12
2.3. Sankcijos, taikytinos nevykdančioms įsipareigojimų kitoms sandorių šalims	13
2.4. Teisių laikinas sustabdymas arba atėmimas atsargumo sumetimais	14
3 SKYRIUS	
Atvirosios rinkos operacijos	15
3.1. Grįžtamieji sandoriai	15
3.1.1. Bendrosios nuostatos	15
3.1.2. Pagrindinės refinansavimo operacijos	15
3.1.3. Ilgesnės trukmės refinansavimo operacijos	16
3.1.4. Koreguojamosios grįžtamosios operacijos	16
3.1.5. Struktūrinės grįžtamosios operacijos	17
3.2. Vienakrypčiai sandoriai	17
3.3. ECB skolos sertifikatų išleidimas	18
3.4. Valiutų apsikeitimo sandoriai	19
3.5. Terminuotųjų indėlių pritraukimas	20
4 SKYRIUS	
Nuolatinės galimybės	21
4.1. Ribinio skolinimosi galimybė	21
4.2. Indėlių galimybė	22
5 SKYRIUS	
Procedūros	24
5.1. Konkursų procedūros	24
5.1.1. Bendrosios nuostatos	24
5.1.2. Konkursų operacijų kalendorius	25
5.1.3. Konkursų operacijų paskelbimas	27
5.1.4. Kitų sandorių šalių pasiūlymų parengimas ir pateikimas	28

5.1.5.	Paskirstymo konkurse procedūros	29
5.1.6.	Konkursų rezultatų paskelbimas	31
5.2.	Dvišalių operacijų procedūros	32
5.3.	Atsiskaitymo procedūros	33
5.3.1.	Bendrosios nuostatos	33
5.3.2.	Atsiskaitymas už atvirosios rinkos operacijas	34
5.3.3.	Dienos pabaigos procedūros	34

6 SKYRIUS

Tinkamas turtas		35
6.1.	Bendrosios nuostatos	35
6.2.	Užtikrinamojo turto tinkamumo apibūdinimas	35
6.2.1.	Antrinę rinką turinčio turto tinkamumo kriterijai	35
6.2.2.	Antrinės rinkos neturinčio turto tinkamumo kriterijai	38
6.2.3.	Papildomi reikalavimai tinkamo turto naudojimui	39
6.3.	Eurosistemos kredito vertinimo sistema	42
6.3.1.	Taikymo sritis ir sudedamosios dalys	42
6.3.2.	Griežtų kredito standartų nustatymas antrinę rinką turinčiam turtui	43
6.3.3.	Griežtų kredito standartų nustatymas antrinės rinkos neturinčiam turtui	44
6.3.4.	Kredito vertinimo sistemų pripažinimo kriterijai	46
6.3.5.	Kredito vertinimo sistemų veiklos rezultatų stebėjimas	48
6.4.	Rizikos kontrolės priemonės	49
6.4.1.	Bendrieji principai	49
6.4.2.	Antrinę rinką turinčio turto rizikos kontrolės priemonės	50
6.4.3.	Antrinės rinkos neturinčio turto rizikos kontrolės priemonės	52
6.5.	Užtikrinamojo turto vertinimo principai	53
6.6.	Tarpvalstybinis tinkamo turto naudojimas	54
6.6.1.	Korespondentinės centrinės bankininkystės modelis	54
6.6.2.	Vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų jungtys	56

7 SKYRIUS

Minimalios privalomosios atsargos		57
7.1.	Bendrosios nuostatos	57
7.2.	Įstaigos, kurioms taikomi privalomųjų atsargų reikalavimai	57
7.3.	Minimalių privalomųjų atsargų nustatymas	58
7.4.	Atsargų laikymas	59
7.5.	Su atsargų baze susijusi atskaitomybė, atsargų patvirtinimas ir tikrinimas	60
7.6.	Privalomųjų atsargų įsipareigojimų neįvykdymas	61

PRIEDAI

1.	Pinigų politikos operacijų ir procedūrų pavyzdžiai	62
2.	Žodynėlis	71
3.	Kitų sandorių šalių atranka užsienio valiutų intervencinėms operacijoms ir valiutų apsiskeitimo sandoriams pinigų politikos tikslais	79
4.	Europos centrinio banko pinigų ir bankų statistinės atskaitomybės sistema	80
5.	Eurosistemos interneto svetainės	86
6.	Procedūros ir sankcijos, taikytinos kitai sandorio šaliai nevykdant įsipareigojimų	87
7.	Tinkamos kredito reikalavimų apsaugos sukūrimas	89

SCHEMŲ, LENTELIŲ IR INTARPŲ SĄRAŠAS

Intarpai

1.	ECB skolos sertifikatų išleidimas	19
2.	Valiutų apsikeitimo sandoriai	20
3.	Operaciniai konkurso procedūrų etapai	25
4.	Paskirstymas fiksuotųjų palūkanų konkurse	29
5.	Paskirstymas kintamųjų palūkanų konkurse eurais	30
6.	Paskirstymas kintamųjų palūkanų valiutų apsikeitimo sandorių konkurse	31
7.	Rizikos kontrolės priemonės	49
8.	Įkaito vertės išlaikymo prievolių apskaičiavimas	52
9.	Atsargų bazė ir atsargų normos	59
10.	Atlyginimo už privalomųjų atsargų laikymą apskaičiavimas	60

Schemos

1.	Įprastas standartinių konkursų operacinių etapų laiko grafikas	26
2.	Įprastas greitųjų konkursų operacinių etapų laiko grafikas	26
3.	Korespondentinės centrinės bankininkystės modelis	54
4.	Vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų jungtys	55

Lentelės

1.	Eurosistemos pinigų politikos operacijos	10
2.	Įprastos sandorių dienos įgyvendinant pagrindines ir ilgesnės trukmės refinansavimo operacijas	26
3.	Įprastos atsiskaitymo už Eurosistemos atvirosios rinkos operacijas dienos	33
4.	Eurosistemos pinigų politikos operacijoms tinkamas turtas	40
5.	Euro zonos regioninės valdžios, vietos valdžios ir viešojo sektoriaus subjektų emitentų, skolininkų arba garantų, neturinčių IKVI kredito vertinimo, numanomi kredito vertinimai	44
6.	Antrinę rinką turinčio turto likvidumo kategorijos	50
7.	Antrinę rinką turinčio tinkamo turto fiksuotosios atkarpos ir nulinės atkarpos priemonėms taikomas įvertinimas mažesne nei rinkos verte	51
8.	Antrinę rinką turinčiam tinkamam turtui priskiriamoms atvirkštinių kintamųjų palūkanų priemonėms taikomas įvertinimas mažesne nei rinkos verte	51
9.	Įvertinimo mažesne nei rinkos verte dydžiai taikomi kredito reikalavimams su fiksuotąja palūkanų norma	53

SANTRUMPOS

CET	Vidurio Europos laikas
CVPD	centrinis vertybinių popierių depozitoriumas
DP	dienos paskola
EB	Europos Bendrija
ECB	Europos centrinis bankas
ECBS	Europos centrinių bankų sistema
EEB	Europos ekonominė bendrija
EEE	Europos ekonominė erdvė
EKVS	Eurosistemos kredito vertinimo sistema
ES	Europos Sąjunga
ESS95	Europos sąskaitų sistema 1995
IKVI	išorinė kredito vertinimo institucija
ĮNT	įsipareigojimų neįvykdymo tikimybė
ISIN	tarptautinis vertybinių popierių identifikavimo numeris
KCBM	korespondentinės centrinės bankininkystės modelis
KIPVPS	kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektai
KĮ	kredito įstaigos
KRD	kapitalo reikalavimų direktyva
LP	likęs pasaulis
MHUSP	mažmenine hipoteka užtikrinta skolos priemonė
NCB	nacionalinis centrinis bankas
PFI	pinigų finansinė institucija
PRF	pinigų rinkos fondas
PRN	priemonė reitingui nustatyti
RLAA	realaus laiko atskirieji atsiskaitymai
TARGET	Transeuropinė automatizuota realaus laiko atskirųjų atsiskaitymų skubių pervedimų sistema
TCVPD	tarptautinis centrinis vertybinių popierių depozitoriumas
VKVS	vidinė kredito vertinimo sistema
VPAS	vertybinių popierių atsiskaitymo sistema
VRPS	vidaus reitingais pagrįsta sistema
VSS	viešojo sektoriaus subjektas

Ižanga

Šiame dokumente pateikiama operacinė sistema, kurią Eurosistema (*) pasirinko bendrai pinigų politikai euro zonoje. Šis dokumentas, kuris yra Eurosistemos pinigų politikos priemonių ir procedūrų teisinės struktūros dalis, skirtas naudoti kaip Eurosistemos pinigų politikos priemonių ir procedūrų bendrieji dokumentai, pirmiausia siekiant suteikti kitoms sandorių šalims informacijos, kuri joms reikalinga dėl Eurosistemos pinigų politikos sistemos.

Bendrieji dokumentai savaime nesuteikia teisių ir nenustato įpareigojimų kitoms sandorių šalims. Teisiniai Eurosistemos ir kitų sandorių šalių santykiai nustatomi atitinkamais sutartiniais arba reguliavimo susitarimais.

Šis dokumentas suskirstytas į septynis skyrius. 1 skyriuje pateikta Eurosistemos pinigų politikos operacinės sistemos apžvalga. 2 skyriuje nurodyti Eurosistemos pinigų politikos operacijose dalyvaujančių kitų sandorių šalių tinkamumo kriterijai. 3 skyriuje apibūdintos atvirosios rinkos operacijos, o 4 skyriuje – kitoms sandorių šalims prieinamos nuolatinės galimybės. 5 skyriuje apibrėžtos procedūros, taikomos įgyvendinant pinigų politikos operacijas. 6 skyriuje nustatyti pinigų politikos operacijoms naudojamo užtikrinamojo turto tinkamumo kriterijai. 7 skyriuje pateikta Eurosistemos minimalių privalomųjų atsargų sistema.

Dokumento prieduose pateikti pinigų politikos operacijų pavyzdžiai, žodynėlis, kriterijai, pagal kuriuos atrenkamos Eurosistemos užsienio valiutų intervencinių operacijų kitos sandorių šalys, pristatyta Europos centrinio banko pinigų ir bankų statistinės atskaitomybės sistema, Eurosistemos interneto svetainių sąrašas, apibūdintos procedūros ir sankcijos, kurios taikomos kitoms sandorių šalims nesilaikant įsipareigojimų, ir papildomi teisiniai reikalavimai, taikomi tinkamos kredito reikalavimų apsaugos sukūrimui, kai jie naudojami kaip įkaitas Eurosistemoje.

(*) Europos centrinio banko valdančioji taryba sutiko vartoti sąvoką „Eurosistema“, reiškiančią tas Europos centrinių bankų sistemos sudedamąsias dalis, kurios atlieka jos pagrindines funkcijas, t. y. Europos centrinių bankų ir tų valstybių narių, kurios pagal Europos Bendrijos steigimo sutartį įsivedė bendrąją valiutą, nacionalinius centrinius bankus.

1 SKYRIUS

PINIGŲ POLITIKOS SISTEMOS APŽVALGA

1.1. Europos centrinių bankų sistema

Europos centrinių bankų sistemą (ECBS) sudaro Europos centrinis bankas (ECB) ir Europos Sąjungos (ES) valstybių narių nacionaliniai centriniai bankai ⁽¹⁾. ECBS veikla pagrįsta Europos Bendrijos steigimo sutartimi (Sutartis) ir Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statutu (ECBS statutas). ECBS vadovauja sprendimus priimančios ECB organai. ECB valdančioji taryba atsakinga už pinigų politikos formavimą, o Vykdomoji valdyba turi teisę vykdyti pinigų politiką pagal Valdančiosios tarybos priimtus sprendimus ir nustatytas gaires. Tiek, kiek tai yra įmanoma bei tinkama, ir siekdamas užtikrinti operacinį efektyvumą, ECB turi teisę reikalauti, kad nacionaliniai centriniai bankai ⁽²⁾ atliktų operacijas, kurios yra Eurosistemos funkcijų dalis. Eurosistemos pinigų politikos operacijos visose valstybėse narėse įgyvendinamos vienodomis sąlygomis ⁽³⁾.

1.2. Eurosistemos tikslai

Pagrindinis Eurosistemos tikslas, kaip nustatyta Sutarties 105 straipsnyje, yra palaikyti kainų stabilumą. Nepažeisdama pagrindinio kainų stabilumo tikslo, Eurosistema turi remti bendrąsias Europos Bendrijos ekonomines politikas. Siekdama savo tikslų, Eurosistema turi veikti vadovaudamasi atvirosios rinkos ekonomikos su laisva konkurencija, skatinančia veiksmingą išteklių paskirstymą, principu.

1.3. Eurosistemos pinigų politikos priemonės

Siekdama įgyvendinti savo tikslus, Eurosistema disponuoja įvairiomis pinigų politikos priemonėmis; Eurosistema atlieka atvirosios rinkos operacijas, siūlo nuolatines galimybes ir reikalauja, kad kredito įstaigos laikytų minimalias privalomas atsargas Eurosistemos sąskaitose.

1.3.1. Atvirosios rinkos operacijos

Atvirosios rinkos operacijoms tenka svarbus vaidmuo Eurosistemos pinigų politikoje, nes jomis siekiama reguliuoti palūkanų normas, valdyti likvidumą rinkoje ir išreikšti pinigų politikos poziciją. Eurosistemoje yra penkių rūšių priemonės, skirtos atvirosios rinkos operacijoms vykdyti. Svarbiausia priemonė yra *grįžtamasis sandoris* (taikomas atpirkimo sandorių arba įkaitu užtikrintų paskolų forma). Eurosistema gali naudoti ir *vienakrypčius sandorius*, *skolos sertifikatų išleidimą*, *valiutų apskaitimo sandorius* ir *terminuotųjų indėlių pritraukimą*. Atvirosios rinkos operacijas inicijuoja ECB, kuris nusprendžia dėl taikomų priemonių ir jų įgyvendinimo sąlygų. Tai gali būti standartiniai konkursai, greitieji konkursai arba dvišalės procedūros ⁽⁴⁾. Atsižvelgiant į jų tikslą, reguliarumą ir procedūras, Eurosistemos atvirosios rinkos operacijos gali būti skirstomos į keturias kategorijas (taip pat žr. 1 lentelę):

⁽¹⁾ Pažymėtina, kad valstybių narių, kurios pagal Europos Bendrijos steigimo sutartį (Sutartis) neįsivedė bendrosios valiutos, nacionaliniai centriniai bankai išlaiko savo galias pinigų politikos srityje pagal nacionalinę teisę ir todėl nedalyvauja vykdam bendrąją pinigų politiką.

⁽²⁾ Šiame dokumente sąvoka „nacionaliniai centriniai bankai“ – tai valstybių narių, kurios pagal Sutartį įsivedė bendrąją valiutą, nacionaliniai centriniai bankai.

⁽³⁾ Šiame dokumente sąvoka „valstybė narė“ – tai valstybė narė, kuri pagal Sutartį įsivedė bendrąją valiutą.

⁽⁴⁾ Įvairios Eurosistemos atvirosios rinkos operacijų įgyvendinimo procedūros, t. y. standartiniai konkursai, greitieji konkursai ir dvišalės procedūros, apibūdintos 5 skyriuje. *Standartiniai konkursai* trunka ne ilgiau kaip 24 valandas nuo konkurso paskelbimo iki paskirstymo rezultatų patvirtinimo. Standartiniuose konkursuose gali dalyvauti visos kitos sandorių šalys, kurios tenkina 2.1 skirsnyje nurodytus bendruosius tinkamumo kriterijus. *Greitieji konkursai* trunka ne ilgiau kaip 90 minučių. Eurosistema gali pasirinkti ribotą kitų sandorių šalių, kurios gali dalyvauti greitajame konkurse, skaičių. Sąvoka „dvišalės procedūros“ – tai kiekvienas atvejis, kai Eurosistema sudaro sandorį su viena arba keliomis kitomis sandorių šalimis netaikydama konkurso tvarkos. Prie dvišalių procedūrų priskiriamos operacijos, kurios įgyvendinamos per vertybinių popierių biržą arba rinkos tarpininkus.

1 lentelė

Eurosistemos pinigų politikos operacijos

Pinigų politikos operacijos	Sandorių rūšys		Terminas	Dažnumas	Procedūra
	likvidumo didinimas	likvidumo mažinimas			
Atvirosios rinkos operacijos					
Pagrindinės refinansavimo operacijos	Grįžtamieji sandoriai	—	Viena savaitė	Kas savaitę	Standartiniai konkursai
Ilgesnės trukmės refinansavimo operacijos	Grįžtamieji sandoriai	—	Trys mėnesiai	Kas mėnesį	Standartiniai konkursai
Koreguojamosios operacijos	Grįžtamieji sandoriai Valiutų apsikeitimo sandoriai	Grįžtamieji sandoriai Valiutų apsikeitimo sandoriai Terminuotųjų indėlių pritraukimas	Nestandardizuotas	Nereguliaros	Greitieji konkursai Dvišalės procedūros
	Vienakrypčiai pirkimai	Vienakrypčiai pardavimai	—	Nereguliaros	Dvišalės procedūros
Struktūrinės operacijos	Grįžtamieji sandoriai	Skolos sertifikatų išleidimas	Standartizuotas arba nestandardizuotas	Reguliaros ir nereguliaros	Standartiniai konkursai
	Vienakrypčiai pirkimai	Vienakrypčiai pardavimai	—	Nereguliaros	Dvišalės procedūros
Nuolatinės galimybės					
Ribinio skolinimosi galimybė	Grįžtamieji sandoriai	—	Viena naktis	Kitos sandorių šalys šia galimybe gali pasinaudoti savo nuožiūra	
Indėlių galimybė	—	Indėliai	Viena naktis	Kitos sandorių šalys šia galimybe gali pasinaudoti savo nuožiūra	

- *pagrindinės refinansavimo operacijos* – tai reguliarūs kas savaitę sudaromi likvidumo didinimo grįžtamieji sandoriai, kurių terminas paprastai yra viena savaitė. Šias operacijas įgyvendina nacionaliniai centriniai bankai standartinių konkursų būdu. Pagrindinėms refinansavimo operacijoms tenka lemiamas vaidmuo siekiant Eurosistemos atvirosios rinkos operacijų tikslų, jos finansų sektoriui suteikia didžiąją refinansavimo lėšų dalį.
- *ilgesnės trukmės refinansavimo operacijos* – tai kas mėnesį sudaromi likvidumo didinimo grįžtamieji sandoriai, kurių terminas paprastai yra trys mėnesiai. Šiomis operacijomis siekiama suteikti kitoms sandorių šalims papildomą ilgesnės trukmės refinansavimą. Jas įgyvendina nacionaliniai centriniai bankai standartinių konkursų būdu. Įgyvendindama šias operacijas, Eurosistema dažniausiai nesiekia daryti įtakos rinkai, todėl paprastai veikia kaip palūkanų gavėja.
- *koreguojamosios operacijos* įgyvendinamos *ad hoc* pagrindu, siekiant valdyti likvidumą rinkoje ir kontroliuoti palūkanų normas, pirmiausia sušvelninti nenumatytų likvidumo svyravimų rinkoje įtaką palūkanų normoms. Koreguojamosios operacijos dažniausiai įgyvendinamos sudarant grįžtamuosius sandorius, tačiau gali būti sudaromi ir vienakrypčiai sandoriai, valiutų apsikeitimo sandoriai bei pritraukiami terminuotieji indėliai. Priemonės ir procedūros koreguojamosioms operacijoms atlikti taikomos atsižvelgiant į sandorių rūšis ir konkrečius operacijų atlikimo tikslus. Koreguojamąsias operacijas paprastai įgyvendina nacionaliniai centriniai bankai greitųjų konkursų būdu arba taikydami dvišalės procedūras. ECB valdančioji taryba gali nuspręsti, ar išskirtinėmis aplinkybėmis koreguojamąsias dvišalės operacijas gali įgyvendinti pats ECB.
- be to, Eurosistema gali atlikti *struktūrines operacijas*, išleisdama skolos sertifikatus, sudarydama grįžtamuosius ir vienakrypčius sandorius. Šios operacijos įgyvendinamos tuomet, kai ECB nori pakoreguoti Eurosistemos struktūrinę (reguliarią ar nereguliarią) padėtį finansų sektoriaus atžvilgiu. Sudarydami grįžtamuosius sandorius ir išleisdami skolos priemones, nacionaliniai centriniai bankai struktūrines operacijas įgyvendina standartinių konkursų būdu. Struktūrinės operacijos sudarant vienakrypčius sandorius įgyvendinamos dvišalėmis procedūromis.

1.3.2. Nuolatinės galimybės

Nuolatinėmis galimybėmis siekiama padidinti ir sumažinti vienos nakties likvidumą, išreikšti bendrą pinigų politikos poziciją ir apriboti vienos nakties rinkos palūkanų normas. Tinkamos kitos sandorių šalys gali savo iniciatyva pasinaudoti dviem nuolatinėmis galimybėmis, jeigu šios kitos sandorių šalys patenkina tam tikras operacinės priegigos sąlygas (taip pat žr. 1 lentelę):

- Kitos sandorių šalys gali pasinaudoti *ribinio skolinimosi galimybe*, pagal kurią nacionaliniai centriniai bankai už tinkamą turtą padidina vienos nakties likvidumą. Įprastomis aplinkybėmis kitoms sandorių šalims netaikomos kredito ribos ar kiti apribojimai pasinaudoti šia galimybe, išskyrus reikalavimą pateikti pakankamai užtikrinamojo turto. Palūkanų norma už naudojimąsi ribinio skolinimosi galimybe paprastai yra vienos nakties rinkos palūkanų normos „lubos“.
- Kitos sandorių šalys gali pasinaudoti *indėlių galimybe*, padėdamos vienos nakties indėlius į nacionalinius centrinčius bankus. Įprastomis aplinkybėmis kitoms sandorių šalims netaikomos jokios indėlių ribos ar kiti apribojimai pasinaudoti šia galimybe. Palūkanų norma už naudojimąsi indėlių galimybe paprastai yra vienos nakties rinkos palūkanų normos „grindys“.

Nacionaliniai centriniai bankai nuolatinės galimybes administruoja decentralizuotai.

1.3.3. Minimalios privalomosios atsargos

Eurosistemos minimalių privalomųjų atsargų sistema taikoma euro zonos kredito įstaigoms ir tuo pirmiausia siekiama stabilizuoti pinigų rinkos palūkanų normas bei sukurti (arba padidinti) struktūrinį likvidumo trūkumą. Kiekvienos įstaigos privalomųjų atsargų reikalavimas nustatomas atsižvelgiant į jos balanso struktūrą. Palūkanų normoms stabilizuoti Eurosistemos minimalių privalomųjų atsargų sistema leidžia įstaigoms taikyti vidurkio sąlygą. Ar įstaiga laikosi privalomųjų atsargų reikalavimo, nustatoma pagal jos turimų dienos atsargų vidurkį laikymo laikotarpiu. Už įstaigų privalomųjų atsargų laikymą atlyginama pagal Eurosistemos pagrindinių refinansavimo operacijų normą.

1.4. Kitos sandorių šalys

Eurosistemos pinigų politikos sistema formuojama taip, kad užtikrintų kuo platesnės kitų sandorių šalių grupės dalyvavimą. Įstaigos, kurioms taikomi ECBS statuto 19 straipsnio 1 dalyje nustatyti minimalių privalomųjų atsargų reikalavimai, gali naudotis nuolatinėmis galimybėmis ir dalyvauti atvirosios rinkos operacijose, atliekamosiose standartinių konkursų būdu. Eurosistema gali pasirinkti ribotą kitų sandorių šalių, kurios gali dalyvauti atliekant koreguojamąsias operacijas, skaičių. Sudarant vienkrypčius sandorius, jokie apribojimai *a priori* nenumatomi kitoms sandorių šalims. Pinigų politikos tikslais sudarant valiutų apsikeitimo sandorius naudojamosi aktyvių užsienio valiutos rinkos dalyvių paslaugomis. Atliekant šias operacijas kitomis sandorių šalimis gali būti tik tos įstaigos, kurios pasirenkamos Eurosistemos užsienio valiutų intervencinėms operacijoms ir yra euro zonoje.

1.5. Užtikrinamasis turtas

Pagal ECBS statuto 18 straipsnio 1 dalį visos Eurosistemos kredito operacijos (likvidumo didinimo pinigų politikos operacijos ir dienos paskola) turi būti pagrįstos pakankamu įkaitu. Eurosistema priima įvairių rūšių turtą, kuriuo užtikrinamos jos operacijos. Eurosistemoje sukurtas bendras tinkamo turto sąrašas (dar vadinamas „bendru sąrašu“), kuris bus taikomas visoms Eurosistemos kredito operacijoms. 2007 m. sausio 1 d. ši bendro sąrašo sistema pakeis dviejų lygių sistemą, veikiančią nuo ekonominės ir pinigų sąjungos įkūrimo pradžios. Bendro sąrašo sistema apima antrinę rinką turintį ir antrinės rinkos neturintį turtą, tenkinantį Eurosistemos nustatytus vienodus visoje euro zonoje taikomus tinkamumo kriterijus. Antrinę rinką turinčio ir antrinės rinkos neturinčio turto kokybė ir jo tinkamumas įvairių rūšių Eurosistemos pinigų politikos operacijoms niekuo nesiskiria, išskyrus tai, kad antrinės rinkos neturintis turtas Eurosistemoje paprastai nenaudojamas vienkrypčiams sandoriams. Visas tinkamas turtas gali būti naudojamas tarpvalstybiniu mastu taikant korespondentinės centrinės bankininkystės modelį (KCBM), o antrinę rinką turintis turtas – per reikalavimus atitinkančias jungtis tarp ES vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų (VPAS).

1.6. Pinių politikos sistemos pakeitimai

ECB valdančioji taryba gali bet kuriuo metu pakeisti Eurosistemos pinigų politikos operacijų įgyvendinimui taikomas priemones, sąlygas, kriterijus ir procedūras.

2 SKYRIUS

TINKAMOS KITOS SANDORIŲ ŠALYS

2.1. Bendrieji tinkamumo kriterijai

Kitoms sandorių šalims, dalyvaujančioms Eurosistemos pinigų politikos operacijose, taikomi tam tikri tinkamumo kriterijai ⁽¹⁾. Šie kriterijai nustatyti siekiant sudaryti galimybes plačiai kitų sandorių šalių grupei dalyvauti Eurosistemos pinigų politikos operacijose, vienodai traktuoti įstaigas euro zonoje ir užtikrinti, kad kitos sandorių šalys atitinka tam tikrus operacinius ir atsargumo reikalavimus:

- Kitomis sandorių šalimis turi teisę būti tik tos įstaigos, kurios pagal ECBS statuto 19 straipsnio 1 dalį priklauso Eurosistemos minimalių privalomųjų atsargų sistemai. Įstaigos, kurios atleistos nuo išpareigojimų Eurosistemos minimalių privalomųjų atsargų sistemai (žr. 7.2 skirsnį), neturi teisės būti kitomis sandorių šalimis naudojantis Eurosistemos nuolatinėmis galimybėmis ir atliekant atvirosios rinkos operacijas.
- Kitos sandorių šalys turi būti finansiškai patikimos. Jų atžvilgiu nacionalinės valdžios institucijos turėtų taikyti bent vieną ES arba EEE suderintos priežiūros formą ⁽²⁾. Tačiau finansiškai patikimos įstaigos, kurioms taikoma nesuderinta panašaus lygio nacionalinė priežiūra, taip pat gali būti kitomis sandorių šalimis, pavyzdžiui, įstaigų filialai, įsteigti euro zonoje, kurių pagrindinė buveinė yra už Europos ekonominės erdvės (EEE) ribų.
- Kitos sandorių šalys turi atitikti visus operacinius kriterijus, nustatytus atitinkamose sutartinėse arba reguliavimo priemonėse, kurias taiko atitinkamas nacionalinis centrinis bankas (arba ECB), siekdamas užtikrinti veiksmingą Eurosistemos pinigų politikos operacijų įvykdymą.

Šie bendrieji tinkamumo kriterijai vienodai taikomi visoje euro zonoje. Įstaigos, kurios tenkina bendruosius tinkamumo kriterijus, gali:

- naudotis Eurosistemos nuolatinėmis galimybėmis;
- dalyvauti standartinių konkursų būdu atliekant Eurosistemos atvirosios rinkos operacijas.

Įstaiga gali pasinaudoti Eurosistemos nuolatinėmis galimybėmis ir atvirosios rinkos operacijomis, atliekamomis standartinių konkursų būdu, tik per valstybės narės, kurioje ji įsteigta, nacionalinį centrinį banką. Jeigu įstaiga turi padalinių (pagrindinę buveinę arba filialų) daugiau kaip vienoje valstybėje narėje, kiekvienas padalinys gali dalyvauti šiose operacijose per valstybės narės, kurioje jis yra, nacionalinį centrinį banką, nepaisant to, kad kiekvienoje valstybėje narėje įstaigos pasiūlymus gali pateikti tik vienas jos padalinys (pagrindinė buveinė arba paskirtas filialas).

2.2. Kitų sandorių šalių atranka greitiesiems konkursams ir dvišalėms operacijoms

Sudarant vienkrypčius sandorius, jokie apribojimai *a priori* nenustatomi kitoms sandorių šalims.

Sudarant valiutų apsikeitimo sandorius pinigų politikos tikslais, kitos sandorių šalys turi sugebėti veiksmingai įvykdyti didelės apimties valiutų operacijas bet kuriomis rinkos sąlygomis. Sudarant valiutų apsikeitimo sandorius, kitų sandorių šalių grupė atitinka euro zonoje esančias kitas sandorių šalis, kurios pasirenkamos Eurosistemos užsienio valiutų intervencinėms operacijoms. Kriterijai ir procedūros, taikomos užsienio valiutų intervencinių operacijų kitoms sandorių šalims atrinkti, pateikti 3 priede.

Kitoms operacijoms, kurios atliekamos greitųjų konkursų būdu arba taikant dvišales procedūras (koreguojamuosius grįžtamuosius sandorius ir terminuotųjų indėlių pritraukimą), kiekvienas nacionalinis centrinis bankas atranka kitas sandorių šalis iš savo valstybėje narėje įsteigtų įstaigų, tenkinančių bendruosius kitų sandorių šalių tinkamumo kriterijus. Šiuo atžvilgiu aktyvumas pinigų rinkoje yra pagrindinis atrankos kriterijus. Prie kitų kriterijų, į kuriuos galima atsižvelgti, priskiriama, pavyzdžiui, prekybos vietos darbo efektyvumas ir pasiūlymų teikimo potencialas.

⁽¹⁾ Sudarant vienkrypčius sandorius, jokie apribojimai *a priori* nenustatomi kitoms sandorių šalims.

⁽²⁾ Suderinta kredito įstaigų priežiūra pagrįsta 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (nauja redakcija), Europos Sąjungos Oficialusis leidinys (OL), L 177, 2006 m. birželio 30 d., p. 1.

Skelbdami greituosius konkursus ir atlikdami dvišales operacijas, nacionaliniai centriniai bankai dirba tik su kitomis sandorių šalimis, įtrauktomis į jų atitinkamas koreguojamųjų kitų sandorių šalių grupes. Jeigu dėl operacinių priesaščių nacionalinis centrinis bankas atlikdamas kiekvieną operaciją negali dirbti su visomis koreguojamosiomis kitomis sandorių šalimis, tai šioje valstybėje narėje kitų sandorių šalių atranka turi būti pagrįsta rotacijos principu, užtikrinančiu nešališkumą.

ECB valdančioji taryba gali nuspręsti, ar išskirtinėmis aplinkybėmis koreguojamąsias dvišales operacijas gali atlikti pats ECB. Jeigu ECB turėtų atlikti dvišales operacijas, tada ECB, taikydamas rotacijos principą ir siekdamas užtikrinti nešališkumą, kitas sandorių šalis turėtų atrinkti iš tų euro zonos kitų sandorių šalių, kurios yra tinkamos dalyvauti greituosiuose konkursuose ir dvišalėse operacijose.

2.3. Sankcijos, taikytinos nevykdančioms įsipareigojimų kitoms sandorių šalims

ECB, vadovaudamasis 1998 m. lapkričio 23 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2532/98 dėl Europos centrinio banko teisių taikyti sankcijas⁽³⁾, 1999 m. rugsėjo 23 d. Europos centrinio banko reglamentu (EB) Nr. 2157/1999 dėl Europos centrinio banko teisių taikyti sankcijas (ECB/1999/4)⁽⁴⁾, 1998 m. lapkričio 23 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2531/98 dėl Europos centrinio banko minimalių privalomųjų atsargų reikalavimo taikymo⁽⁵⁾, su pakeitimais, ir 2003 m. rugsėjo 12 d. Europos centrinio banko reglamentu (EB) Nr. 1745/2003 dėl minimalių privalomųjų atsargų reikalavimo taikymo (ECB/2003/9)⁽⁶⁾, taiko sankcijas įstaigoms, kurios nevykdo įsipareigojimų, atsirandančių pagal ECB reglamentus ir sprendimus dėl minimalių privalomųjų atsargų reikalavimo taikymo. Atitinkamos sankcijos ir procedūrinės jų taikymo taisyklės nustatytos pirmiau išvardytuose reglamentuose. Be to, rimto minimalių privalomųjų atsargų reikalavimų pažeidimo atveju Eurosystema gali laikinai sustabdyti kitų sandorių šalių teisę dalyvauti atvirosios rinkos operacijose.

Remiantis atitinkamo nacionalinio centrinio banko (arba ECB) taikomomis sutartinėmis arba reguliavimo priemonių nuostatomis, Eurosystema gali taikyti ir taikys finansines baudas kitoms sandorių šalims arba laikinai sustabdyti jų teisę dalyvauti atvirosios rinkos operacijose, jeigu kitos sandorių šalys nesilaikys savo įsipareigojimų, prisiimtų pagal nacionalinio centrinio banko (arba ECB) taikomas sutartines arba reguliavimo priemones, kaip nurodyta toliau.

Tai susiję su konkurso taisyklių pažeidimais (jeigu kita sandorio šalis negali pervesti pakankamos užtikrinamojo turto sumos atsiskaityti už likvidžias lėšas, kurios buvo jai paskirtos atliekant likvidumo didinimo operaciją, arba jeigu ji negali pateikti pakankamos pinigų sumos atsiskaityti už sumą, kuri jai buvo paskirta atliekant likvidumo mažinimo operaciją), taip pat su dvišalių sandorių taisyklių pažeidimais (jeigu kita sandorio šalis negali pateikti pakankamos tinkamo užtikrinamojo turto sumos arba pakankamos pinigų sumos atsiskaityti už dvišaliais sandoriais suderėtą sumą).

Tai taikoma ir tada, kai kita sandorio šalis nesilaiko užtikrinamojo turto naudojimo taisyklių (jeigu kita sandorio šalis naudoja turtą, kuris yra arba tapo netinkamas, arba kurio kita sandorio šalis negali naudoti dėl, pavyzdžiui, artimų ryšių tarp emitento arba garanto ir kitos sandorio šalies arba dėl jų tapatybės), nesilaiko taisyklių dėl dienos pabaigos procedūrų ir sąlygų, leidžiančių pasinaudoti ribinio skolinimosi galimybe (jeigu kita sandorio šalis, kuri dienos pabaigoje turi neigiamą likutį atsiskaitomojoje sąskaitoje, netenkina reikalavimų, kurie keliami norint pasinaudoti ribinio skolinimosi galimybe).

Be to, laikino teisių sustabdymo priemonė, taikoma įsipareigojimų nevykdančios kitos sandorio šalies atžvilgiu, gali būti taikoma tos pačios įstaigos filialui, esančiam kitoje valstybėje narėje. Jeigu tai būtina taikyti kaip išskirtinę priemonę atsižvelgiant į įsipareigojimų nevykdymo rimtumą, kuri patvirtina pažeidimų dažnumas arba trukmė, kitos sandorio šalies teisė dalyvauti visose būsimose pinigų politikos operacijose gali būti, pavyzdžiui, laikinai sustabdyta tam tikrą laikotarpį.

Nacionalinių centrinių bankų taikomos finansinės baudos už įsipareigojimų nevykdymą, susijusį su taisyklių dėl konkurso operacijų, dvišalių sandorių, užtikrinamojo turto, dienos pabaigos procedūrų arba sąlygų, leidžiančių pasinaudoti ribinio skolinimosi galimybe, pažeidimais, apskaičiuojamos taikant iš anksto nustatytą baudos dydį (kaip nustatyta 6 priede).

⁽³⁾ OL L 318, 1998 m. lapkričio 27 d., p. 4.

⁽⁴⁾ OL L 264, 1999 m. spalio 12 d., p. 21.

⁽⁵⁾ OL L 318, 1998 m. lapkričio 27 d., p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 250, 2003 m. spalio 2 d., p. 10.

2.4. Teisių laikinas sustabdymas arba atėmimas atsargumo sumetimais

Remiantis atitinkamo nacionalinio centrinio banko (arba ECB) taikomomis sutartinių arba reguliavimo priemonių nuostatomis, Eurosistema atsargumo sumetimais gali laikinai sustabdyti arba atimti iš kitų sandorių šalių teisę naudoti pinigų politikos priemonėmis.

Be to, kitų sandorių šalių teisių laikinas sustabdymas arba atėmimas gali būti pateisinamas kai kuriais atvejais, kuriems taikytina kitos sandorio šalies „įsipareigojimų nevykdymo“ sąvoka, kaip nustatyta nacionalinių centrinių bankų taikomose sutartinių arba reguliavimo priemonių nuostatose.

3 SKYRIUS

ATVIROSIOS RINKOS OPERACIJOS

Atvirosios rinkos operacijoms tenka svarbus vaidmuo Eurosistemos pinigų politikoje. Jos naudojami reguliuoti palūkanų normas, valdyti likvidumą rinkoje ir išreikšti pinigų politikos poziciją. Atsižvelgiant į jų tikslus, regularumą ir tvarką, Eurosistemos atvirosios rinkos operacijos galima suskirstyti į keturias kategorijas: pagrindinės refinansavimo operacijos, ilgesnės trukmės refinansavimo operacijos, koreguojamosios operacijos ir struktūrinės operacijos. Grįžtamieji sandoriai yra svarbiausia Eurosistemos atvirosios rinkos priemonė iš visų naudojamų priemonių ir ją galima naudoti visų keturių kategorijų operacijoms, o skolos sertifikatus – tik atliekant struktūrines likvidumo mažinimo operacijas. Be to, Eurosistema turi dar tris priemones, kurias galima taikyti vykdant koreguojamąsias operacijas: vienkrypčius sandorius, valiutų apskaitimo sandorius ir terminuotųjų indėlių pritraukimą. Tolesniuose skirsniuose išsamiai apibūdintos konkrečios Eurosistemos taikomų įvairių atvirosios rinkos priemonių savybės.

3.1. Grįžtamieji sandoriai

3.1.1. Bendrosios nuostatos

Priemonės rūšis

Grįžtamieji sandoriai – tai operacijos, kai Eurosistema perka arba parduoda tinkamą turtą sudarydama atpirkimo sandorius arba vykdo kredito operacijas, užtikrintas tinkamo turto įkaitu. Grįžtamieji sandoriai sudaromi atliekant pagrindines refinansavimo operacijas ir ilgesnės trukmės refinansavimo operacijas. Be to, Eurosistema gali taikyti grįžtamuosius sandorius atlikdama struktūrines ir koreguojamąsias operacijas.

Teisinis pagrindas

Nacionaliniai centriniai bankai gali sudaryti grįžtamuosius sandorius pagal atpirkimo sandorius (kai turto nuosavybė perleidžiama kreditoriui, o šalys susitaria sudaryti grįžtamąjį sandorį, grąžinant turtą skolininkui tam tikru momentu ateityje) arba suteikdami įkaitu užtikrintas paskolas (kai turtas užtikrina saugumo reikalavimą, tačiau, vykdydamas prisiimtą skolos įsipareigojimą, skolininkas išlaiko nuosavybės teisę į tą turtą). Išsamesnės nuostatos dėl grįžtamųjų sandorių, kurie sudaromi pagal atpirkimo sandorius, nustatomos atitinkamo nacionalinio centrinio banko (arba ECB) taikomose sutartinėse priemonėse. Priemonėse dėl grįžtamųjų sandorių, kurie sudaromi teikiant įkaitu užtikrintas paskolas, atsižvelgiama į skirtingų jurisdikcijų taikomas nevienodas procedūras ir formalumus, įgyvendinančius atitinkamą užtikrinimo (pvz., įkeitimo, teisių už (ar) reikalavimus į atitinkamą turtą perleidimo) reikalavimą.

Palūkanų sąlygos

Pirkimo ir atpirkimo kainos skirtumas sudarant atpirkimo sandorį atitinka palūkanas, skaičiuojamas už pinigų sumą, pasiskolintą arba paskolintą per visą operacijos terminą, t. y. į atpirkimo kainą įskaičiuojamos atitinkamos mokėtinos palūkanos. Grįžtamųjų sandorių, sudaromų teikiant įkaitu užtikrintas paskolas, palūkanų norma nustatoma taikant konkrečią palūkanų normą už paskolos sumą iki operacijos termino suėjimo. Palūkanų norma, taikoma Eurosistemos grįžtamosioms atvirosios rinkos operacijoms, yra paprastoji palūkanų norma, apskaičiuojama pagal „faktinį/360“ dienų skaičiavimo susitarimą.

3.1.2. Pagrindinės refinansavimo operacijos

Pagrindinės refinansavimo operacijos yra svarbiausios Eurosistemos vykdomos atvirosios rinkos operacijos, kurioms tenka pagrindinis vaidmuo siekiant reguliuoti palūkanų normas, valdyti likvidumą rinkoje ir išreikšti pinigų politikos poziciją. Jos taip pat suteikia didžiąją finansų sektoriaus refinansavimo dalį.

Pagrindinių refinansavimo operacijų operacinius aspektus galima apibendrinti taip:

— tai likvidumo didinimo grįžtamosios operacijos;

- jos atliekamos reguliariai kiekvieną savaitę ⁽¹⁾;
- jų terminas paprastai yra viena savaitė ⁽²⁾;
- jas decentralizuotai įgyvendina nacionaliniai centriniai bankai;
- jos įgyvendinamos standartinių konkursų būdu (kaip apibūdinta 5.1 skirsnyje);
- visos kitos sandorių šalys, tenkinančios bendruosius tinkamumo kriterijus (kaip nurodyta 2.1 skirsnyje), gali teikti pasiūlymus dėl pagrindinių refinansavimo operacijų;
- antrinę rinką turintis ir antrinės rinkos neturintis turtas (kaip apibūdinta 6 skyriuje) gali būti naudojamas kaip užtikrinamasis turtas pagrindinėms refinansavimo operacijoms atlikti.

3.1.3. Ilgesnės trukmės refinansavimo operacijos

Eurosistema taip pat įgyvendina reguliarias, paprastai trijų mėnesių termino, refinansavimo operacijas, kuriomis siekiama finansų sektoriui suteikti papildomo ilgesnės trukmės refinansavimo. Šios operacijos sudaro tik nedidelę bendros refinansavimo sumos dalį. Šiomis operacijomis Eurosistema nesiekia daryti įtakos rinkai, todėl paprastai ji veikia kaip palūkanų gavėja. Atitinkamai ilgesnės trukmės refinansavimo operacijos paprastai įgyvendinamos kintamųjų palūkanų konkursų būdu, o ECB kartais nustato būsimoose konkursuose paskirstytinus kiekius. Susiklosčius išskirtinėms aplinkybėms, Eurosistema gali įgyvendinti ilgesnės trukmės refinansavimo operacijas fiksuotųjų palūkanų konkursų būdu.

Ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų operacinius aspektus galima apibendrinti taip:

- tai likvidumo didinimo grįžtamosios operacijos;
- jos atliekamos reguliariai kiekvieną mėnesį ⁽¹⁾;
- jų terminas paprastai yra trys mėnesiai ⁽²⁾;
- jas decentralizuotai įgyvendina nacionaliniai centriniai bankai;
- jos įgyvendinamos standartinių konkursų būdu (kaip apibūdinta 5.1 skirsnyje);
- visos kitos sandorių šalys, tenkinančios bendruosius tinkamumo kriterijus (kaip nurodyta 2.1 skirsnyje), gali teikti pasiūlymus dėl ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų;
- antrinę rinką turintis ir antrinės rinkos neturintis turtas (kaip apibūdinta 6 skyriuje) gali būti naudojamas kaip užtikrinamasis turtas ilgesnės trukmės refinansavimo operacijoms atlikti.

3.1.4. Koreguojamosios grįžtamosios operacijos

Eurosistema koreguojamąsias operacijas gali įgyvendinti sudarydama grįžtamuosius atvirosios rinkos sandorius. Koreguojamosiomis operacijomis siekiama valdyti likvidumą rinkoje ir reguliuoti palūkanų normas, ypač siekiant sušvelninti nenumatytų likvidumo svyravimų rinkoje įtaką palūkanų normoms. Kadangi nenumatytų įvykių rinkoje atveju gali reikėti veikti greitai, pageidautina, kad Eurosistema išliktų ypač lanksti pasirinkdama procedūras ir šių operacijų vykdymo operacinius aspektus.

Koreguojamųjų grįžtamųjų operacijų operacinius aspektus galima apibendrinti taip:

- jos gali būti likvidumo didinimo arba mažinimo operacijos;

⁽¹⁾ Pagrindinės ir ilgesnės trukmės refinansavimo operacijos įgyvendinamos pagal Eurosistemos iš anksto paskelbtą konkursų operacijų kalendorių (taip pat žr. 5.1.2 skirsnį), kurį galima rasti ECB interneto svetainėje (www.ecb.int), taip pat ir Eurosistemos interneto svetainėje (žr. 5 priedą).

⁽²⁾ Pagrindinių ir ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų terminas kartais gali kisti, *inter alia*, priklausomai nuo valstybių narių bankų nedarbo dienų.

- jų dažnumas nestandartizuotas;
- jų terminas nestandartizuotas;
- likvidumo didinimo koreguojamieji grįžtamieji sandoriai paprastai sudaromi greitųjų konkursų būdu, tačiau neatmetama ir galimybė naudoti dvišales procedūras (žr. 5 skyrių);
- likvidumo mažinimo koreguojamieji grįžtamieji sandoriai paprastai sudaromi taikant dvišales procedūras (kaip apibūdinta 5.2 skirsnyje);
- šias operacijas paprastai decentralizuotai įgyvendina nacionaliniai centriniai bankai (ECB valdančioji taryba gali nuspręsti, ar išskirtinėmis aplinkybėmis dvišales koreguojamąsias grįžtamąsias operacijas gali įgyvendinti pats ECB);
- Eurosistema pagal kriterijus, apibūdintus 2.2 skirsnyje, gali pasirinkti ribotą skaičių kitų sandorių šalių, kurios gali dalyvauti įgyvendinant koreguojamąsias grįžtamąsias operacijas;
- antrinę rinką turintis ir antrinės rinkos neturintis turtas (kaip apibūdinta 6 skyriuje) gali būti naudojamas kaip užtikrinamasis turtas koreguojamosioms grįžtamosioms operacijoms įgyvendinti.

3.1.5. *Struktūrinės grįžtamiosios operacijos*

Eurosistema gali įgyvendinti struktūrinės operacijas sudarydama grįžtamuosius atvirosios rinkos sandorius, kuriais siekiama reguliuoti Eurosistemos struktūrinę padėtį finansų sektoriaus atžvilgiu.

Šių operacijų operacinius aspektus galima apibendrinti taip:

- tai likvidumo didinimo operacijos;
- jų dažnumas gali būti reguliarus ir nereguliarus;
- jų terminas nestandartizuotas *a priori*;
- jos įgyvendinamos standartinių konkursų būdu (kaip apibūdinta 5.1 skirsnyje);
- jas decentralizuotai įgyvendina nacionaliniai centriniai bankai;
- visos kitos sandorių šalys, tenkinančios bendruosius tinkamumo kriterijus (kaip nurodyta 2.1 skirsnyje), gali teikti pasiūlymus dėl struktūrinių grįžtamųjų operacijų;
- antrinę rinką turintis ir antrinės rinkos neturintis turtas (kaip apibūdinta 6 skyriuje) gali būti naudojamas kaip užtikrinamasis turtas struktūrinėms grįžtamosioms operacijoms įgyvendinti.

3.2. **Vienakrypčiai sandoriai**

Priemonės rūšis

Vienakrypčiai atvirosios rinkos sandoriai – tai operacijos, kai Eurosistema rinkoje tiesiog perka arba parduoda tinkamą turtą. Šios operacijos įgyvendinamos tik struktūriniais ir koregavimo tikslais.

Teisinis pagrindas

Vienakryptis sandoris – tai visiškas pardavėjo nuosavybės perleidimas pirkėjui be susijusio grįžtamojo nuosavybės perleidimo. Sandoriai sudaromi remiantis rinkos susitarimais dėl sandoriui sudaryti naudojamų skolos priemonių.

Kainų sąlygos

Apskaičiuodama kainas, Eurosistema vadovaujasi plačiausiai priimtais rinkos susitarimais dėl sandoriui sudaryti naudojamų skolos priemonių.

Kiti operaciniai aspektai

Eurosistemos vienakrypčių sandorių operacinius aspektus galima apibendrinti taip:

- tai gali būti likvidumo didinimo (vienakrypčio pirkimo) arba likvidumo mažinimo (vienakrypčio pardavimo) operacijos;
- jų dažnumas nestandartizuotas;
- jie sudaromi taikant dvišales procedūras (kaip apibūdinta 5.2 skirsnyje);
- juos paprastai decentralizuotai įgyvendina nacionaliniai centriniai bankai (ECB valdančioji taryba gali nuspręsti, ar išskirtinėmis aplinkybėmis koreguojamąsias vienakryptes operacijas gali įgyvendinti pats ECB);
- nenustatyta jokių *a priori* apribojimų dėl kitų sandorių šalių grupės vienakrypčiams sandoriams sudaryti;
- tik antrinę rinką turintis turtas (kaip apibūdinta 6 skyriuje) paprastai naudojamas kaip užtikrinamasis turtas vienakrypčiams sandoriams sudaryti.

3.3. Ecb skolos sertifikatų išleidimas

Priemonės rūšis

ECB gali išleisti skolos sertifikatus, siekdamas reguliuoti Eurosistemos struktūrinę padėtį finansų sektoriaus atžvilgiu, kad sukurtų (arba padidintų) likvidumo trūkumą rinkoje.

Teisinis pagrindas

Sertifikatas – tai ECB skolinis įsipareigojimas sertifikato turėtojo atžvilgiu. Sertifikatai išleidžiami ir saugomi nematerialioje sistemoje euro zonos vertybinių popierių depozitoriumuose. ECB skolos sertifikatų perleidimui netaiko jokių apribojimų. Kitas nuostatas, susijusias su ECB skolos sertifikatais, apibrėžia šių sertifikatų sąlygos.

Palūkanų sąlygos

Skolos sertifikatai išleidžiami su diskontu, t. y. jie išleidžiami mažesne verte už nominaliąją ir suėjus terminui išperkami už nominaliąją vertę. Emisijos sumos ir išpirkimo sumos skirtumas lygus palūkanoms, susikaupusioms už emisijos sumą, taikant sutartą palūkanų normą už sertifikato terminą. Taikoma palūkanų norma yra paprastoji palūkanų norma, skaičiuojama pagal „faktinį/360“ dienų skaičiavimo susitarimą. Kaip apskaičiuojama emisijos suma, parodyta 1 intarpe.

Kiti operaciniai aspektai

ECB skolos sertifikatų išleidimo operacinius aspektus galima apibendrinti taip:

- sertifikatai išleidžiami siekiant sumažinti likvidumą rinkoje;
- sertifikatai gali būti išleidžiami reguliariai arba nereguliariai;
- sertifikatų terminas yra trumpesnis kaip 12 mėnesių;
- sertifikatai išleidžiami standartinių konkursų būdu (kaip apibūdinta 5.1 skirsnyje);
- sertifikatų konkursus įgyvendina ir atsiskaitymą pagal juos decentralizuotai atlieka nacionaliniai centriniai bankai;
- visos kitos sandorių šalys, tenkinančios bendruosius tinkamumo kriterijus (apibūdintus 2.1 skirsnyje), gali teikti pasiūlymus pasirašyti ECB skolos sertifikatus.

1 INTARPAS

ECB skolos sertifikatų išleidimas

Emisijos suma:
$$P_T = N \times \frac{1}{1 + \frac{r_1 \times D}{36\,000}}$$

N = nominalioji skolos sertifikato vertė;
 r_1 = palūkanų norma (procentais);
 D = skolos sertifikato terminas (dienomis);
 P_T = skolos sertifikato emisijos suma.

3.4. Valiutų apsikeitimo sandoriai

Priemonės rūšis

Valiutų apsikeitimo sandoriai, sudaromi pinigų politikos tikslais, – tai tuo pat metu vykstantys neatidėliotini ir išankstiniai eurų keitimo į užsienio valiutą sandoriai. Jie dažniausiai sudaromi koregavimo tikslais, dažniausiai siekiant valdyti rinkos likvidumą ir reguliuoti palūkanų normas.

Teisinis pagrindas

Valiutų apsikeitimo sandoriai, sudaromi pinigų politikos tikslais, – tai operacijos, kai Eurosistema perka (arba parduoda) eurus už užsienio valiutą ir tuo pat metu parduoda (arba perka) juos atgal, sudarydama išankstinį sandorį nustatytą atpirkimo dieną. Kitos valiutų apsikeitimo sandorių nuostatos nurodomos atitinkamo nacionalinio centrinio banko (arba ECB) taikomose sutartinėse priemonėse.

Valiutos ir valiutų kurso sąlygos

Paprastai Eurosistema sandorius sudaro tik valiutomis, kuriomis plačiai prekiaujama, ir remdamasi standartine rinkos praktika. Atlikdamos kiekvieną valiutų apsikeitimo operaciją, Eurosistema ir kitos sandorių šalys susitaria dėl sandorio apsikeitimo punktų. Apsikeitimo punktai – tai išankstinio sandorio valiutų kurso ir neatidėliotino sandorio valiutų kurso skirtumas. Euro ir užsienio valiutos apsikeitimo punktai skelbiami pagal bendruosius rinkos susitarimus. Valiutų apsikeitimo sandorių valiutų kurso sąlygos pateiktos 2 intarpe.

Kiti operaciniai aspektai

Valiutų apsikeitimo sandorių operacinius aspektus galima apibendrinti taip:

- tai gali būti likvidumo didinimo arba mažinimo operacijos;
- jų dažnumas nestandartizuotas;
- jų terminas nestandartizuotas;
- jie sudaromi greitųjų konkursų būdu arba atliekant dvišales procedūras (žr. 5 skyrių);
- juos paprastai decentralizuotai įgyvendina nacionaliniai centriniai bankai (ECB valdančioji taryba gali nuspręsti, ar išskirtinėmis aplinkybėmis dvišalius valiutų apsikeitimo sandorius gali sudaryti pats ECB);
- Eurosistema pagal 2.2 skirsnyje ir 3 priede nurodytus kriterijus gali atrinkti ribotą skaičių kitų sandorių šalių, galinčių dalyvauti sudarant valiutų apsikeitimo sandorius.

2 INTARPAS

Valiutų apskaitimo sandoriai

S = dabartinis eurų (EUR) ir užsienio valiutos (ABC) kursas (valiutų apskaitimo sandorio sudarymo dieną):

$$S = \frac{x \times ABC}{1 \times EUR}$$

F_M = išankstinis eurų ir užsienio valiutos (ABC) kursas apskaitimo sandorio atpirkimo dieną (M):

$$F_M = \frac{y \times ABC}{1 \times EUR}$$

Δ_M = išankstiniai eurų ir ABC punktai apskaitimo sandorio atpirkimo dieną (M):

$$\Delta_M = F_M - S$$

$N(.)$ = neatidėliotino sandorio valiutos suma; $N(.)_M$ = išankstinio sandorio valiutos suma:

$$N(ABC) = N(EUR) \times S \quad \text{arba} \quad N(EUR) = \frac{N(ABC)}{S},$$

$$N(ABC)_M = N(EUR)_M \times F_M \quad \text{arba} \quad N(EUR)_M = \frac{N(ABC)_M}{F_M}$$

3.5. Terminuotųjų indėlių pritraukimas**Priemonės rūšis**

Eurosistema gali pakviesti kitas sandorių šalis už atlygį padėti terminuotuosius indėlius valstybės narės, kurioje įsteigta kita sandorio šalis, nacionaliniame centriname banke. Terminuotųjų indėlių pritraukimas numatytas tik koregavimo tikslu, siekiant sumažinti likvidumą rinkoje.

Teisinis pagrindas

Iš kitų sandorių šalių priimami indėliai turi nustatytą terminą ir nustatytą palūkanų normą. Nacionaliniai centriniai bankai mainais už indėlius nesuteikia jokio užtikrinimo įkaitu.

Palūkanų sąlygos

Indėliams taikoma palūkanų norma – tai paprastoji palūkanų norma, kuri apskaičiuojama pagal „faktinį/360“ dienų skaičiavimo susitarimą. Palūkanos išmokamos suėjus indėlio terminui.

Kiti operaciniai aspektai

Terminuotųjų indėlių pritraukimo operacinius aspektus galima apibendrinti taip:

- indėliai pritraukiami siekiant sumažinti likvidumą;
- indėlių pritraukimo dažnumas nestandartizuotas;
- indėlių terminas nestandartizuotas;
- indėliai paprastai pritraukiami skelbiant greituosius konkursus, nors neatmetama ir galimybė taikyti dvišales procedūras (žr. 5 skyrių);
- indėlius paprastai decentralizuotai pritraukia nacionaliniai centriniai bankai (ECB valdančioji taryba gali nuspręsti, ar išskirtinėmis aplinkybėmis dvišalį terminuotųjų indėlių ⁽³⁾ pritraukimą gali atlikti pats ECB);
- Eurosistema pagal 2.2 skirsnyje nurodytus kriterijus gali atrinkti ribotą skaičių kitų sandorių šalių terminuotiesiems indėliams pritraukti.

⁽³⁾ Terminuotieji indėliai laikomi nacionalinių centrinių bankų sąskaitose; taip būtų net ir tuo atveju, jeigu tokias operacijas centralizuotai įgyvendintų ECB.

4 SKYRIUS

NUOLATINĖS GALIMYBĖS

4.1. Ribinio skolinimosi galimybė

Priemonės rūšis

Kitos sandorių šalys gali naudotis ribinio skolinimosi galimybe, kad gautų vienai nakčiai likvidžių lėšų iš nacionalinių centrinių bankų už tinkamą turtą (kaip nustatyta 6 skyriuje), taikant iš anksto nustatytą palūkanų normą. Šia galimybe siekiama tenkinti laikinus kitų sandorių šalių likvidumo poreikius. Įprastomis aplinkybėmis šios galimybės palūkanų norma sudaro „lubas“ vienos nakties rinkos palūkanų normai. Ribinio skolinimosi galimybės sąlygos yra vienodos visoje euro zonoje.

Teisinis pagrindas

Taikydami ribinio skolinimosi galimybę, nacionaliniai centriniai bankai gali didinti likvidumą sudarydami vienos nakties atpirkimo sandorius (nuosavybės teisę į turtą perleidžiama kreditoriui, o šalys sutinka sudaryti grįžtamąjį sandorį, kuriuo turtas skolininkui būtų gražinamas kitą darbo dieną) arba įkaitu užtikrintomis vienos nakties paskolomis (turtas užtikrina saugumo reikalavimą, bet, vykdant skolos įsipareigojimą, skolininkas išlaiko nuosavybės teisę į tą turtą). Atpirkimo sandorių nuostatos išsamiau apibrėžtos atitinkamo nacionalinio centrinio banko taikomose sutartinėse priemonėse. Priemonėse, pagal kurias likvidumas didinamas įkaitu užtikrintomis paskolomis, atsižvelgiama į skirtingų jurisdikcijų taikomas nevienodas procedūras ir formalumus, įgyvendinančius atitinkamą užtikrinimo (įkeitimo, teisių už (ar) reikalavimus į atitinkamą turtą perleidimo) reikalavimą.

Galimybės naudojimo sąlygos

Įstaigos, tenkinančios bendruosius kitų sandorių šalių tinkamumo kriterijus, nustatytus 2.1 skirsnyje, gali pasinaudoti ribinio skolinimosi galimybe. Teisę pasinaudoti ribinio skolinimosi galimybe suteikia valstybės narės, kuriose įsteigta įstaiga, nacionalinis centrinis bankas. Ribinio skolinimosi galimybe galima naudotis tik tomis dienomis, kada veikia atitinkama nacionalinė realaus laiko atskirųjų atsiskaitymų (RLAA) sistema ir atitinkama vertybinių popierių atsiskaitymo sistema (VPAS).

Kiekvienos darbo dienos pabaigoje kitų sandorių šalių dienos debeto pozicijos jų atsiskaitomosiose sąskaitose nacionaliniuose centriniuose bankuose automatiškai laikomos prašymu pasinaudoti ribinio skolinimosi galimybe. Naudojimosi ribinio skolinimosi galimybe dienos pabaigoje tvarka nurodyta 5.3.3 skirsnyje.

Kitai sandorio šaliai gali būti leidžiama pasinaudoti ribinio skolinimosi galimybe išsiuntus prašymą valstybės narės, kurioje įsteigta kita sandorio šalis, nacionaliniam centriniam bankui. Kad nacionalinis centrinis bankas galėtų patenkinti prašymą tą pačią dieną, nacionalinis centrinis bankas turi gauti prašymą ne vėliau kaip 30 minučių po faktinio sistemos TARGET uždarymo laiko ⁽¹⁾ ⁽²⁾. Paprastai sistemos TARGET uždarymo laikas yra 18 val. ECB laiku (CET laikas). Galutinis prašymo pasinaudoti ribinio skolinimosi galimybe terminas atidedamas dar 30 minučių paskutinę Eurosistemos atsargų laikymo laikotarpio darbo dieną. Prašyme turi būti nurodyta paskolos suma ir užtikrinamasis turtas, kurį reikia pateikti sandoriui, jeigu jis tam sandoriui iš anksto nebuvo pateiktas į nacionalinį centrinį banką.

Išskyrus reikalavimą pateikti užtikrinimui pakankamą tinkamą turtą, nėra jokių lėšų sumos, kurią galima gauti pagal ribinio skolinimosi galimybę, apribojimų.

Terminas ir palūkanų sąlygos

Paskolos, suteiktos pasinaudojus šia galimybe, terminas yra viena naktis. Kitos sandorių šalys, tiesiogiai dalyvaujančios sistemoje TARGET, paskolą gražina kitą dieną, tuo metu, kai pradeda dirbti atitinkama nacionalinė RLAA sistema ir atitinkama VPAS.

⁽¹⁾ Kai kuriose valstybėse narėse nacionalinis centrinis bankas (arba kai kurie jo filialai) gali nedirbti tam tikromis Eurosistemos darbo dienomis dėl nacionalinių arba regioninių bankų ne darbo dienų ir nevykdyti pinigų politikos operacijų. Šiais atvejais atitinkamo nacionalinio centrinio banko pareiga yra iš anksto pranešti kitoms sandorių šalims apie susitarimus dėl galimybių pasinaudoti ribinio skolinimosi galimybe bankų ne darbo dieną.

⁽²⁾ Sistemos TARGET uždarymo dienos skelbiamos ECB interneto svetainėje (www.ecb.int) ir Eurosistemos interneto svetainėse (žr. 5 priedą).

Eurosistema iš anksto skelbia palūkanų normą, kuri apskaičiuojama kaip paprastoji palūkanų norma pagal „faktinį/360“ dienų skaičiavimo susitarimą. ECB bet kuriuo metu gali pakeisti palūkanų normą, kuri įsigalioja ne anksčiau kaip kitą Eurosistemos darbo dieną⁽³⁾ ⁽⁴⁾. Palūkanos už naudojimąsi šia galimybe mokamos grąžinant paskolą.

Laikinas galimybės sustabdymas

Teisė pasinaudoti šia galimybe suteikiama tik atsižvelgiant į ECB tikslus ir bendros pinigų politikos reikalavimus. ECB bet kuriuo metu gali pakeisti galimybės sąlygas arba laikinai ją sustabdyti.

4.2. Indėlių galimybė

Priemonės rūšis

Kitos sandorių šalys gali pasinaudoti indėlių galimybe padėdamos vienos nakties indėlius nacionaliniuose centruose bankuose. Už indėlius mokama iš anksto nustatyta palūkanų norma. Įprastomis aplinkybėmis už indėlius mokama palūkanų norma sudaro vienos nakties rinkos palūkanų normos „grindis“. Indėlių galimybės sąlygos yra vienodos visoje euro zonoje⁽⁵⁾.

Teisinis pagrindas

Už vienos nakties indėlius, priimtus iš kitų sandorių šalių, mokama nustatyto dydžio palūkanų norma. Kitai sandorio šaliai mainais už indėlį nesuteikiamas joks užtikrinimas įkaitu.

Naudojimosi galimybe sąlygos⁽⁶⁾

Įstaigos, tenkinančios bendruosius kitų sandorių šalių tinkamumo kriterijus, nustatytus 2.1 skirsnyje, gali pasinaudoti indėlių galimybe. Teisė pasinaudoti indėlių galimybe suteikia valstybės narės, kurioje įsteigta įstaiga, nacionalinis centrinis bankas. Indėlių galimybe galima naudotis tik tomis dienomis, kai veikia atitinkama nacionalinė RLAA sistema.

Kitai sandorio šaliai gali būti leidžiama pasinaudoti indėlių galimybe išsiuntus prašymą valstybės narės, kurioje įsteigta kita sandorio šalis, nacionaliniam centriniam bankui. Siekiant, kad nacionalinis centrinis bankas galėtų patenkinti prašymą tą pačią dieną, nacionalinis centrinis bankas turi gauti prašymą ne vėliau kaip 30 minučių po faktinio sistemos TARGET uždarymo laiko, kuris paprastai yra 18 val. ECB laiku (CET laikas)⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾. Galutinis prašymo pasinaudoti indėlių galimybe terminas atidedamas dar 30 minučių paskutinę Eurosistemos atsargų laikymo laikotarpio darbo dieną. Prašyme turi būti nurodoma suma, kuri bus padėta kaip indėlis pagal šią galimybę.

Suma, kurią kita sandorio šalis gali padėti kaip indėlį pagal šią galimybę, neribojama.

Terminas ir palūkanų sąlygos

Pagal šią galimybę padėtų indėlių terminas yra viena naktis. Kitų sandorių šalių, kurios tiesiogiai dalyvauja sistemoje TARGET, pagal šią galimybę padėtų indėlių terminas sueina kitą dieną, tuo metu, kai pradeda veikti atitinkama nacionalinė RLAA sistema.

⁽³⁾ Šiame dokumente sąvoka „Eurosistemos darbo diena“ – tai bet kuri diena, kurią ECB ir nors vienas nacionalinis centrinis bankas yra atidaryti Eurosistemos pinigų politikos operacijoms vykdyti.

⁽⁴⁾ Sprendimus dėl palūkanų normos pakeitimų priima Valdancioji taryba. Šie sprendimai paprastai priimami įvertinus pinigų politikos poziciją (pirmajame mėnesio posėdyje), o įsigalioja tik nuo kito atsargų laikymo laikotarpio pradžios.

⁽⁵⁾ Tarp euro zonos šalių gali būti operacijų atlikimo skirtumų, atsirandančių dėl nevienodos nacionalinių centrinių bankų sąskaitų struktūros.

⁽⁶⁾ Dėl nevienodos nacionalinių centrinių bankų sąskaitų struktūros ECB gali leisti nacionaliniams centriniams bankams taikyti naudojimosi sąlygas, kurios šiek tiek skiriasi nuo apibūdintų šiame dokumente. Nacionaliniai centriniai bankai teiks informaciją apie kiekvieną nukrypimą nuo šiame dokumente apibūdintų naudojimosi sąlygų.

⁽⁷⁾ Žr. šio skirsnio 1 išnašą.

⁽⁸⁾ Žr. šio skirsnio 2 išnašą.

Eurosistema iš anksto skelbia palūkanų normą, kuri apskaičiuojama kaip paprastoji palūkanų norma pagal „faktinį/360“ dienų skaičiavimo susitarimą. ECB bet kuriuo metu gali pakeisti palūkanų normą, kuri įsigalioja ne anksčiau kaip kitą Eurosistemos darbo dieną ⁽⁹⁾. Palūkanos už indėlius mokamos suėjus indėlio terminui.

Laikinas galimybės sustabdymas

Teisė pasinaudoti šia galimybe suteikiama tik atsižvelgiant į ECB tikslus ir bendros pinigų politikos reikalavimus. ECB bet kuriuo metu gali pakeisti galimybės sąlygas arba laikinai ją sustabdyti.

⁽⁹⁾ Žr. šio skirsnio 4 išnašą.

5 SKYRIUS

PROCEDŪROS

5.1. Konkursų procedūros

5.1.1. Bendrosios nuostatos

Eurosistemos atvirosios rinkos operacijos paprastai įgyvendinamos konkurso būdu. Eurosistemos konkurso procedūros atliekamos šešiais operaciniais etapais, kaip parodyta 3 intarpe.

Eurosistemoje skiriamos dvi konkursų rūšys: standartiniai ir greitieji konkursai. Standartinių ir greitųjų konkursų procedūros yra vienodos, išskyrus jų trukmę ir kitų sandorių šalių grupę.

Standartiniai konkursai

Standartiniai konkursai įvykdomi per 24 valandas nuo konkurso paskelbimo iki jo rezultatų patvirtinimo (laikas tarp galutinio pasiūlymų pateikimo termino ir konkurso rezultatų paskelbimo yra apytiksliai dvi valandos). Įprastas standartinių konkursų operacinių etapų laiko grafikas pateiktas 1 schemeje. ECB gali nuspręsti patikslinti atskirų operacijų laiko grafiką, jei mano, kad tai tikslinga.

Pagrindinės refinansavimo operacijos, ilgesnės trukmės refinansavimo operacijos ir struktūrinės operacijos (išskyrus vienakrypčius sandorius) visada įgyvendinamos standartinių konkursų būdu. Standartiniuose konkursuose gali dalyvauti kitos sandorių šalys, tenkinančios bendruosius tinkamumo kriterijus, apibrėžtus 2.1 skirsnyje.

Greitieji konkursai

Greitieji konkursai paprastai atliekami per 90 minučių nuo konkurso paskelbimo, o po paskirstymo rezultatų paskelbimo jie iš karto patvirtinami. Įprastas greitųjų konkursų operacinių etapų laiko grafikas pateiktas 2 schemeje. ECB gali nuspręsti patikslinti kai kurių operacijų laiko grafiką, jei mano, kad tai tikslinga. Greitieji konkursai skelbiami tik koreguojamosioms operacijoms atlikti. Pagal 2.2 skirsnyje apibrėžtus kriterijus ir procedūras Eurosis-tema gali pasirinkti ribotą kitų sandorių šalių skaičių dalyvauti greituosiuose konkursuose.

Fiksuotųjų ir kintamųjų palūkanų konkursai

Eurosistema gali pasirinkti fiksuotųjų palūkanų (kiekio) arba kintamųjų palūkanų (palūkanų) konkursus. Fiksuotųjų palūkanų konkurso atveju ECB nustato palūkanų normą iš anksto, o kitos sandorių šalys siūlo pinigų sumą, už kurią jos nori sudaryti sandorius nustatyta palūkanų norma ⁽¹⁾. Kintamųjų palūkanų konkurso atveju kitos sandorių šalys siūlo pinigų sumas ir palūkanų normas, kuriomis jos nori sudaryti sandorius su nacionaliniais centriniais bankais ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Fiksuotųjų palūkanų valiutų apskaitimo sandorių konkursų atveju ECB nustato operacijos apskaitimo punktus, o kitos sandorių šalys siūlo nustatytą valiutos sumą, kurią jos nori parduoti (ir išpirkti) arba pirkti (ir parduoti atgal) taikydamos šią palūkanų normą.

⁽²⁾ Kintamųjų palūkanų valiutų apskaitimo sandorių konkursų atveju kitos sandorių šalys teikia pasiūlymą dėl nustatytos valiutos sumos ir nurodo apskaitimo punktus, kuriuos taikydamos jos norėtų atlikti operaciją.

3 INTARPAS

Operaciniai konkursų procedūrų etapai

- 1 etapas Konkursų paskelbimas
 - a) ECB apie jį paskelbia viešai per naujienu tarnybas;
 - b) nacionaliniai centriniai bankai apie jį paskelbia per nacionalines naujienu tarnybas ir tiesiogiai kitoms sandoriu šalims (jeigu mano, kad tai būtina).
- 2 etapas Kitu sandoriu šaliu pasiūlymu parengimas ir pateikimas.
- 3 etapas Pasiūlymu sąrašo sudarymas Euro sistemoje.
- 4 etapas Paskirstymas konkurse ir konkurso rezultatu paskelbimas:
 - a) ECB sprendimas dėl paskirstymo;
 - b) paskirstymo rezultato paskelbimas.
- 5 etapas Individualiu paskirstymo rezultatu patvirtinimas.
- 6 etapas Atsiskaitymas už sandorius (žr. 5.3 skirsnį).

5.1.2. Konkursų operacijų kalendorius

Pagrindinės ir ilgesnės trukmės refinansavimo operacijos

Pagrindinės ir ilgesnės trukmės refinansavimo operacijos įgyvendinamos pagal Euro sistemos paskelbtą išankstinį kalendorių ⁽³⁾. Kalendorius skelbiamas likus ne mažiau kaip trimis mėnesiais iki metų, kuriems jis taikomas, pradžios. Įprastos pagrindinių ir ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų įgyvendinimo dienos nurodytos 2 lentelėje. ECB siekia užtikrinti, kad visų valstybių narių kitos sandorių šalys galėtų dalyvauti įgyvendinant pagrindines ir ilgesnės trukmės refinansavimo operacijas. Todėl, sudarydamas šių operacijų kalendorių, ECB atitinkamai patikslina įprastą grafiką, atsižvelgdamas į atskirų valstybių narių bankų ne darbo dienas.

Struktūrinės operacijos

Struktūrinės operacijos standartinių konkursų būdu pagal iš anksto paskelbtą kalendorių neįgyvendinamos. Tačiau struktūrinės operacijos paprastai vykdomos ir už jas atsiskaitoma tik tomis dienomis, kurios yra visų valstybių narių nacionalinių centrinių bankų darbo dienos ⁽⁴⁾.

Koreguojamosios operacijos

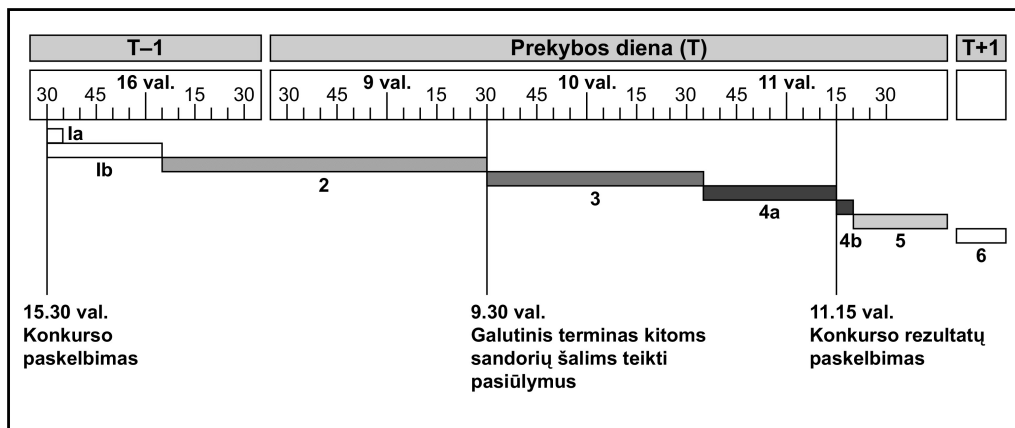
Koreguojamosios operacijos pagal iš anksto paskelbtą kalendorių neįgyvendinamos. ECB gali nuspręsti koreguojamąsias operacijas vykdyti bet kurią Euro sistemos darbo dieną. Atliekant šias operacijas, dalyvauja tik tų valstybių narių, kuriose sandorio diena, atsiskaitymo diena ir mokėjimo diena yra nacionalinių centrinių bankų darbo dienos, nacionaliniai centriniai bankai.

⁽³⁾ Euro sistemos konkursų operacijų kalendorius pateiktas ECB interneto svetainėje (www.ecb.int) ir Euro sistemos interneto svetainėse (žr. 5 priedą).

⁽⁴⁾ Šiame dokumente sąvoka „nacionalinių centrinių bankų darbo diena“ – tai bet kuri diena, kurią konkrečios valstybės narės nacionalinis centrinis bankas yra atidarytas Euro sistemos pinigų politikos operacijoms vykdyti. Kai kurių valstybių narių nacionalinio centrinio banko filialai gali būti uždaryti nacionalinių centrinių bankų darbo dienomis dėl vietinių arba regioninių bankų ne darbo dienų. Šiais atvejais atitinkamo nacionalinio centrinio banko pareiga yra iš anksto pranešti kitoms sandorių šalims apie susitarimą dėl sandorių, kuriuose dalyvauja šie filialai, sudarymą.

1 SCHEMA

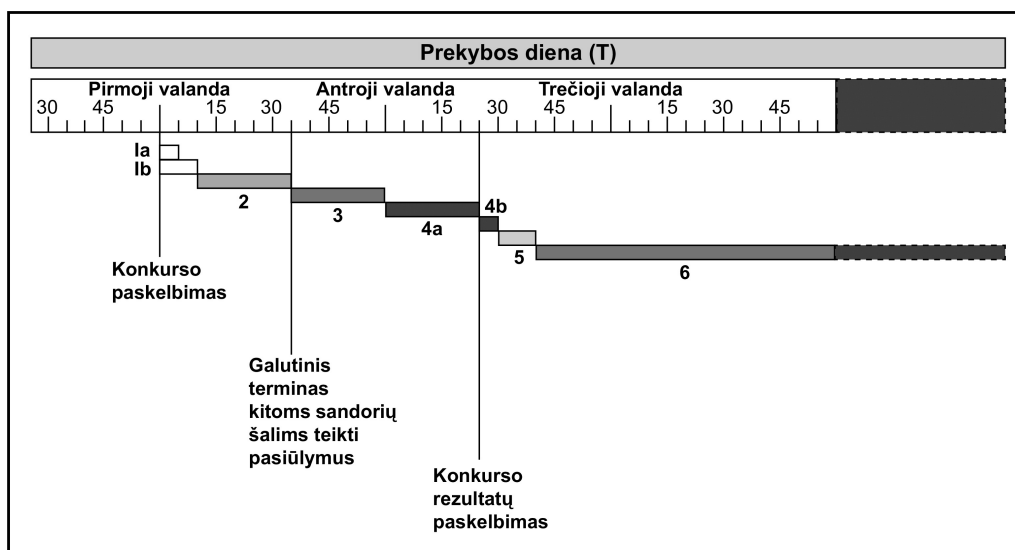
Įprastas standartinių konkursų operacinių etapų laiko grafikas

Pastaba: skaičiai – tai 3 intarpe nurodyti operaciniai etapai.

2 SCHEMA

Įprastas greitųjų konkursų operacinių etapų laik grafikas

Pastaba: skaičiai – tai 3 intarpe nurodyti operaciniai etapai.

2 LENTELĖ

Įprastos sandorių dienos įgyvendinant pagrindines ir ilgesnės trukmės refinansavimo operacijas

Operacijos rūšis	Įprasta sandorio diena (T)
Pagrindinės refinansavimo operacijos	Kiekvieną antradienį
Ilgesnės trukmės refinansavimo operacijos	Paskutinį kiekvieno kalendorinio mėnesio trečiadienį ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dėl Kalėdų švenčių laikotarpio gruodžio mėnesio operacija paprastai paankstinama viena savaitė, t. y. perkeliama į ankstesnį mėnesio trečiadienį.

5.1.3. *Konkursų operacijų paskelbimas*

Eurosistemos standartiniai konkursai skelbiami viešai per naujienų tarnybas. Be to, nacionaliniai centriniai bankai apie konkurso operaciją gali paskelbti tiesiogiai kitoms sandorių šalims, nesinaudodami naujienų tarnybomis. Viešame konkurso paskelbimo pranešime paprastai pateikiama tokia informacija:

- konkurso operacijos identifikavimo numeris;
- konkurso operacijos diena;
- operacijos rūšis (likvidumo didinimas arba mažinimas ir naudojamų pinigų politikos priemonės rūšis);
- operacijos terminas;
- aukciono rūšis (fiksuojamųjų arba kintamųjų palūkanų konkursas);
- paskirstymo metodas (olandiškasis arba amerikietiškas aukcionas, kaip nustatyta 5.1.5 skirsnyje);
- numatoma operacijos suma (paprastai tik ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų atveju);
- fiksuotoji konkurso palūkanų norma, kaina arba apsikeitimo punktas (fiksuojamųjų palūkanų konkursų atveju);
- minimali (maksimali) priimtina palūkanų norma, kaina, apsikeitimo punktas (jei taikytina);
- operacijos pradžios ir termino suėjimo diena (jei taikytina) arba sumokėjimo už priemonę diena ir priemonės termino suėjimo diena (jeigu išleidžiami skolos sertifikatai);
- operacijos valiutos ir ta valiuta, kurios suma laikoma nustatyta (valiutų apsikeitimo sandorių atveju);
- orientacinis dabartinis valiutų kursas, taikomas apskaičiuojant pasiūlymus (valiutų apsikeitimo sandorių atveju);
- pasiūlymo didžiausios sumos riba (jeigu yra);
- atskiro paskirstymo mažiausia suma (jeigu yra);
- mažiausias paskirstymų santykis (jeigu yra);
- pasiūlymų pateikimo grafikas;
- sertifikatų nominalas (skolos sertifikatų išleidimo atveju);
- emisijos ISIN kodas (skolos sertifikatų išleidimo atveju).

Eurosistema, siekdama padidinti savo koreguojamųjų operacijų skaidrumą, greituosius konkursus paprastai iš anksto skelbia viešai. Tačiau išskirtinėmis aplinkybėmis ECB gali nuspręsti iš anksto viešai neskelbti greitųjų konkursų. Greitieji konkursai skelbiami vadovaujantis ta pačia tvarka kaip ir skelbiant standartinius konkursus. Atliekant greitąjį konkursą, nepriklausomai nuo to, ar jis buvo paskelbtas viešai, ar ne, nacionalinis centrinis bankas tiesiogiai kreipiasi į pasirinktas kitas sandorių šalis.

5.1.4. Kitų sandorių šalių pasiūlymų parengimas ir pateikimas

Kitų sandorių šalių pasiūlymai turi atitikti nacionalinių centrinių bankų nustatytą pavyzdinę formą, skirtą atitinkamai operacijai. Pasiūlymai turi būti pateikiami valstybės narės, kurioje įsikūrusi įstaiga (jos pagrindinė buveinė arba filialas), nacionaliniam centriniam bankui. Pasiūlymus gali teikti tik vienas kiekvienos valstybės narės įstaigos padalinys (pagrindinė buveinė arba paskirtas filialas).

Kitos sandorių šalys fiksuotųjų palūkanų konkursų atveju savo pasiūlymuose privalo nurodyti pinigų sumą, už kurią jos ketina sudaryti sandorį su nacionaliniais centriniais bankais ⁽⁵⁾.

Kintamųjų palūkanų konkursų atveju kitos sandorių šalys gali teikti pasiūlymus nurodydamos iki 10 skirtingų palūkanų normų, kainų ar apskaitimo punktų. Kiekviename pasiūlyme jos turi nurodyti pinigų sumą, už kurią ketina sudaryti sandorį su nacionaliniais centriniais bankais, ir atitinkamą palūkanų normą ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾. Palūkanų normos pasiūlymai turi būti išreikšti kaip 0,01 procentinio punkto kartotiniai. Skelbiant kintamųjų palūkanų valiutų apskaitimo sandorių konkursą, apskaitimo punktai turi būti skelbiami pagal standartinius rinkos susitarimus, o pasiūlymai turi būti išreikšti kaip 0,01 apskaitimo punkto kartotiniai.

Pagrindinėms refinansavimo operacijoms teikiamo pasiūlymo mažiausia suma yra 1 000 000 eurų. Didesni už šią sumą pasiūlymai turi būti išreikšti kaip 100 000 eurų kartotiniai. Tokios pačios pasiūlymo mažiausios sumos ir jų kartotiniai nustatyti koreguojamosioms ir struktūrinėms operacijoms. Pasiūlymo mažiausia suma atskirai taikoma kiekvienam palūkanų normos, kainos ir apskaitimo punkto dydžiui.

Kiekvienas nacionalinis centrinis bankas nustato ilgesnės trukmės refinansavimo operacijoms teikiamo pasiūlymo mažiausią sumą nuo 10 000 iki 1 000 000 eurų. Pasiūlymai, didesni už pasiūlymo mažiausią sumą, turi būti išreikšti kaip 10 000 eurų kartotiniai. Pasiūlymo mažiausia suma atskirai taikoma kiekvienam palūkanų normos dydžiui.

ECB gali nustatyti pasiūlymo didžiausios sumos ribą, kad užkirstų kelią neproporcingai dideliems pasiūlymams. Bet kuri tokia pasiūlymo didžiausios sumos riba visuomet nurodoma informaciniame pranešime apie viešojo konkurso paskelbimą.

Visuomet tikimasi, kad kitos sandorių šalys galės padengti joms paskirstytas sumas pakankama tinkamo užtikrinamojo turto suma ⁽⁸⁾. Atitinkamų nacionalinių centrinių bankų taikomos sutartinės arba reguliavimo priemonės leidžia skirti baudas, jeigu kita sandorio šalis negali pervesti pakankamos užtikrinamojo turto arba pinigų sumos, reikalingos atsiskaityti už konkurso operacijoje jai paskirtą sumą.

Pasiūlymus galima atšaukti iki galutinio pasiūlymų pateikimo termino. Pasiūlymai, pateikti po pranešime apie konkursą nurodyto galutinio termino, laikomi negaliojančiais. Nacionaliniai centriniai bankai nusprendžia, ar buvo laikomasi galutinio termino. Nacionaliniai centriniai bankai atmeta visus kitos sandorio šalies pasiūlymus, jeigu bendra juose nurodyta suma didesnė už ECB nustatytą maksimalios sumos ribą. Nacionaliniai centriniai bankai taip pat atmeta kiekvieną pasiūlymą, kuriame nurodyta suma yra mažesnė už minimalią sumą arba kuriuose nurodyta palūkanų norma, kaina arba apskaitimo punktas yra mažesni už minimalią ar didesni už maksimalią priimtina palūkanų normą, kainą arba apskaitimo punktą. Be to, nacionaliniai centriniai bankai gali atmesti pasiūlymus, kurie yra neišsamūs arba neatitinka nustatytos pavyzdinės formos. Jeigu pasiūlymas atmetamas, atitinkamas nacionalinis centrinis bankas kitai sandorio šaliai apie savo sprendimą praneša iki paskirstymo konkurse.

⁽⁵⁾ Sudarant fiksuotųjų palūkanų valiutų apskaitimo sandorius, reikia nurodyti nustatytą pinigų sumą, už kurią kita sandorio šalis ketina sudaryti sandorį su Eurosystema.

⁽⁶⁾ ECB, išleisdamas ECB skolos sertifikatus, gali nuspręsti, kad pasiūlymuose turi būti numatyta ne palūkanų norma, o kaina. Tokiais atvejais kaina turi būti nurodyta kaip nominaliosios sumos dalis procentais.

⁽⁷⁾ Sudarant kintamųjų palūkanų valiutų apskaitimo sandorius, reikia nurodyti nustatytą valiutos sumą, už kurią kita sandorio šalis ketina sudaryti sandorį su Eurosystema, ir atitinkamą apskaitimo punkto dydį.

⁽⁸⁾ Arba atsiskaityti pinigais likvidumo mažinimo operacijų atveju.

5.1.5. Paskirstymo konkurse procedūros

Fiksuotųjų palūkanų konkurso operacijos

Skirstant lėšas fiksuotųjų palūkanų konkurse, kitų sandorių šalių pateikti pasiūlymai yra susumuojami. Jeigu bendra pasiūlymų suma didesnė už bendrą paskirstyti siūlomą likvidumo sumą, pateikti pasiūlymai tenkinami proporcingai pagal paskirstyti skirtos sumos ir bendros pasiūlymų sumos santykį (žr. 4 intarpą). Kiekvienai kitai sandorio šaliai paskirta suma suapvalinama iki artimiausio sveikojo skaičiaus euro. Tačiau fiksuotųjų palūkanų konkurse ECB gali nuspręsti, kad kiekvienam dalyviui yra paskiriama minimali suma arba minimalus santykis.

4 INTARPAS

Paskirstymas fiksuotųjų palūkanų konkurse

$$\text{Paskirstymo dalis procentais yra: } \text{all\%} = \frac{A}{\sum_{i=1}^n a_i}$$

$$i \text{ sandorio šaliai paskirstyta suma: } \text{all}_i = \text{all\%} \times (a_i),$$

kur:

A = bendra paskirstoma suma;

n = bendras kitu sandoriu šaliu skaičius;

a_i = i sandorio šalies pasiūlymo suma;

all% = paskirstymo dalis procentais;

all_i = bendra i sandorio šaliai paskirstyta suma.

Kintamųjų palūkanų konkursai eurais

Skirstant lėšas likvidumo didinimo kintamųjų palūkanų konkurse eurais, pasiūlymai išvardijami siūlomų palūkanų normų mažėjimo tvarka. Pirmiausiai tenkinami didžiausios palūkanų normos pasiūlymai, po to iš eilės mažėjančių palūkanų normų pasiūlymai tenkinami tol, kol sunaudojamas visas paskirstomas likvidumas. Jeigu, esant mažiausiam priimtinajam palūkanų normos dydžiui (ribinei palūkanų normai), bendra pasiūlymų suma yra didesnė už likusių paskirstyti sumą, likusi suma paskirstoma už ribinę palūkanų normą proporcingai pasiūlymams pagal likusios paskirstyti sumos ir bendros pasiūlymo sumos santykį (žr. 5 intarpą). Kiekvienai kitai sandorio šaliai paskirstoma suma suapvalinama iki artimiausio sveikojo skaičiaus euro.

Skirstant lėšas likvidumo mažinimo kintamųjų palūkanų konkurse eurais (jie gali būti naudojami skolos sertifikatomis išleisti ir terminuotiesiems indėliams pritraukti), pasiūlymai išvardijami siūlomų palūkanų normų didėjimo tvarka (arba siūlomų kainų mažėjimo tvarka). Pirmiausia tenkinami pasiūlymai su mažiausia palūkanų norma (didžiausia kaina), po to pasiūlymai su iš eilės didėjančiomis palūkanų normomis (mažėjančiomis kainomis) priimami tol, kol sunaudojamas visas sumažinti skirtas likvidumas. Jeigu, esant didžiausiam priimtinos palūkanų normos (mažiausios kainos) dydžiui (ribinei palūkanų normai arba kainai), bendra pasiūlymų suma yra didesnė už likusių paskirstyti sumą, likusi suma paskirstoma už ribinę palūkanų normą (kainą) proporcingai pasiūlymams pagal likusios paskirstyti sumos ir bendros pasiūlymo sumos santykį (žr. 5 intarpą). Skolos sertifikatų išleidimo atveju kiekvienai kitai sandorio šaliai paskirstoma suma suapvalinama iki artimiausio skolos sertifikatuose nurodytos vertės kartotinio. Kitų likvidumo mažinimo operacijų atveju kiekvienai kitai sandorio šaliai paskirstoma suma suapvalinama iki artimiausio sveikojo skaičiaus euro.

Kintamųjų palūkanų konkurse ECB gali nuspręsti kiekvienam laimėjusiam dalyviui paskirstyti minimalią sumą.

5 INTARPAS

Paskirstymas kintamųjų palūkanų konkurse eurais

(pavyzdys taikomas pasiūlymams, kai nurodyta palūkanų norma)

Paskirstymo dalis procentais pagal ribinę palūkanų normą yra:

$$\text{all}\%(r_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)}{a(r_m)}$$

Paskirstymas *i* sandorio šaliai pagal ribinę palūkanų normą yra:

$$\text{all}(r_m)_i = \text{all}\%(r_m) \times a(r_m)_i$$

Bendra *i* sandorio šaliai paskirstyta suma yra:

$$\text{all}_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)_i + \text{all}(r_m)_i$$

kur:

A = bendra paskirstoma suma;

 r_s = kitų sandorių šalių pasiūlyta *s* palūkanų norma;*n* = bendras kitų sandorių šalių skaičius; $a(r_s)_i$ = *i* sandorio šalies pasiūlymo suma taikant *s* palūkanų normą (r_s); $a(r_s)$ = bendra pasiūlyta suma taikant *s* palūkanų normą (r_s):

$$a(r_s) = \sum_{i=1}^n a(r_s)_i$$

 r_m = ribinė palūkanų norma: $r_1 \geq r_s \geq r_m$ likvidumo didinimo konkursui; $r_m \geq r_s \geq r_1$ likvidumo mažinimo konkursui; r_{m-1} = palūkanų norma prieš ribinę palūkanų normą (paskutinė palūkanų norma, pagal kurią visiškai patenkinami pasiūlymai): $r_{m-1} > r_m$ likvidumo didinimo konkursui; $r_m > r_{m-1}$ likvidumo mažinimo konkursui; $\text{all}\%(r_m)$ = paskirstymo dalis procentais pagal ribinę palūkanų normą; $\text{all}(r_s)_i$ = paskirstymas *i* sandorio šaliai pagal *s* palūkanų normą; all_i = bendra *i* sandorio šaliai paskirstyta suma.**Kintamųjų palūkanų valiutų apsikeitimo sandorių konkursai**

Skirstant lėšas likvidumo didinimo kintamųjų palūkanų valiutų apsikeitimo sandorių konkursuose, pasiūlymai išvardijami apsikeitimo sandorio kainų punktų⁽⁹⁾ didėjimo tvarka. Pirmiausia tenkinami mažiausios apsikeitimo sandorio kainos punktais pasiūlymai, po to iš eilės didėjančių apsikeitimo sandorio kainų punktais pasiūlymai tenkinami tol, kol sunaudojama visa paskirstyti skirta valiutos suma. Jeigu, esant didžiausiai priimtinaai apsikeitimo sandorio kainai punktais (ribinei apsikeitimo sandorio kainai punktais), bendra pasiūlymų suma yra didesnė už likusių paskirstyti sumą, likusi suma paskirstoma už ribinę apsikeitimo sandorio kainą punktais proporcingai pasiūlymams pagal likusios paskirstyti sumos ir bendros pasiūlymo sumos santykį (žr. 6 intarpą). Kiekvienai kitai sandorio šaliai paskirstoma suma suapvalinama iki artimiausio sveiką skaičiaus euro.

Skirstant lėšas likvidumo mažinimo kintamųjų palūkanų valiutų apsikeitimo sandorių konkursuose, pasiūlymai išvardijami apsikeitimo sandorių kainų punktais mažėjimo tvarka. Pirmiausia tenkinami didžiausios apsikeitimo sandorio kainos punktais pasiūlymai, po to iš eilės mažėjančių apsikeitimo sandorių kainų punktais pasiūlymai tenkinami tol, kol sunaudojama visa paskirstyti skirta valiutos suma. Jeigu, esant mažiausiai priimtinaai apsikeitimo sandorio kainai punktais (ribinei apsikeitimo sandorio kainai punktais), bendra pasiūlymų suma yra didesnė už likusių paskirstyti sumą, likusi suma paskirstoma už ribinę apsikeitimo sandorio kainą punktais proporcingai pasiūlymams pagal likusios paskirstyti sumos ir bendros pasiūlymo sumos santykį (žr. 6 intarpą). Kiekvienai kitai sandorio šaliai paskirstoma suma suapvalinama iki artimiausio sveiką skaičiaus euro.

⁽⁹⁾ Apsikeitimo sandorio kainos punktais išvardijamos didėjimo tvarka, atsižvelgiant į kainos ženklą, kuris priklauso nuo užsienio valiutos ir eurų palūkanų normų skirtumo ženklo. Jeigu, suėjus apsikeitimo sandorio terminui, užsienio valiutos palūkanų norma yra didesnė už atitinkamą eurų palūkanų normą, apsikeitimo sandorio kaina punktais yra teigiama (euras yra įkainojamas užsienio valiutos atžvilgiu su premija). Priešingai, jeigu užsienio valiutos palūkanų norma yra mažesnė už atitinkamą eurų palūkanų normą, apsikeitimo sandorio kaina punktais yra neigiama (euro kaina užsienio valiutos atžvilgiu sumažinama).

Aukciono rūšis

Kintamųjų palūkanų konkursuose Eurosisistema gali taikyti ribinių arba sutartinių palūkanų aukcionų procedūras. Ribinių palūkanų aukcione (olandiška aukcione) paskirstymo palūkanų norma, kaina ar apskaitimo punktas, taikomi visiems patenkintiems pasiūlymams, yra lygūs ribinei palūkanų normai, kainai ar apskaitimo punktui (kai sunaudojama visa paskirstymo suma). Sutartinių palūkanų aukcione (amerikietiška aukcione) paskirstymo palūkanų norma, kaina ar apskaitimo punktas yra lygūs kiekviename pasiūlyme nurodytai palūkanų normai, kainai ar apskaitimo punktui.

6 INTARPAS

Paskirstymas kintamųjų palūkanų valiutų apskaitimo sandorių konkurse

Paskirstymo dalis procentais pagal ribinę apskaitimo sandorio kainą punktais yra:

$$\text{all}\%(\Delta_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)}{a(\Delta_m)}$$

Paskirstymas i sandorio šaliai pagal ribinę apskaitimo sandorio kainą punktais yra:

$$\text{all}(\Delta_m)_i = \text{all}\%(\Delta_m) \times a(\Delta_m)_i$$

Bendra i sandorio šaliai paskirstyta suma yra:

$$\text{all}_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)_i + \text{all}(\Delta_m)_i$$

kur:

A = bendra paskirstoma suma;

Δ_s = kitų sandorių šalių pasiūlyta s apskaitimo sandorio kaina punktais;

n = bendras kitų sandorių šalių skaičius;

$a(\Delta_s)_i$ = i sandorio šalies pasiūlymo suma taikant s apskaitimo sandorio kainą punktais (Δ_s);

$a(\Delta_s)$ = bendra pasiūlyta suma taikant s apskaitimo sandorio kainą punktais (Δ_s):

$$a(\Delta_s) = \sum_{i=1}^n a(\Delta_s)_i$$

Δ_m = ribinė apskaitimo sandorio kaina punktais:

$\Delta_m \geq \Delta_s \geq \Delta_1$ likvidumo didinimo valiutų apskaitimo sandoriui;

$\Delta_1 \geq \Delta_s \geq \Delta_m$ likvidumo mažinimo valiutų apskaitimo sandoriui;

Δ_{m-1} = apskaitimo sandorio kaina punktais prieš ribinę apskaitimo sandorio kainą punktais (paskutinė apskaitimo sandorio kaina punktais, pagal kurią visiškai patenkiami pasiūlymai):

$\Delta_m > \Delta_{m-1}$ likvidumo didinimo valiutų apskaitimo sandoriui;

$\Delta_{m-1} > \Delta_m$ likvidumo mažinimo valiutų apskaitimo sandoriui;

$\text{all}\%(\Delta_m)$ = paskirstymo dalis procentais pagal ribinę apskaitimo sandorio kainą punktais;

$\text{all}(\Delta_s)_i$ = paskirstymas i sandorio šaliai pagal s apskaitimo sandorio kainą punktais;

all_i = bendra i sandorio šaliai paskirstyta suma.

5.1.6. Konkursų rezultatų paskelbimas

Standartinių ir greitųjų konkursų rezultatai skelbiami viešai per naujienų tarnybas. Be to, nacionaliniai centriniai bankai paskirstymo rezultatą gali pranešti tiesiogiai kitoms sandorių šalims nesinaudodami naujienų tarnybomis. Viešame pranešime apie konkurso rezultatus paprastai pateikiama ši informacija:

— konkurso operacijos identifikavimo numeris;

— konkurso operacijos diena;

— operacijos rūšis;

— operacijos terminas;

- bendra kitų sandorių šalių pasiūlymų Eurosistemai suma;
- dalyvių skaičius;
- naudojamos valiutos (valiutų apsiskeitimo sandorių atveju);
- bendra paskirstyta suma;
- paskirstymo dalis procentais (fiksiuotųjų palūkanų konkursų atveju);
- dabartinis valiutų kursas (valiutų apsiskeitimo sandorių atveju);
- priimta ribinė palūkanų norma, kaina ar apsiskeitimo punktas ir paskirstymo dalis procentais pagal ribinę palūkanų normą, kainą ar apsiskeitimo punktą (kintamųjų palūkanų konkursų atveju);
- minimali siūloma kaina, maksimali siūloma kaina ir paskirstytos sumos kainos svertinis vidurkis (sutartinių kainų aukcionų atveju);
- operacijos pradžios ir termino suėjimo diena (jei taikytina) arba sumokėjimo už priemonę diena ir priemonės termino suėjimo diena (jeigu išleidžiami skolos sertifikatai);
- minimali individualaus įsigijimo suma (jeigu yra);
- minimalus paskirstymo santykis (jeigu yra);
- sertifikatų nominalas (skolos sertifikatų išleidimo atveju);
- emisijos ISIN kodas (skolos sertifikatų išleidimo atveju).

Nacionaliniai centriniai bankai laimėjusioms kitoms sandorių šalims tiesiogiai patvirtins individualaus paskirstymo rezultatą.

5.2. Dvišalių operacijų procedūros

Bendrosios nuostatos

Nacionaliniai centriniai bankai gali įgyvendinti operacijas taikydami dvišales procedūras⁽¹⁰⁾. Šias procedūras galima taikyti koreguojamosioms atvirosios rinkos operacijoms ir struktūrinėms vienakryptėms operacijoms. Plačiau prasme dvišalės operacijos apibrėžiamos kaip bet kurios procedūros, kai Eurosistema sudaro sandorį su viena arba keliomis kitomis sandorių šalimis neskelbdama konkurso. Šiuo atveju galima išskirti dvi skirtingas dvišalių procedūrų rūšis: operacijos, kai Eurosistema tiesiogiai kreipiasi į kitas sandorių šalis, ir operacijos, įgyvendinamos per vertybinių popierių biržas ir rinkos tarpininkus.

Tiesioginis bendravimas su kitomis sandorių šalimis

Taikydami šią procedūrą, nacionaliniai centriniai bankai tiesiogiai kreipiasi į vieną arba kelias vietines kitas sandorių šalis, kurios atrenkamos pagal 2.2 skirsnyje apibūdintus kriterijus. Vadovaudamiesi tiksliais ECB nurodymais, nacionaliniai centriniai bankai sprendžia, ar sudaryti sandorį su kitomis sandorių šalimis. Už sandorius atsiskaitoma per nacionalinius centrinius bankus.

Jeigu ECB valdančioji taryba nuspręstų, kad išskirtinėmis aplinkybėmis pats ECB (arba vienas ar keli nacionaliniai centriniai bankai, veikdami kaip ECB operacijų padaliniai) gali įgyvendinti dvišales operacijas, tokių operacijų procedūros būtų atitinkamai suderintos. Šiuo atveju ECB (arba nacionalinis centrinis bankas ar bankai, veikdami kaip ECB operacijų padalinys) tiesiogiai kreiptųsi į vieną arba kelias kitas sandorių šalis euro zonoje, atrinktas pagal 2.2 skirsnyje apibūdintus kriterijus. ECB (arba nacionalinis centrinis bankas ar bankai, veikdami kaip ECB operacijų padalinys) spręstų, ar sudaryti sandorį su kitomis sandorių šalimis. Nepaisant to, už sandorius būtų atsiskaitoma decentralizuotai per nacionalinius centrinius bankus.

Dvišalės operacijos, įgyvendinamos tiesiogiai bendraujant su kitomis sandorių šalimis, gali būti taikomos grįžtamiems sandoriams, vienakrypčiams sandoriams, valiutų apsiskeitimo sandoriams ir terminuotiesiems indėliams pritraukti.

⁽¹⁰⁾ ECB valdančioji taryba gali nuspręsti, ar išskirtinėmis aplinkybėmis pats ECB gali įgyvendinti ir koreguojamąsias dvišales operacijas.

Operacijos, įgyvendinamos per vertybinių popierių biržas ir rinkos tarpininkus

Nacionaliniai centriniai bankai gali sudaryti vienakrypčius sandorius per vertybinių popierių biržas ir rinkos tarpininkus. Šioms operacijoms *a priori* nenustatyti kitų sandorių šalių apribojimai, o procedūros derinamos atsižvelgiant į rinkos susitarimus dėl sandoriui naudojamų skolos priemonių. ECB valdančioji taryba nusprendžia, ar išskirtinėmis aplinkybėmis pats ECB (arba vienas ar keli nacionaliniai centriniai bankai, veikdami kaip ECB operacijų padaliniai) gali įgyvendinti koreguojamąsias vienakryptes operacijas per vertybinių popierių biržas ir rinkos tarpininkus.

Dvišalių operacijų paskelbimas

Paprastai apie dvišales operacijas iš anksto viešai neskelbiama. Be to, ECB gali nuspręsti viešai neskelbti dvišalių operacijų rezultatų.

Operacijų dienos

ECB gali nuspręsti koreguojamąsias dvišales operacijas vykdyti bet kurią Eurosystemos darbo dieną. Tokiose operacijose dalyvauja tik tų valstybių narių, kuriose sandorio diena, atsiskaitymo diena ir apmokėjimo diena yra NCB darbo dienos, nacionaliniai centriniai bankai.

Vienakryptės dvišalės operacijos struktūriniais tikslais paprastai vykdomos ir už jas atsiskaitoma tik visų valstybių narių nacionalinių centrinių bankų darbo dienomis.

5.3. Atsiskaitymo procedūros

5.3.1. Bendrosios nuostatos

Už pinigų sandorius, susijusius su Eurosystemos nuolatinių galimybių naudojimu arba dalyvavimu atliekant atvirosios rinkos operacijas, atsiskaitoma į kitų sandorių šalių sąskaitas nacionaliniuose centriniuose bankuose (arba į atsiskaitymo bankų, dalyvaujančių sistemoje TARGET, sąskaitas). Už pinigų sandorius atsiskaitoma tik po to (arba tuo pat metu), kai galutinai pervedamas šios operacijos užtikrinamasis turtas. Tai reiškia, kad užtikrinamasis turtas turi būti iš anksto pervestas į pasaulio sąskaitą nacionaliniuose centriniuose bankuose arba su minėtais nacionaliniais centriniais bankais už jį turi būti atsiskaityta pagal vienalaikio vertybinių popierių ir lėšų pateikimo principą. Užtikrinamasis turtas pervedamas per kitų sandorių šalių vertybinių popierių atsiskaitomąsias sąskaitas VPAS, kurios atitinka ECB būtinuosius standartus ⁽¹⁾. Kitos sandorių šalys, neturinčios pasaulio sąskaitos nacionaliniame centriniame banke arba vertybinių popierių atsiskaitomosios sąskaitos VPAS, atitinkančioje ECB būtinuosius standartus, gali atsiskaityti už užtikrinamojo turto sandorius per korespondentinės kredito įstaigos vertybinių popierių atsiskaitomąją sąskaitą arba pasaulio sąskaitą.

Nuostatos, susijusios su atsiskaitymo procedūromis, išsamiau apibrėžtos nacionalinių centrinių bankų (arba ECB) sutartinėse priemonėse, taikomose konkrečioms pinigų politikos priemonėms. Nacionalinių centrinių bankų atsiskaitymo procedūros gali šiek tiek skirtis dėl nacionalinės teisės ir operacijų praktikos skirtumų.

3 LENTELE

Įprastos atsiskaitymo už Eurosystemos atvirosios rinkos operacijas dienos ⁽¹⁾

Pinigų politikos priemonė	Atsiskaitymo už operacijas pagal standartinius konkursus diena	Atsiskaitymo už operacijas pagal greituosius konkursus ir dvišales procedūras diena
Grįžtamieji sandoriai	T + 1 ⁽²⁾	T
Vienakrypčiai sandoriai	—	Pagal rinkos susitarimą dėl užtikrinamojo turto
Skolos sertifikatų išleidimas	T + 1	—
Valiutų apsisiekimo sandoriai	—	T, T + 1 arba T + 2
Terminuotųjų indėlių pritraukimas – T	—	—

⁽¹⁾ T – sandorio diena. Atsiskaitymo diena – tai Eurosystemos darbo diena.

⁽²⁾ Jeigu įprasta atsiskaitymo diena už pagrindines arba ilgesnės trukmės refinansavimo operacijas sutampa su banko ne darbo diena, ECB gali nuspręsti paskirti kitą atsiskaitymo dieną, įskaitant galimybę atsiskaityti tą pačią dieną. Atsiskaitymo už pagrindines ir ilgesnės trukmės refinansavimo operacijas dienos nustatomos iš anksto Eurosystemos konkursų operacijų kalendoriuje (žr. 5.1.2 skirsnį).

⁽¹¹⁾ Reikalavimus atitinkančių VPAS naudojimo euro zonoje standartų apibūdinimą ir atnaujintą reikalavimus atitinkančių šių sistemų jungčių sąrašą galima rasti ECB interneto svetainėje (www.ecb.int).

5.3.2. Atsiskaitymas už atvirosios rinkos operacijas

Už atvirosios rinkos operacijas pagal standartinius konkursus (pagrindines refinansavimo operacijas, ilgesnės trukmės refinansavimo operacijas ir struktūrines operacijas) paprastai atsiskaitoma pirmą dieną po sandorio sudarymo, kai veikia visos atitinkamos nacionalinės RLAA sistemos ir visos atitinkamos VPAS. Iš principo Eurosistema siekia už sandorius, susijusius su jos atvirosios rinkos operacijomis, atsiskaityti tuo pat metu su visų valstybių narių visomis kitomis sandorių šalimis, kurios yra pateikusios pakankamą užtikrinamąjį turtą. Tačiau dėl operacinių suvaržymų ir techninių VPAS ypatybių atsiskaitymo už atvirosios rinkos operacijas laikas dienos metu gali būti skirtingas euro zonoje. Atsiskaitymo už pagrindines ir ilgesnės trukmės refinansavimo operacijas laikas paprastai sutampa su atlyginimo už atitinkamo termino ankstesnę operaciją laiku.

Eurosistema siekia už atvirosios rinkos operacijas pagal greituosius konkursus ir dvišales procedūras atsiskaityti sandorio dieną. Tačiau dėl operacinių priešasčių Eurosistema kartais gali šioms operacijoms taikyti kitą atsiskaitymo laiką, ypač sudarydama vienkrypčius sandorius (koregavimo ir struktūriniais tikslais) ir valiutų apskaitimo sandorius (žr. 3 lentelę).

5.3.3. Dienos pabaigos procedūros

Dienos pabaigos procedūros nurodytos dokumentuose, susijusiuose su nacionalinėmis RLAA sistemomis ir sistema TARGET. Paprastai sistemos TARGET uždarymo laikas yra 18 val. ECB laiku (CET). Po uždarymo laiko mokėjimo pavedimai nepriimami apdoroti nacionalinėse RLAA sistemose, tačiau mokėjimo pavedimai, priimti iki uždarymo laiko, tvarkomi toliau. Kitų sandorių šalių prašymai pasinaudoti ribinio skolinimosi galimybe arba indėlių galimybe turi būti pateikti atitinkamam nacionaliniam centriniam bankui ne vėliau kaip 30 minučių po faktinio sistemos TARGET uždarymo laiko ⁽¹²⁾.

Bet kuris tinkamų kitų sandorių šalių neigiamas likutis atsiskaitomojoje sąskaitoje (nacionalinėse RLAA sistemose), likęs pabaigus dienos pabaigos kontrolės procedūras, automatiškai laikomas prašymu leisti pasinaudoti ribinio skolinimosi galimybe (žr. 4.1 skirsnį).

⁽¹²⁾ Galutinis prašymo pasinaudoti Eurosistemos nuolatinėmis galimybėmis terminas atidedamas dar 30 minučių paskutinę privalomųjų atsargų laikotarpio Eurosistemos darbo dieną.

6 SKYRIUS

TINKAMAS TURTAS

6.1. Bendrosios nuostatos

ECB statuto 18 straipsnio 1 dalis leidžia ECB ir nacionaliniams centriniams bankams atlikti užtikrinamojo turto pirkimo ir pardavimo sandorius finansų rinkose sudarant vienakrypčius arba atpirkimo sandorius ir nustato, kad visos Eurosistemos kredito operacijos būtų pagrįstos pakankamu įkaitu. Todėl visos Eurosistemos likvidumo didinimo operacijos yra užtikrintos turtu, kurį kitos sandorių šalys pateikia perleisdamos nuosavybės teises į turtą (vienakrypčių arba atpirkimo sandorių atveju) arba jį įkeisdamos, perleidžiant teises už atitinkamą turtą ar reikalavimus į jį (įkaitu užtikrintų paskolų atveju) ⁽¹⁾.

Siekiant apsaugoti Eurosistemą nuo nuostolių atliekant pinigų politikos operacijas, užtikrinti vienodą kitų sandorių šalių traktavimą, taip pat padidinti operacinį efektyvumą ir skaidrumą, užtikrinamasis turtas turi atitikti tam tikrus kriterijus, kad jį būtų galima naudoti Eurosistemos pinigų politikos operacijoms. Eurosistema sukūrė bendrą tinkamo turto sistemą, naudojamą visoms Eurosistemos kredito operacijoms. Ši bendra sistema (taip pat vadinama „bendruoju sąrašu“) įsigalios 2007 m. sausio 1 d. ir pakeis dviejų lygių sistemą, kuri galioja nuo Ekonominės ir pinigų sąjungos pradžios ir bus nuosekliai panaikinta iki 2007 m. gegužės 31 d. ⁽²⁾

Bendrą sistemą sudaro dvi skirtingos turto kategorijos – antrinę rinką turintis turtas ir antrinės rinkos neturintis turtas. Nėra jokio skirtumo tarp abiejų turto kategorijų turto kokybės ir tinkamumo įvairioms Eurosistemos pinigų politikos operacijų rūšims (išskyrus tai, kad Eurosistema nenaudoja antrinės rinkos neturinčio turto vienakrypčiams sandoriams). Eurosistemos pinigų politikos operacijoms tinkamas turtas gali būti naudojamas ir kaip dienos paskolos užtikrinamasis turtas.

Dviejų turto kategorijų tinkamumo kriterijai yra vienodi visoje euro zonoje ⁽³⁾ ir išdėstyti 6.2 skirsnyje. Siekiant užtikrinti, kad abi turto kategorijos atitiktų tuos pačius kredito standartus, buvo sukurta Eurosistemos kredito vertinimo sistema (EKVS), pagrįsta skirtingais kredito vertinimo šaltiniais. Procedūros ir taisyklės, kuriomis nustatytas ir kontroliuojamas Eurosistemos „griežtų kredito standartų“ reikalavimas visoms tinkamo įkaito rūšims, išdėstytos 6.3 skirsnyje. Užtikrinamajam turtui taikomos rizikos kontrolės priemonės ir vertinimo principai išdėstyti 6.4 ir 6.5 skirsniuose. Eurosistemos sandorių šalys gali naudoti tinkamą turtą tarpvalstybiniu mastu (žr. 6.6 skirsnį).

6.2. Užtikrinamojo turto tinkamumo apibūdinimas

ECB parengia, tvarko ir skelbia antrinę rinką turinčio tinkamo turto sąrašą ⁽⁴⁾. Antrinės rinkos neturinčio turto atžvilgiu ECB neskelbia nei tinkamo turto sąrašo, nei tinkamų skolininkų (garantų) sąrašo.

6.2.1. Antrinę rinką turinčio turto tinkamumo kriterijai

ECB išleisti skolos sertifikatai ir Eurosistemos nacionalinių centrinių bankų skolos sertifikatai, išleisti iki euro įvedimo atitinkamoje valstybėje narėje dienos, yra tinkami.

Siekiant nustatyti kito antrinę rinką turinčio turto tinkamumą, taikomi šie tinkamumo kriterijai (taip pat žr. 4 lentelę).

⁽¹⁾ Likvidumo mažinimo vienakryptės ir grįžtamosios atvirosios rinkos operacijos taip pat yra užtikrintos turtu. Užtikrinamojo turto, naudojamo atliekant likvidumo mažinimo grįžtamąsias atvirosios rinkos operacijas, tinkamumo kriterijai yra tokie patys kaip ir taikomi užtikrinamajam turtui, naudojamam atliekant likvidumo didinimo grįžtamąsias atvirosios rinkos operacijas. Tačiau likvidumo mažinimo operacijų atveju turtas nėra įvertinamas mažesne negu rinkos verte.

⁽²⁾ Antrojo lygio turtas, kuris neatitinka tinkamo įkaito bendros sistemos tinkamumo kriterijų, bus ir toliau tinkamas iki 2007 m. gegužės 31 d., o susijęs antrinę rinką turinčio antrojo lygio turto įvertinimais mažesne negu rinkos verte (nustatytas 2005 m. vasario mėn. paskelbtuose Bendruosiuose dokumentuose) galios iki minėtos datos. Valdančioji taryba taip pat nusprendė, kad Prancūzijos *fonds communs de créances* (FCC), įtraukti į pirmojo lygio sąrašą, ir toliau bus tinkami pereinamuoju laikotarpiu iki 2008 m. gruodžio 31 d.

⁽³⁾ Tam tikrai antrinės rinkos neturinčio turto kategorijai – kredito reikalavimams – taikomas pereinamasis laikotarpis iki 2011 m. gruodžio 31 d. Šiuo laikotarpiu kai kurie tinkamumo ir operaciniai kriterijai euro zonoje gali skirtis (žr. 6.2.2 skirsnį).

⁽⁴⁾ Sąrašas skelbiamas ir kasdien atnaujinamas ECB interneto svetainėje (www.ecb.int). Antrinę rinką turintis turtas, išleistas nefinansinių korporacijų, neturinčių išorinės kredito vertinimo institucijos (IKVI) suteikto emisijos, emitento ar garanto reitingo, neįtraukiamas į skelbiamą antrinę rinką turinčio tinkamo turto sąrašą. Šių skolos priemonių tinkamumo statusas priklauso nuo kredito vertinimo, kurį suteikė kredito vertinimo šaltinis, pasirinktas atitinkamos sandorio šalies pagal EKVS taisykles, taikomas kredito reikalavimams, kaip nustatyta 6.3.3 skirsnyje.

Turto rūšis

Tai turi būti *skolos priemonė* su:

- a) fiksuota, besąlygiškai nustatyta pagrindine suma;
- b) su atkarpa, dėl kurios negali atsirasti neigiamas pinigų srautas. Be to, tai turi būti viena iš šių atkarpų: i) nulinė atkarpa; ii) fiksuotųjų palūkanų atkarpa arba iii) kintamųjų palūkanų atkarpa, susieta su nuoroda į palūkanų normą. Atkarpos dydis gali būti susietas su paties emitento reitingo pasikeitimu. Be to, pagal infliaciją indeksuotos obligacijos taip pat yra tinkamos.

Šios savybės turi būti išlaikomos iki įsipareigojimo išpirkimo. Skolos priemonės negali suteikti teisės į pagrindinę sumą ir (arba) palūkanas, kurios yra antraeilės pagal kitų to paties emitento skolos priemonių savininkų teises.

Reikalavimas (a) netaikomas *turtu užtikrintiems vertybiniam popieriams*, išskyrus kredito įstaigų obligacijas, išleistas pagal kriterijus, išdėstytus KIPVPS direktyvos ⁽⁵⁾ 22 straipsnio 4 dalyje (vadinamas „padengtomis bankų obligacijomis“). Eurosistema vertina turtu užtikrintų vertybinių popierių, išskyrus padengtas bankų obligacijas, tinkamumą pagal šiuos kriterijus.

Pinigų srautą sukuriantis turtas, kuriuo užtikrinti turtu užtikrinti vertybiniai popieriai, turi:

- a) būti teisėtai įsigytas pagal valstybės narės įstatymus iš sukūrėjo ar tarpininko per pavertimo vertybiniais popieriais specialios paskirties įmonę tokiu būdu, kurį Eurosistema laiko „tikru pardavimu“, taikomu visoms trečiojioms šalims, ir būti nepasiekiamas sukūrėjui ir jo kreditoriams, įskaitant sukūrėjo nemokumo atvejį;
- b) nebūti sudarytas, visiškai ar iš dalies, faktiškai ar potencialiai, iš su kredito įvykiais susietų obligacijų ar panašių pretenzijų, kurios atsiranda kredito riziką perduodant išvestinėmis kredito priemonėmis.

Struktūrinės emisijos atveju tam, kad emisijos dalis (arba subdalis) būtų tinkama, ji neturi būti antraeilė kitoms tos pačios emisijos dalims. Laikoma, kad emisijos dalis (arba subdalis) yra ne antraeilė kitų tos pačios emisijos dalių (ar subdalių) atžvilgiu, o „aukštesnė“, jeigu pagal mokėjimo prioritetą, taikomą pateikus vykdymo nurodymą, kaip numatyta emisijos prospekte, tai emisijos daliai (arba subdaliai) suteikiamas prioritetas dėl mokėjimų (pagrindinės dalies ir palūkanų) gavimo kitų dalių ar subdalių atžvilgiu arba ji paskutinė patiria nuostolius, susijusius su užtikrinamuoju turtu.

Eurosistema pasilieka teisę reikalauti iš kiekvienos atitinkamos trečiosios šalies (tokios kaip emitentas, sukūrėjas ar tvarkytojas) bet kokio paaiškinimo ir (arba) teisinio patvirtinimo, kurie, manoma, yra reikalingi, kad būtų galima įvertinti turtu užtikrintų vertybinių popierių tinkamumą.

Kredito standartai

Skolos priemonė turi atitikti griežtus kredito standartus, nustatytus EKVS taisyklėse antrinę rinką turinčiam turtui, kaip išdėstyta 6.3.2 skirsnyje.

Išleidimo vieta

Skolos priemonė turi būti pateikta arba įregistruota (išleista) EEE, centriniame banke arba centriniame vertybinių popierių depozitoriume (CVPD), kuris atitinka ECB nustatytus būtinus standartus ⁽⁶⁾. Kai antrinę rinką turinčią skolos priemonę išleidžia nefinansinė korporacija ⁽⁷⁾, kuriai nesuteiktas priimtinos išorinės kredito vertinimo institucijos (IKVI) reitingas, išleidimo vieta turi būti euro zona.

⁽⁵⁾ 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos Direktyva 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 375, 1985 m. gruodžio 31 d., p. 3), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB (OL L 79, 2005 m. kovo 24 d., p. 9).

⁽⁶⁾ Nuo 2007 m. sausio 1 d. tarptautiniai skolos vertybiniai popieriai pasaulinio pareiškėjo forma tam, kad būtų tinkami, turi būti išleisti Naujųjų pasaulinių skolos įsipareigojimų (NPSI) forma ir turi būti atiduoti saugoti Visuotinai pripažintam saugotojui (*Common Safekeeper – CSK*), kuris yra TCVPD arba, jei taikytina, CVPD, kuris atitinka ECB nustatytus būtinus standartus. Tarptautiniai skolos vertybiniai popieriai pasaulinio pareiškėjo forma, kurie buvo išleisti Klasikinių pasaulinių skolos įsipareigojimų (KPSI) forma iki 2007 m. sausio 1 d. ir apkeičiamieji vertybiniai popieriai, išleisti su tuo pačiu ISIN kodu tą dieną arba vėliau bus tinkami iki jų termino pabaigos.

⁽⁷⁾ Nefinansinės korporacijos apibrėžiamos kaip ir Europos sąskaitų sistemoje 1995 m. (ESS95).

Atsiskaitymo tvarka

Skolos priemonė turi būti perleidžiama nematerialiu pavidalu. Ji turi būti laikoma ir už ją atsiskaitoma euro zonoje esančioje Eurosistemos sąskaitoje arba VPAS, kuri atitinka ECB nustatytus standartus, kad ji būtų įforminama ir parduodama pagal euro zonos šalies teisę.

Jeigu CVPD, kuriame turtas buvo išleistas, ir VPAS, kurioje jis laikomas, nesutampa, abi įstaigos turi būti sujungtos jungtimi, kurią yra patvirtinęs ECB ⁽⁸⁾.

Priimtinos rinkos

Skolos priemonė turi būti priimta prekybai reguliuojamoje rinkoje, kaip numatyta 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų ⁽⁹⁾, arba ja prekiaujama tam tikrose nereguliuojamose rinkose, kurias nurodo ECB ⁽¹⁰⁾. Nereguliuojamoms rinkoms vertinti Eurosistema yra nustatiusi tris principus – saugumo, skaidrumo ir prieinamumo ⁽¹¹⁾.

Emitento (garanto) rūšis

Skolos priemonės gali išleisti ir būti jų garantais centriniai bankai, viešojo sektoriaus subjektai, privataus sektoriaus subjektai arba tarptautinės ar supranacionalinės įstaigos. Kredito įstaigų išleistos skolos priemonės, išskyrus padengtas bankų obligacijas, yra tinkamos tik tada, kai jos yra priimtos prekybai reguliuojamoje rinkoje, kaip apibrėžta anksčiau.

Emitento (garanto) įsteigimo vieta

Emitentas turi būti įsteigtas EEE arba vienoje iš Dešimties grupės (G10) šalių, nepriklausančių EEE ⁽¹²⁾. Pastaruoju atveju skolos priemonės gali būti laikomos tinkamomis tik tokiu atveju, jei Eurosistema įsitikina, kad jos teisės bus ginamos, kaip nustatyta Eurosistemos, pagal atitinkamus G10 šalių, nepriklausančių EEE, įstatymus. Šiuo tikslu, prieš turtą paskelbiant tinkamu, Eurosistemai turi būti pateiktas priimtinos formos ir turinio teisinis įvertinimas. Turtu užtikrintų vertybinių popierių atveju emitentas turi būti įsteigtas EEE.

Garantas taip pat turi būti įsteigtas EEE.

Tarptautinės ir supranacionalinės įstaigos yra tinkami emitentai ar garantai nepriklausomai nuo jų įsteigimo vietos. Jeigu antrinę rinką turinčią skolos priemonę išleidžia nefinansinė korporacija, neturinti IKVI reitingo, emitentas ar garantas turi būti įsteigtas euro zonoje.

Valiuta

Skolos priemonė turi būti išreikšta eurais ⁽¹³⁾.

⁽⁸⁾ Reikalavimus atitinkantys VPAS naudojimo euro zonoje standartai apibūdinti ir atnaujintus reikalavimus atitinkančių šių sistemų jungčių sąrašas pateiktas ECB interneto svetainėje (www.ecb.int).

⁽⁹⁾ OL L 145, 2004 m. balandžio 30 d., p. 1.

⁽¹⁰⁾ Priimtinių nereguliuojamų rinkų sąrašas skelbiamas ECB interneto svetainėje (www.ecb.int), atnaujinamas mažiausiai kartą per metus.

⁽¹¹⁾ Sąvokas „saugumas“, „skaidrumas“ ir „prieinamumas“ Eurosistema apibrėžia tik atliekant Eurosistemos įkaito valdymo funkciją. Atrinkimo procesu nesiekžiama įvertinti įvairių rinkų vidaus kokybės. Šiuos principus reikia suprasti taip: *saugumas* – tai sandorių tikrumas, o ypač tikrumas dėl sandorių galiojimo ir vykdymo. *Skaidrumas* – tai netrukdoma prieiga prie informacijos apie rinkos procedūrų ir veiklos taisykles, turto finansinius bruožus, kainų sudarymo mechanizmą, atitinkamas kainas ir kieki (kainas, palūkanų normas, prekybos apimtį, nesumokėtas sumas ir pan.). *Prieinamumas* – tai galimybė Eurosistemai dalyvauti ir pasiekti rinką; rinka yra prieinama įkaito valdymo tikslais, jei jos procedūrų ir veiklos taisyklės leidžia Eurosistemai gauti informaciją ir atlikti sandorius, kai to reikia šiais tikslais.

⁽¹²⁾ G10 šalys, nepriklausančios EEE, šiuo metu yra JAV, Kanada, Japonija ir Šveicarija.

⁽¹³⁾ Išreikštas eurais arba perskaičiuotas atitinkama nacionaline valiuta.

6.2.2. Antrinės rinkos neturinto turto tinkamumo kriterijai

Tinkamos naudoti kaip įkaitas tinkamo turto sistemoje yra dvi antrinės rinkos neturinto turto rūšys: kredito reikalavimai ir antrinės rinkos neturinto mažmeninės hipoteka užtikrintos skolos priemonės (MHUSP) ⁽¹⁴⁾.

Kredito reikalavimai

Tinkamas kredito reikalavimas ⁽¹⁵⁾ turi atitikti šiuos *tinkamumo kriterijus* (taip pat žr. 4 lentelę):

- *Turto rūšis*. Tai turi būti kredito reikalavimas, kuris yra skolininko skolos įsipareigojimas Eurosistemos sandorio šaliai. Kredito reikalavimai, kurie turi „mažėjantį likutį“ (kai pagrindinė suma ir palūkanos mokami pagal iš anksto nustatytą tvarkaraštį), taip pat yra tinkami. Nepanaudotos kredito linijos (pvz., atsinaujinančių kredito reikalavimų nepanaudotos galimybės), einamosios sąskaitos pereinavimas ir akreditavimai, kurie leidžia naudotis kreditu, tačiau patys nėra kredito reikalavimai, netinkami. Sindikate dalyvaujančios įstaigos sindikuotų paskolų dalis laikoma tinkama kredito reikalavimo rūšimi. Kredito reikalavimai negali suteikti teisių į pagrindinę sumą ir (arba) palūkanas, kurios yra antraeilės pagal kitų to paties emitento kredito reikalavimų ar skolos priemonių turėtojų teises.

Kredito reikalavimas privalo būti su: a) fiksuota, besąlygiškai nustatyta pagrindine suma ir b) palūkanų norma, dėl kurios negali atsirasti neigiamas pinigų srautas. Be to, palūkanų norma turi būti viena iš šių palūkanų normų: i) nulinės atkarpos; ii) fiksuotoji; arba iii) kintamoji, susieta su nuoroda į kitą palūkanų normą. Šios savybės turi būti išsaugotos iki įsipareigojimo įvykdymo.

- *Skolininko (garanto) rūšis*. Tinkami skolininkai (garantai) yra nefinansinės korporacijos ⁽¹⁶⁾, viešojo sektoriaus subjektai ir tarptautinės ar supranacionalinės įstaigos. Kiekvienas skolininkas yra individualiai ir atskirai atsakingas už visišką atitinkamo kredito reikalavimo grąžinimą (bendrieji skolininkai, bendrai atsakingi už atskirus kredito reikalavimus, yra netinkami).
- *Skolininko (garanto) įsteigimo vieta*. Skolininkas (garantas) turi būti įsteigtas euro zonoje. Šis reikalavimas netaikomas tarptautinėms ar supranacionalinėms įstaigoms.
- *Kredito standartai*. Kredito reikalavimų kokybė vertinama pagal skolininko (garanto) atitinkamą kreditingumą. Kredito reikalavimai turi atitikti griežtus standartus, nustatytus EKVS taisyklėse antrinės rinkos neturinto turtui, kaip išdėstyta 6.3.3 skirsnyje.
- *Minimalus dydis*. Tuo metu, kai sandorio šalis pateikia kredito reikalavimą prievolei užtikrinti (panaudoti kaip įkaitą), kredito reikalavimas turi atitikti minimalaus dydžio ribą. Pereinamuoju laikotarpiu (nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d.) kiekvienas nacionalinis centrinis bankas vietiniams kredito reikalavimams gali taikyti savo pasirinktą minimalų dydį. Tarpvalstybinio naudojimo atveju pereinamuoju laikotarpiu taikoma 500 000 eurų bendra minimali riba ⁽¹⁷⁾. Nuo 2012 m. sausio 1 d. 500 000 eurų bendra minimali riba bus taikoma visiems kredito reikalavimams visoje euro zonoje.
- *Tvarkymo procedūros*. Kredito reikalavimas turi būti tvarkomas pagal Eurosistemos procedūras, kaip apibrėžta atitinkamuose nacionaliniuose dokumentuose.
- *Taikoma teisė*. Kredito reikalavimo sutarčiai bei sandorio šalies ir nacionalinio centrinio banko sutarčiai dėl kredito reikalavimo panaudojimo įkaitu („panaudojimo įkaitu sutarčiai“) turi būti taikoma euro zonai priklausančios valstybės narės teisė. Be to, negali būti taikomos daugiau kaip dvi skirtingos teisės: i) sandorio šaliai, ii) kreditoriui, iii) skolininkui, iv) garantui (jei taikytina), v) kredito reikalavimo sutarčiai ir vi) turto panaudojimo įkaitu sutarčiai.
- *Valiuta*. Kredito reikalavimas turi būti išreikštas eurai ⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁴⁾ Nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d. kredito reikalavimams bus taikomas pereinamasis laikotarpis. Kiekvienam nacionaliniam centriniam bankui šiuo laikotarpiu bus leidžiama pasirinkti minimalią kredito reikalavimo sumą, tinkamą naudoti įkaito tikslais (išskyrus tarptautinį naudojimą), ir nuspręsti, ar turi būti ir koks turi būti taikomas tvarkymo mokeskis. Nuo 2012 m. sausio 1 d. bus taikomos suvienodintos taisyklės.

⁽¹⁵⁾ Kredito reikalavimai vadinami ir bankų paskolomis. *Schuldscheindarlehen* ir Nyderlanduose registruoti privatūs reikalavimai valdžiai ir kitiems tinkamiems skolininkams, kuriems taikoma valstybės garantija (pvz., būsto asociacijos), yra prilyginami kredito reikalavimams.

⁽¹⁶⁾ Kaip apibrėžta ESS95.

⁽¹⁷⁾ *Banque centrale du Luxembourg* (BcL) tarpvalstybinio naudojimo atveju taikys bendrą minimalią ribą vėliausiai nuo 2008 m. sausio 1 d. Iki šios datos BcL taikys 1 000 000 eurų minimalią ribą.

⁽¹⁸⁾ Žr. šio skyriaus 13 išnašą.

Antrinės rinkos neturinčios mažmeninės hipoteka užtikrintos skolos priemonės

MHUSP taikomi šie tinkamumo kriterijai (taip pat žr. 4 lentelę):

- *Turto rūšis.* Tai turi būti skolos priemonė (paprastasis arba įsakomasis vekselis), apsaugota bendru būsto hipotekų fondu ir kuri nėra visiškai paversta vertybiniais popieriais. Turi būti numatyta galimybė pakeisti hipoteką atitinkamame bendrajame fonde ir sukurtas mechanizmas, skirtas Eurosistemos prioritetui prieš kitus kreditorius, išskyrus tuos, kurie atleisti dėl valstybės politikos prižasčių, užtikrinti ⁽¹⁹⁾.

MHUSP turi būti su: a) fiksuota, besąlygiškai nustatyta pagrindine suma ir b) palūkanų norma, dėl kurios negali atsirasti neigiamas pinigų srautas.

- *Kredito standartai.* MHUSP turi atitikti griežtus kredito standartus, kurie vertinami pagal EKVS taisyklių dalį, skirtą MHUSP, kaip išdėstyta 6.3.3 skirsnyje.
- *Emitento rūšis.* Tinkami emitentai yra kredito įstaigos, kurios yra tinkamos sandorio šalys.
- *Emitento įsteigimo vieta.* Emitentas turi būti įsteigtas euro zonoje.
- *Tvarkymo procedūros.* MHUSP turi būti tvarkomos pagal Eurosistemos procedūras, kaip apibrėžta atitinkamuose nacionaliniuose dokumentuose.
- *Valiuta.* MHUSP turi būti išreikštos eurai ⁽²⁰⁾.

6.2.3. Papildomi reikalavimai tinkamo turto naudojimui

Papildomi teisiniai reikalavimai kredito reikalavimams

Siekiant užtikrinti, kad būtų sukurta tinkama kredito reikalavimų apsauga ir kad kredito reikalavimus būtų galima nedelsiant parduoti, sandorio šaliai neįvykdžius įsipareigojimų, turi būti tenkinami papildomi teisiniai reikalavimai. Šie teisiniai reikalavimai susiję su:

- kredito reikalavimų egzistavimo patikrinimu;
- skolininko informavimu apie kredito reikalavimo naudojimą įkaitu arba tokio naudojimo įkaitu užregistravimą;
- su banko paslaptimis ir konfidencialumu susijusių apribojimų nebuvimu;
- kredito reikalavimo naudojimo įkaitu apribojimų nebuvimu;
- kredito reikalavimo pardavimo apribojimų nebuvimu.

Šių teisinių reikalavimų turinys išdėstytas 7 priede. Daugiau informacijos apie konkrečias nacionalinės jurisdikcijos savybes pateikta atitinkamuose nacionaliniuose dokumentuose.

Tinkamo turto naudojimo taisyklės

Antrinę rinką turintį turtą galima naudoti visoms pinigų politikos operacijoms, kurios yra grindžiamos užtikrinamuoju turtu, t. y. grįžtamiesiems ir vienakrypčiams atvirosios rinkos sandoriams, ribinio skolinimosi galimybei. Antrinės rinkos neturintį turtą galima naudoti kaip užtikrinamąjį turtą atvirosios rinkos grįžtamiesiems sandoriams ir ribinio skolinimosi galimybei. Antrinės rinkos neturintis turtas nenaudojamas Eurosistemos vienakrypčiams sandoriams. Visas antrinę rinką turintis ir antrinės rinkos neturintis turtas gali būti naudojamas ir kaip užtikrinamasis turtas dienos paskoloms.

Nepriklausomai nuo to, ar antrinę rinką turintis arba antrinės rinkos neturintis turtas atitinka visus tinkamumo kriterijus, sandorio šalis kaip įkaito negali pateikti jokio turto, kurį išleido ar garantavo ji pati arba bet koks kitas subjektas, su kuriuo ji yra susijusi artimais ryšiais ⁽²¹⁾.

⁽¹⁹⁾ Airijos turtu užtikrinti paprastieji vekseliai šiuo metu yra vienintelės šios turto kategorijos priemonės.

⁽²⁰⁾ Žr. šio skyriaus 13 išnašą.

⁽²¹⁾ Jeigu kita sandorio šalis naudoja turtą, kurio dėl emitento, skolininko arba garanto tapatybės ar artimų ryšių ji negali naudoti arba daugiau nenaudoja paimtai paskolai garantuoti, ji privalo nedelsdama apie tai pranešti atitinkamam nacionaliniam centriniam bankui. Kitą vertinimo dieną šis turtas įvertinamas nuliu ir gali prirėkti papildomų pervedimų įkaito vertės priverčiai įvykdyti (taip pat žr. 6 priedą). Be to, kita sandorio šalis turi atsiimti tokį turtą per įmanomą trumpiausią laiką.

Artimi ryšiai – tai situacija, kai kita sandorio šalis yra susijusi su tinkamo turto emitentu, skolininku arba garantu taip, kad:

- i) kita sandorio šalis turi 20 % arba daugiau emitento, skolininko arba garanto kapitalo, arba viena ar daugiau įstaigų, kuriose kita sandorio šalis turi didžiąją kapitalo dalį, turi 20 % arba daugiau emitento, skolininko arba garanto kapitalo, arba kita sandorio šalis ir viena ar daugiau įstaigų, kuriose kita sandorio šalis turi didžiąją kapitalo dalį, kartu turi 20 % ar daugiau emitento, skolininko arba garanto kapitalo;
- ii) emitentas, skolininkas arba garantas turi 20 % arba daugiau kitos sandorio šalies kapitalo, arba viena ar daugiau įstaigų, kuriose emitentas, skolininkas arba garantas turi didžiąją kapitalo dalį, turi 20 % arba daugiau kitos sandorio šalies kapitalo, arba emitentas, skolininkas arba garantas ir viena ar daugiau įstaigų, kuriose emitentas, skolininkas arba garantas turi didžiąją kapitalo dalį, kartu turi 20 % ar daugiau kitos sandorio šalies kapitalo;
- iii) trečioji šalis tiesiogiai turi ir kitos sandorio šalies didžiąją kapitalo dalį, ir emitento, skolininko arba garanto didžiąją kapitalo dalį, arba netiesiogiai per vieną ar daugiau įstaigų, kuriose ta trečioji šalis turi didžiąją kapitalo dalį.

Anksčiau minėta nuostata dėl artimų ryšių netaikoma: a) artimiems ryšiams tarp kitos sandorio šalies ir EEE šalių valdžios institucijų (įskaitant atvejį, kai valdžios institucija yra emitento, skolininko arba garanto garantas); b) padengtomis banko obligacijoms, išleistoms pagal kriterijus, nustatytus KIPVPS direktyvos 22 straipsnio 4 dalyje; arba c) atvejams, kai skolos priemonės yra apsaugotos specialiomis teisinėmis garantijomis, prilyginamoms toms, kurios taikomos priemonėms, nurodytomis (b) punkte.

Be to, nepaisant antrinę rinką turinčio ir antrinės rinkos neturinčio turto tinkamumo, nacionaliniai centriniai bankai gali nuspręsti nepriimti įkaitu:

- skolos priemonių, kurios turi būti gražintos iki pinigų politikos operacijos, kuriai jos naudojamos kaip užtikrinamasis turtas, termino suėjimo dienos ⁽²²⁾;
- skolos priemonių, už kurias įplaukos (pvz., atkarpų mokėjimai) gaunamos laikotarpiu iki pinigų politikos operacijos, kuriai jos naudojamos kaip užtikrinamasis turtas, termino suėjimo dienos.

Visas tinkamas antrinę rinką turintis ir antrinės rinkos neturintis turtas gali būti naudojamas tarpvalstybinėse operacijose visoje euro zonoje. Tai reiškia, kad visos Eurosistemos kitos sandorių šalys gali panaudoti tokį tinkamą turtą arba per jų vietos VPAS jungtį antrinę rinką turinčio turto atveju arba remdamosi kitokiais tinkamais susitarimais, kad gautų lėšų iš valstybės narės, kurioje ji įsteigta, nacionalinio centrinio banko (žr. 6.6 skirsnį).

4 lentelė

Eurosistemos pinigų politikos operacijoms tinkamas turtas

Tinkamumo kriterijai	Antrinę rinką turintis turtas ⁽¹⁾	Antrinės rinkos neturintis turtas ⁽²⁾	
Turto rūšis	ECB skolos sertifikatai	Kredito reikalavimai	MHUSP
	Kitos antrinę rinką turinčios skolos priemonės ⁽³⁾		

⁽²²⁾ Jeigu nacionaliniai centriniai bankai leistų naudoti priemones, kurių terminas yra trumpesnis už pinigų politikos operacijų, kurioms jos naudojamos kaip užtikrinamasis turtas, terminą, kitos sandorių šalys turėtų pakeisti tokį turtą iki arba suėjus terminui.

Tinkamumo kriterijai	Antrinę rinką turintis turtas ⁽¹⁾	Antrinės rinkos neturintis turtas ⁽²⁾	
Kredito standartai	Turtas turi atitikti griežtus kredito standartus. Griežti kredito standartai vertinami pagal EKVS taisyklės dėl antrinę rinką turinčio turto ⁽³⁾	Skolininkas (garantas) turi atitikti griežtus kredito standartus. Kreditingumas vertinamas pagal EKVS taisyklės dėl kredito reikalavimų	Turtas turi atitikti griežtus kredito standartus. Griežti kredito standartai vertinami pagal EKVS taisyklės dėl MHUSP
Emisijos vieta	EEE ⁽³⁾	Netaikytina	Netaikytina
Atsiskaitymo (tvarkymo) procedūros	Atsiskaitymo vieta: euro zona. Priemonės turi būti centralizuotai laikomos nematerialiu pavidalu bankuose arba VPAS, atitinkančiose ECB būtinus standartus	Eurosistemos procedūros	Eurosistemos procedūros
Emitento, skolininko arba garanto rūšis	Centriniai bankai Viešasis sektorius Privatus sektorius Tarptautinės ir supranacionalinės įstaigos	Viešasis sektorius Nefinansinės korporacijos Tarptautinės ir supranacionalinės įstaigos	Kredito įstaigos
Emitento, skolininko arba garanto įsteigimo vieta	Emitentas ⁽³⁾ : EEE arba G10 šalys, nepriklausančios EEE Garantas ⁽³⁾ : EEE	Euro zona	Euro zona
Priimtinos rinkos	Reguliuojamos rinkos Nereguliuojamos rinkos, priimtinos ECB	Netaikytina	Netaikytina
Valiuta	Euro valiuta	Euro valiuta	Euro valiuta
Minimalus dydis	Netaikytina	Minimalaus dydžio riba kredito reikalavimo pateikimo metu. Nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d.: — naudojant viduje: pasirenka nacionalinis centrinis bankas; — tarpvalstybinio naudojimo atveju: 500 000 eurų bendra minimali riba ⁽⁴⁾ . Nuo 2012 m. sausio 1 d.: 500 000 eurų bendra minimali riba visoje euro zonoje	Netaikytina

Tinkamumo kriterijai	Antrinę rinką turintis turtas ⁽¹⁾	Antrinės rinkos neturintis turtas ⁽²⁾	
Taikoma teisė, susijusi su kredito reikalavimais	Netaikytina	Kredito reikalavimo sutarčiai ir panaudojimo įkaitu sutarčiai taikoma teisė: euro zonos valstybės narės teisė. Negali būti taikomos daugiau kaip dvi skirtingos teisės: i) sandorio šaliai, ii) kreditoriui, iii) skolininkui, iv) garantui (jei taikytina), v) kredito reikalavimo sutarčiai, vi) naudojimo įkaitu sutarčiai.	Netaikytina
Tarpvalstybinis naudojimas	Taip	Taip	Taip

⁽¹⁾ Išsamesnė informacija išdėstyta 6.2.1 skirsnyje.

⁽²⁾ Išsamesnė informacija išdėstyta 6.2.2 skirsnyje.

⁽³⁾ Nefinansinių korporacijų išleistų ar garantuotų ir nereitinguotų antrinę rinką turinčių skolos priemonių kredito standartai nustatomi remiantis kredito vertinimo šaltiniu, pasirinktu atitinkamos sandorio šalies pagal EKVS taisykles, taikomas kredito reikalavimams, kaip išdėstyta 6.3.3 skirsnyje. Šių antrinę rinką turinčių skolos priemonių atveju buvo pakoreguoti šie antrinę rinką turinčio turto tinkamumo kriterijai: emitento (garanto) įsteigimo vieta – euro zona; emisijos vieta – euro zona.

⁽⁴⁾ *Banque centrale du Luxembourg* (BeL) taikys bendrą minimalią ribą tarpvalstybinio naudojimo atveju vėliausiai nuo 2008 m. sausio 1 d. Iki tol BeL taikys 1 000 000 eurų bendrą minimalią ribą.

6.3. Eurosistemos kredito vertinimo sistema

6.3.1. Taikymo sritis ir sudedamosios dalys

Eurosistemos kredito vertinimo sistema (EKVS) nustato procedūras, taisykles ir metodus, kuriais užtikrinama, kad būtų laikomasi Eurosistemos griežtų kredito standartų reikalavimo, kuris taikomas visam tinkamam turtui.

Pagal bendrą sistemą, nustatydamą griežtus kredito standartus, Eurosistema skiria antrinę rinką turintį turtą ir antrinės rinkos neturintį turtą (žr. 6.3.2 ir 6.3.3 skyrius), kad būtų atsižvelgta į nevienodą šių turto rūšių teisinį pobūdį, taip pat siekiant veiklos efektyvumo.

Vertindama tinkamam turtui nustatytus kredito standartus, Eurosistema atsižvelgia į kredito vertinimo informaciją, gaunamą iš kredito vertinimo sistemų, priklausančių vienam iš keturių šaltinių: išorinėms kredito vertinimo institucijoms (IKVI), nacionalinių centrinių bankų vidinėms kredito vertinimo sistemoms (VKVS), sandorio šalių vidaus reitingais pagrįstoms sistemoms (VRPS) arba trečiosios šalies priemonių reitingui nustatyti (PRN) teikėjams. Be to, vertindama kredito standartus, Eurosistema atsižvelgia į institucinius kriterijus ir bruožus, garantuojančius panašią apsaugą priemonės turėtoji, tokią kaip garantijas.

Eurosistemos orientacinė vertė, nustatant minimalų reikalavimą griežtiems kredito standartams (jos taikoma „kredito kokybės minimali riba“), apibrėžiama taikant „vienos A“ kredito vertinimą ⁽²³⁾. Eurosistema laiko, kad jei įsipareigojimų neįvykdymo tikimybė (INT) per vienus metus yra 0,10 %, ji atitinka „vienos A“ kredito vertinimą ir turi būti reguliariai peržiūrima. EKVS vadovaujasi ES kapitalo reikalavimų direktyvoje (KRD) ⁽²⁴⁾ pateikto įsipareigojimų neįvykdymo atvejo apibrėžtimis. Eurosistema skelbia žemiausią privalomą kredito kokybės minimalią ribą atitinkantį reitingą kiekvienai pripažintai IKVI, neprisiimdama jokios atsakomybės už savo IKVI įvertinimą, kuris taip pat turi būti reguliariai peržiūrimas.

⁽²³⁾ „Viena A“ reiškia minimalų ilgalaikį reitingą „A“ pagal *Fitch* arba *Standard&Poor's* arba „A3“ pagal *Moody's*.

⁽²⁴⁾ KRD apima 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/48/EB dėl kredito įstaigų steigimosi ir veiklos (OL L 177, 2006 m. birželio 30 d., p. 1) ir 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/49/EB dėl investicinių firmų ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo (OL L 177, 2006 m. birželio 30 d., p. 201).

Eurosistema pasilieka teisę spręsti, ar emisija, emitentas, skolininkas arba garantas atitinka jiems taikomus griežtų kredito standartų reikalavimus bet kokios, jos manymu, aktualios informacijos pagrindu ir, tuo remdamasi, turtą gali atmesti. Jei atmetama dėl su rizikos ribojimu susijusios informacijos, bet koks tokios informacijos, kurią perdavė kita sandorio šalis arba priežiūros institucija, naudojimas turi griežtai atitikti Eurosistemos pinigų politikos užduotis ir būti reikalingas jas vykdant.

Siekdama užtikrinti šių keturių EKVS naudojamų kredito vertinimo šaltinių darną, tikslumą ir palyginamumą, Eurosistema sukūrė kiekvieno iš šio šaltinio pripažinimo kriterijus (žr. 6.3.4 skyrių) ir reguliariai stebi jais atlikto kredito vertinimo rezultatus, lygindama juos su kredito kokybės minimalia riba (žr. 6.3.5 skyrių).

6.3.2. Griežtų kredito standartų nustatymas antrinę rinką turinčiam turtui

Griežti kredito standartai antrinę rinką turinčiam turtui nustatomi remiantis šiais kriterijais:

- *IKVI kredito vertinimas*: Mažiausiai vienas emisijos (arba jei jos nėra – emitento) kredito vertinimas, atliktas pripažintos IKVI (kaip išdėstyta 6.3.4 skyriuje), turi atitikti Eurosistemos kredito kokybės minimalią ribą⁽²⁵⁾ (26). ECB skelbia kredito kokybės minimalią ribą bet kuriai pripažintai IKVI, kaip nustatyta 6.3.1 skyriuje (27).
- *Garantijos*: Jei (pripažinta) IKVI nėra atlikusi emitento kredito vertinimo, griežti kredito standartai gali būti nustatyti finansiškai patikimų garantų suteiktoms garantijoms. Finansinis garanto patikimumas vertinamas remiantis IKVI kredito vertinimais, atitinkančiais Eurosistemos kredito kokybės minimalią ribą. Garantija turi atitikti šiuos reikalavimus:
 - Garantija laikoma priimtina, jei garantas besąlygiškai ir neatšaukiamai garantavo už emitento išsipareigojimus dėl pagrindinės sumos, palūkanų ir bet kokių kitų sumų pagal skolos priemones sumokėjimo jų turėtojams, kol tokie išsipareigojimai nebus visiškai įvykdyti.
 - Garantija turi būti sumokama pagal pirmą pareikalavimą (nepriklausomai nuo išsipareigojimo pagal pagrindinę skolą). Viešųjų subjektų, turinčių teisę rinkti mokesčius, suteiktos garantijos turi būti sumokamos arba pagal pirmą pareikalavimą, arba turi būti numatyta, kad jos bus sumokėtos nedelsiant ir tiksliai po paskelbimo apie išsipareigojimų neįvykdymą. Garanto išsipareigojimai pagal garantiją turi būti bent jau lygiaverčiai ir vertinami vienodai (*pari passu*) su kitais garanto neužtikrintais išsipareigojimais.
 - Garantija turi būti reguliuojama ES valstybės narės įstatymų, ji turi būti teisėta, saistanti ir vykdytina garanto atžvilgiu.
- Tam, kad garantija užtikrintas turtas būtų laikomas tinkamu, Eurosistamai priimtina forma ir turiniu turi būti pateiktas garantijos teisėtumo, saistomosios galios ir vykdytinumo teisinis patvirtinimas. Jei garantas įkurtas pagal kitą jurisdikciją negu ta, kurios teisė reguliuoja garantiją, teisiškai patvirtinama, kad garantija yra teisėta ir vykdytina pagal garanto įkūrimą reguliuojančią teisę. Teisinį patvirtinimą reikia pateikti nacionaliniam centriniam bankui, kuris praneša apie tam tikrą garantiją užtikrintą turtą, kad jis būtų įtrauktas į tinkamo turto sąrašą (28). Teisinio patvirtinimo reikalavimas netaikomas garantijoms, suteiktoms skolos priemonėms, kurios turi individualų turto reitingą, arba garantijoms, suteiktoms viešųjų subjektų, turinčių teisę rinkti mokesčius. Vykdyto reikalavimui taikomi nemokumo ar bankroto įstatymai, bendrieji teisingumo principai ir kiti panašūs garantui taikomi ir turintys įtakos kreditorių teisėms garanto atžvilgiu apskritai įstatymai ir principai.

(25) Jeigu tam pačiam emitentui, skolininkui arba garantui suteikti IKVI vertinimai yra daugialypiai ir galbūt prieštaringi, taikoma pirmojo geriausio taisyklė (pvz., geriausias turimas IKVI kredito vertinimas).

(26) Laikoma, kad padengtos bankų obligacijos atitinka griežtus kredito standartus nepriklausomai nuo taisyklių, išdėstytų IKVI kredito vertinimo kriterijuose, jei jos tiksliai atitinka KIPVPS direktyvos 22 straipsnio 4 punkte išdėstytus kriterijus.

(27) Ši informacija skelbiama ECB interneto svetainėje (www.ecb.int).

(28) Apie tam tikrą turtą pranešantis nacionalinis centrinis bankas paprastai yra tos šalies, kurioje turtu bus leidžiama prekiauti ir (arba) turtu bus prekiaujama priimtinoje rinkoje nacionalinis centrinis bankas. Tuo atveju, jei turtu leidžiama prekiauti arba jei juo prekiaujama keliuose rinkose, visus klausimus reikia siųsti ECB tinkamo turto karštajai linijai (EligibleAssets.hotline@ecb.int).

Jei emisija, emitentas arba garantas neturi IKVI kredito įvertinimo, griežti kredito standartai nustatomi taip:

- *Euro zonos viešojo sektoriaus emitentai arba garantai*: jei antrinę rinką turintį turtą išleido arba garantavo regioninė valdžia, vietos valdžia arba viešojo sektoriaus subjektas (VSS), esantys euro zonoje kaip apibrėžta KRD, taikoma tokia procedūra:
 - Emitentas arba garantas priskiriamas vienai iš trijų klasių pagal KRD ⁽²⁹⁾, kaip paaiškinta 5 lentelėje.
 - 1 ir 2 klasei priklausančių emitentų arba garantų numanomas kredito vertinimas daromas remiantis šalies, kurioje yra įsteigtas emitentas arba garantas, centrinės valdžios IKVI kredito vertinimu. Šis numanomas kredito vertinimas turi atitikti Eurosistemos kredito kokybės minimalią ribą. Numanomas kredito vertinimas neteikiamas 3 klasei priklausantiems emitentams ir (arba) garantams.
- *Euro zonos nefinansinių korporacijų emitentai arba garantai*: jei euro zonos nefinansinių korporacijų išleistam ir (arba) garantuotam antrinę rinką turinčiam turtui ⁽³⁰⁾ negali būti nustatyti griežti kredito standartai, remiantis IKVI atliktu emisijos, emitento arba garanto kredito vertinimu, bus taikomos EKVS taisyklės kredito reikalavimams ir sandorio šalims leidžiama taikyti savo pačių vidaus reitingais pagrįstą sistemą (VRPS), nacionalinių centrinių bankų vidines kredito vertinimo sistemas (VKVS) arba trečiosios šalies priemonės reitingui nustatyti. Nefinansinių korporacijų išleistos nereitinguotos antrinę rinką turinčios skolos priemonės neįtraukiamos į antrinę rinką turinčio tinkamo turto skelbiamą sąrašą.

5 lentelė

Euro zonos regioninės valdžios, vietos valdžios ir viešojo sektoriaus subjektų emitentų, skolininkų arba garantų, neturinčių IKVI kredito vertinimo, numanomi kredito vertinimai

	Emitentų, skolininkų arba garantų paskirstymas pagal KRD	Atitinkamai klasei priklausančių emitento, skolininko arba garanto EKVS numanomas kredito vertinimas
1 klasė	Regioninės valdžios, vietos valdžios ir viešojo sektoriaus subjektai, kurie pagal kompetentingas priežiūros institucijas gali būti prilyginti centrinei valdžiai kapitalo pakankamumo reikalavimų tikslais	Tos šalies, kurioje subjektas įsteigtas, centrinės valdžios IKVI kredito vertinimas
2 klasė	Regioninės valdžios, vietos valdžios ir viešojo sektoriaus subjektai, kurie pagal kompetentingas priežiūros institucijas gali būti prilyginti [kredito] institucijoms kapitalo pakankamumo reikalavimų tikslais	Tos šalies, kurioje subjektas įsteigtas, centrinės valdžios IKVI kredito vertinimas, sumažintas vienu kredito kokybės ⁽¹⁾ lygiu
3 klasė	Kiti viešojo sektoriaus subjektai	Traktuojami kaip privataus sektoriaus emitentai arba skolininkai

⁽¹⁾ Informacija apie kredito kokybės lygius pateikiama ECB interneto svetainėje (www.ecb.int).

6.3.3. Griežtų kredito standartų nustatymas antrinės rinkos neturinčiam turtui

Kredito reikalavimai

Siekdamos nustatyti griežtų kredito standartų reikalavimo taikymą kredito reikalavimų skolininkams ar garantams, sandorio šalys turi pasirinkti vieną pagrindinį, prieinamą ir Eurosistemos pripažintą kredito vertinimo šaltinį. Sandorio šalis pasirenks vieną sistemą iš prieinamo kredito vertinimo šaltinio, išskyrus IKVI, kai gali būti naudojamos visos pripažintos IKVI sistemos.

⁽²⁹⁾ Tikimasi, kad trims klasėms priklausančių subjektų sąrašai ir emitentų, skolininkų ir garantų klasifikavimo į tris klases kriterijai bus paskelbti kartu su nuorodomis į nacionalinių priežiūros institucijų atitinkamas interneto svetaines Europos bankų priežiūros komitete (EBPK): http://www.c-eps.org/SD/Rules_AdditionalInformation.htm.

⁽³⁰⁾ Žr. 7 išnašą šiame skyriuje.

Siekdamos užkirsti kelią „šokinėjimui“ tarp kredito vertinimų (ieškant geriausio atskiro skolininko kredito vertinimo, garantuojančio tinkamumą pagal visus prieinamus šaltinius arba sistemas), sandorio šalys turi laikytis pasirinkto šaltinio mažiausiai vienus metus. Sandorio šalys, pageidaujancios pakeisti kredito vertinimo šaltinį pasibaigus minimaliam vienu metų laikotarpiui, turi pateikti motyvuotą prašymą atitinkamam NCB.

Sandorio šalims, pateikusioms motyvuotą prašymą, gali būti leista naudoti daugiau negu vieną sistemą arba šaltinį. Tikimasi, kad pagrindinis pasirinktas kredito vertinimo šaltinis apims didžiausią skaičių sandorio šalies skolininkų pagal jos pateikiamą turtą. Daugiau negu vieno kredito vertinimo šaltinio arba sistemos naudojimas turi būti pagrįstas pakankamu veiklos atvejų skaičiumi. Iš principo tai galėtų būti pagrįsta nepakankama pirminio kredito vertinimo šaltinio arba sistemos apimtimi.

Sandorio šalys turi nedelsdamos informuoti nacionalinį centrinį banką apie bet kokią sandorio šaliai žinomą kredito įvykį, įskaitant pateikto turto skolininkų uždelstus mokėjimus, ir prireikus turtą atsiimti arba pakeisti. Be to, sandorio šalys turi užtikrinti, kad pateikto turto skolininkų ⁽³¹⁾ arba garantų atžvilgiu jos naudoja pasirinktų kredito vertinimo sistemų arba šaltinių naujausius kredito vertinimus.

Skolininkų arba garantų kredito vertinimas: griežti kredito standartai kredito reikalavimų skolininkams arba garantams nustatomi pagal skirtingas taisykles, viešajam sektoriui ir nefinansinėms korporacijoms priklausantiems skolininkams arba garantams:

— *Viešajam sektoriui priklausantys skolininkai arba garantai:* Šios taisyklės taikomos tokia tvarka:

- i) Jei yra sandorio šalies pasirinktos sistemos arba šaltinio kredito vertinimas, tai jis naudojamas nustatant, ar viešajam sektoriui priklausantis skolininkas arba garantas atitinka kredito kokybės minimalią ribą.
- ii) Jei nėra (i) punkte numatyto kredito vertinimo, naudojamas skolininko arba garanto IKVI kredito vertinimas ⁽³²⁾.
- iii) Jei nėra nei (i), nei (ii) punktuose numatyto kredito vertinimo, taikoma ta pati procedūra kaip ir antrinę rinką turinčiam turtui:

— Skolininkas arba garantas priskiriamas vienai iš trijų klasių vadovaujantis KR D ⁽³³⁾, kaip paaškinta 5 lentelėje.

— 1 ir 2 klasei priskiriamų skolininkų arba garantų numanomas kredito vertinimas suformuojamas pagal tos šalies, kurioje yra įsisteigę skolininkas arba garantas, centrinės valdžios IKVI kredito vertinimą. Šis numanomas vertinimas turi atitikti Eurosistemos kredito kokybės minimalią ribą.

Jei sandorio šalies pasirinktos sistemos arba šaltinio (o (ii) punkto atveju viešajam sektoriui priklausančio skolininkų arba garantų – IKVI) kredito vertinimas yra, bet mažesnis už kredito kokybės minimalią ribą, skolininkas arba garantas yra netinkamas.

— *Nefinansinėms korporacijoms priklausantys skolininkai arba garantai:* jei sandorio šalies pasirinktas šaltinis pateikia kredito vertinimą, tolygų arba didesnę už kredito kokybės minimalią ribą, skolininkas arba garantas yra tinkamas ⁽³⁴⁾ ⁽³⁵⁾.

Jei sandorio šalies pasirinktos sistemos arba šaltinio kredito vertinimas yra, bet jis yra mažesnis už kredito kokybės minimalią ribą, skolininkas arba garantas yra netinkami. Jei kredito vertinimo nėra kredito standartams nustatyti, skolininkas arba garantas laikomi netinkamais.

⁽³¹⁾ Jei antrinę rinką turintį turtą išleido nefinansinės korporacijos, tačiau pripažintos IKVI, jis nereitinguojamas, šis reikalavimas taikomas emitentų kredito vertinimui.

⁽³²⁾ Žr. 25 išnašą šiame skyriuje.

⁽³³⁾ Žr. 29 išnašą šiame skyriuje.

⁽³⁴⁾ Jei sandorio šalis pasirinko IKVI kaip kredito vertinimo šaltinį, ji gali naudoti pirmąją geriausią taisyklę (žr. 25 išnašą šiame skyriuje).

⁽³⁵⁾ Kalbant apie konkrečias kredito vertinimo sistemas, kredito kokybės minimali riba gali būti koreguojama po veiklos rezultatų stebėjimo proceso (žr. 6.3.5 skyrių).

Garantijos: Garantija turi atitikti šiuos reikalavimus:

- Garantija laikoma priimtina, jei garantas besąlygiškai ir neatšaukiamai garantavo už skolininko išsipareigojimus dėl pagrindinės sumos, palūkanų ir bet kokių kitų sumų pagal kredito reikalavimus sumokėjimo jų turėtojams, kol tokie išsipareigojimai nebus visiškai įvykdyti. Šiuo atžvilgiu priimtina laikoma garantija neturi būti specifinė garantija kredito reikalavimui, bet gali būti taikoma tik skolininkui su sąlyga, kad ji taip pat apima konkretų kredito reikalavimą.
- Garantija turi būti sumokama pagal pirmą pareikalavimą (nepriklausomai nuo išsipareigojimo pagal kredito reikalavimą). Viešųjų subjektų, turinčių teisę rinkti mokesčius, suteiktos garantijos turi būti sumokamos arba pagal pirmą pareikalavimą, arba turi būti numatyta, kad jos bus sumokėtos nedelsiant ir tiksliai po paskelbimo apie išsipareigojimų neįvykdymą. Garanto išsipareigojimai pagal garantiją turi būti bent jau lygiaverčiai ir vertinami vienodai (*pari passu*) su kitais garanto neužtikrintais išsipareigojimais.
- Garantija turi būti reguliuojama ES valstybės narės įstatymų, ji turi būti teisėta, saistanti ir vykdytina garanto atžvilgiu.
- Tam, kad garantija pagrįstas turtas būtų laikomas tinkamu, Eurosistemai priimtina forma ir turiniu turi būti pateiktas garantijos teisėtumo, saistomosios galios ir vykdytinumo teisinis patvirtinimas. Teisiniame patvirtinime taip pat turi būti nurodyta, kad garantija nėra asmeninė, vykdytina tik kredito reikalavimo kreditoriaus. Jei garantas įsteigtas pagal kitą jurisdikciją negu ta, kurios teisė reguliuoja garantiją, teisinis patvirtinimas turi patvirtinti, kad garantija yra teisėta ir vykdytina pagal garanto įkūrimą reguliuojančią teisę. Teisinį patvirtinimą reikia pateikti nacionaliniam centriniam bankui atsižvelgiant į kredito reikalavimą reglamentuojančią jurisdikciją. Teisinio patvirtinimo reikalavimas netaikomas garantijoms, suteiktoms viešųjų subjektų, turinčių teisę rinkti mokesčius. Vykdyto reikalavimui taikomi nemokumo ar bankroto įstatymai, bendrieji teisingumo principai ir kiti panašūs garantui taikomi ir turintys įtakos kreditorių teisėms garanto atžvilgiu apskritai įstatymai ir principai.

Antrinės rinkos neturinčios mažmeninės hipoteka užtikrintos skolos priemonės

Antrinės rinkos neturinčių mažmeninių hipoteka užtikrintų skolos priemonių griežti kredito standartai turi atitikti Eurosistemos kredito kokybės minimalią ribą. Šių skolos priemonių konkrečiai jurisdikcijai būdinga kredito vertinimo sistema bus apibrėžta nacionalinių centrinių bankų taikomuose nacionaliniuose dokumentuose.

6.3.4. Kredito vertinimo sistemų pripažinimo kriterijai

EKVS vadovaujasi kredito vertinimo informacija iš keturių šaltinių. Kiekvienam šaltiniui gali būti priskirta kredito vertinimo sistemų grupė.

Pripažintos IKVI, VKVS ir trečiųjų šalių priemonės reitingui nustatyti (PRN) bei jų teikėjai pateikiami ECB interneto svetainėje (www.ecb.int) ⁽³⁶⁾.

Išorinės kredito vertinimo institucijos šaltinis

IKVI šaltinis apima tas institucijas, kurių kredito vertinimus gali panaudoti kredito institucijos norėdamos nustatyti pagal riziką įvertintas pozicijas vadovaujantis KR D ⁽³⁷⁾. EKVS tikslais bendrieji IKVI pripažinimo kriterijai yra šie:

- IKVI turi būti oficialiai pripažintos atitinkamos ES šalies, kurioje jos bus naudojamos laikantis KR D, priežiūros institucijos.
- IKVI turi atitikti operacinius kriterijus taip, kad užtikrintų veiksmingą EKVS įgyvendinimą. Pirmiausia, tam, kad jų kredito vertinimai būtų naudojami, Eurosistemai turi būti prieinama informacija apie šiuos vertinimus, taip pat informacija vertinimams palyginti ir priskirti EKVS kredito kokybės lygiams ar kredito kokybės minimaliai ribai (palyginamajam sugretinimui), antra, – veiklos rezultatų stebėjimo įgyvendinimui (žr. 6.3.5 skyrių).

⁽³⁶⁾ Eurosistema skelbia informaciją tik per Eurosistemos kredito operacijų prizmę ir neprisiima jokios atsakomybės už jos pripažintos kredito vertinimo sistemos įvertinimą.

⁽³⁷⁾ Finansų rinkose IKVI paprastai yra vadinamos reitingavimo agentūromis.

Eurosisistema pasilieka teisę spręsti, ar ji pripažįsta IKVI tinkama savo skolinimo operacijoms, pasinaudodama, be kitų veiksmų, jos veiklos rezultatų stebėjimo procesu.

Ncb vidinės kredito vertinimo sistemos šaltinis

NCB VKVS šaltinį šiuo metu sudaro keturios kredito vertinimo sistemos, naudojamos *Deutsche Bundesbank*, *Banco de España*, *Banque de France* ir *Oesterreichische Nationalbank*. Nacionaliniams centriniams bankams, nusprendusiems sukurti savo VKVS, jų tinkamumui patvirtinti bus taikoma Eurosistemos procedūra. Eurosisistema stebi VKVS veiklos rezultatus (žr. 6.3.5 skyrių).

Be to, sandorio šalis turi nedelsdama informuoti NCB VKVS apie bet kokią kredito įvykį, kuris yra žinomas tik sandorio šaliai, įskaitant pateikto turto skolininkų mokėjimų uždelsimą.

Taip pat šalyse, kuriose yra išleisti MHUSP, šiai turto rūšiai atitinkamas nacionalinis centrinis bankas įdiegia kredito vertinimo sistemą pagal EKVŠ. Šiai sistemai kasmet taikomas veiklos rezultatų stebėjimo procesas.

Vidaus reitingais pagrįstos sistemos šaltinis

Sandorio šalis, ketinanti taikyti VRPS skolininkų, emitentų arba tinkamų skolos priemonių garantų kredito kokybei nustatyti, turi gauti savo buveinės nacionalinio centrinio banko leidimą. Tuo tikslu ji turi pateikti prašymą, prie kurio turi pridėti šiuos dokumentus ⁽³⁸⁾:

- Atitinkamos ES bankų priežiūros institucijos sprendimo, kuriuo sandorio šaliai leidžiama konsoliduotai arba nekonsoliduotai naudoti VRPS kapitalo reikalavimų tikslais, kopiją kartu su bet kokiais specialiomis tokio naudojimo sąlygomis. Tokios kopijos pateikti nereikia, jei šią informaciją atitinkama priežiūros institucija tiesiogiai perduoda atitinkamam nacionaliniam centriniam bankui.
- Informaciją apie išpareigojimų neįvykdymo tikimybės priskyrimo skolininkui būdą, taip pat duomenis apie reitingų lygius ir vienų metų išpareigojimų neįvykdymo tikimybės, naudojamas nustatyti tinkamus reitingų lygius.
- 3 bloko (rinkos drausmė) informacijos, kurią sandorio šalis privalo reguliariai skelbti laikydamasi rinkos drausmės reikalavimų pagal Bazelio II sistemą ir KR, kopiją.
- Kompetentingos bankų priežiūros institucijos ir išorės auditoriaus pavadinimus ir adresus.

Prašymas turi būti pasirašytas sandorio šalies vyriausiojo vykdomojo pareigūno arba vyriausiojo finansininko, arba įgalioto vieno iš jų vardu pasirašančiojo asmens.

Anksčiau išdėstytos nuostatos taikomos visoms sandorio šalims nepriklausomai nuo jų statuso – patronuojanti įmonė, dukterinė įmonė arba skyrius – ir nepriklausomai nuo to, ar VRPS yra patvirtinusi priežiūros institucija toje pačioje šalyje (kalbant apie patronuojančią įmonę ir galbūt dukterinę įmonę) ar patronuojančios įmonės buveinės šalies priežiūros institucija (kalbant apie skyrius ir galbūt apie dukterines įmones).

Bet koks sandorio šalies skyrius arba dukterinė įmonė gali pasikliauti savo patronuojančios bendrovės VRPS, jei Eurosisistema yra pripažinusi šią VRPS tinkama naudoti EKVŠ tikslais.

Eurosisistema taip pat stebi sandorio šalių, naudojančių VRPS, kaip aprašyta anksčiau, veiklos rezultatus (žr. 6.3.5 skyrių). Be šiam tikslui keliamų informacinių reikalavimų, sandorio šalis yra įpareigota kasmet (arba tokiu būdu ir tada, kai paprašo atitinkamas nacionalinis centrinis bankas) perduoti toliau nurodytą informaciją, jeigu tokios informacijos tiesiogiai neperduoda atitinkama priežiūros institucija atitinkamam nacionaliniam centriniam bankui:

- sandorio šalies VRPS naujausio vertinimo, kurį atliko sandorio šalies priežiūros institucijos, kopiją, išverstą į buveinės nacionalinio centrinio banko darbinę kalbą;

⁽³⁸⁾ Jei būtina, sąraše pateikti dokumentai turi būti išverstą į buveinės nacionalinio centrinio banko darbinę kalbą.

- bet kokius pakeitimus, kuriuos rekomenduoja arba reikalauja padaryti priežiūros institucija sandorio šalies VRPS kartu su galutiniu terminu, kada tokie pakeitimai turi būti padaryti;
- 3 bloko (rinkos drausmė) informacijos, kurią sandorio šalis privalo reguliariai skelbti pagal Bazelio II sistemą ir KRD, kasmetinį atnaujinimą;
- informaciją apie kompetentingą bankų priežiūros instituciją ir išorės auditorių.

Šis metinis pranešimas turi būti pasirašytas sandorio šalies vyriausiojo vykdomojo pareigūno arba vyriausiojo finansininko, arba panašaus rango vadybininko, arba įgalioto vieno iš jų vardu pasirašančiojo asmens. Atitinkama priežiūros institucija ir, kai priimtina, sandorio šalies išorės auditorius iš Eurosistemos gauna šio rašto kopiją.

Trečiosios šalies priemonių reitingui nustatyti šaltinis

PRN šaltinį sudaro trečiosios šalies taikomos sistemos, kuriomis vertinama skolininkų kredito kokybė naudojantis, be kitos informacijos, audituotomis ataskaitomis. Priemonės turi taikyti PRN teikėjai. Sandorio šalys, pageidaujantys EKVS tikslais naudoti specifines PRN, turi pateikti prašymą savo atitinkamam nacionaliniam centriniam bankui, naudodami Eurosistemos pateiktą reikiamą formą, pridėdami papildomus dokumentus apie PRN, kaip nurodyta prašymo formoje. Eurosistema sprendžia dėl siūlomos PRN priimtimumo. Sprendimas grindžiamas Eurosistemos nustatytų pripažintų kriterijų atitikimo įvertinimu ⁽³⁹⁾.

Be to, sandorio šalis turi informuoti PRN teikėją apie bet koki kredito įvykį, žinomą tik sandorio šaliai, įskaitant pateikto turto skolininkų mokėjimų uždelsimą.

EKVS dalyvaujantis PRN teikėjas turi pasirašyti sutartį, sutikdamas, kad jam bus taikomas Eurosistemos veiklos rezultatų stebėjimo procesas ⁽⁴⁰⁾ (žr. 6.3.5 skyrių). PRN teikėjas yra įpareigotas sukurti ir palaikyti būtiną infrastruktūrą, siekiant kontroliuoti vadinamąjį statinį fondą. Statinio fondo sudarymas ir įvertinimas turi atitikti EKVS veiklos rezultatų stebėjimo bendruosius reikalavimus. PRN teikėjas turi įsipareigoti informuoti Eurosistemą apie veiklos vertinimo rezultatus iš karto, kai tik PRN atliks vertinimą. Taigi PRN teikėjai rengia ataskaitą apie PRN statinio fondo veiklos rezultatus. Jie turi įsipareigoti penkerius metus saugoti statinių fondų dokumentus ir įsipareigojimų neįvykdymo detales.

6.3.5. Kredito vertinimo sistemų veiklos rezultatų stebėjimas

EKVS veiklos rezultatų stebėjimo procesą sudaro visų tinkamų skolininkų grupės (statinio fondo) įsipareigojimų neįvykdymo lygio ir Eurosistemos kredito kokybės minimalios ribos pagal įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės (INT – angl. PD) orientacinę vertę metinis *ex post* palyginimas. Juo siekiama užtikrinti, kad galėtų būti palyginami visų sistemų ir šaltinių kredito vertinimo rezultatai. Stebėjimo procesas vykdomas praėjus vieniems metams nuo datos, kai buvo apibrėžtas statinis fondas.

Pirmoji proceso sudedamoji dalis – kredito vertinimo sistemos teikėjo atliekamas tinkamų skolininkų statinio fondo kaupimas, t. y. fondo, kurį sudaro visi korporaciniai ir viešojo sektoriaus skolininkai, turintys sistemos teikėjo atliktą kredito vertinimą, atitinkantį toliau pateiktą sąlygą:

$PD(i, t) \leq 0,10 \%$ (orientacinė vertė $PD(t)$).

Visi šią sąlygą tenkinantys i skolininkai t laikotarpio pradžioje sudaro statinį fondą t laikotarpiu. Numatyto 12 mėn. laikotarpio pabaigoje apskaičiuojama skolininkų statinio fondo faktinio įsipareigojimų neįvykdymo norma t laikotarpiu. Kasmet reitingavimo sistemų teikėjas turi sutikti pateikti Eurosistemai tinkamus skolininkus, esančius statiniame fonde t laikotarpiu ir tuos skolininkus statiniame fonde (t), kurie neįvykdė įsipareigojimų per atitinkamą 12 mėn. laikotarpį.

Kredito vertinimo sistemos statinio fondo faktinio įsipareigojimų neįvykdymo norma, užregistruota per vienus metus, yra naudojama kaip pradiniai duomenys stebinti EKVS veiklos rezultatus ir apimant metinį ir kelių laikotarpių vertinimą. Jei per metinį ir (arba) kelerių metų laikotarpį pastebimas reikšmingas nuokrypis tarp užfiksuoto statinio fondo įsipareigojimų neįvykdymo lygio ir kredito kokybės minimalios ribos, Eurosistema konsultuojasi su reitingavimo sistemos teikėju ir analizuoja tokio nuokrypio priežastis. Dėl to gali būti pakoreguota minėtai sistemai taikoma kredito kokybės minimali riba.

⁽³⁹⁾ Pripažinimo kriterijai išvardyti ECB interneto svetainėje (www.ecb.int).

⁽⁴⁰⁾ Sandorio šalis turi nedelsdama informuoti PRN teikėją apie bet koki kredito įvykį, kuris gali rodyti kredito kokybės prastėjimą.

Eurosisistema gali nuspręsti laikinai sustabdyti naudojimąsi kredito vertinimo sistema arba ją išbraukti iš tinkamų sąrašo tais atvejais, kai kelerius metus nepastebima jokio veiklos rezultatų pagerėjimo. Be to, EKVS reguliuojančių taisyklių pažeidimo atveju kredito vertinimo sistema bus pašalinta iš EKVS.

6.4. Rizikos kontrolės priemonės

6.4.1. Bendrieji principai

Rizikos kontrolės priemonės taikomos Eurosisitemos kredito operacijų užtikrinamajam turtui, kad apsaugotų Eurosisitemą nuo finansinių nuostolių rizikos, jeigu, kitai sandorio šaliai neįvykdžius įsipareigojimų, užtikrinamąjį turtą reikėtų parduoti. Eurosisitemoje taikomos rizikos kontrolės priemonės apibūdintos 7 intarpe.

Eurosisistema taiko konkrečias rizikos kontrolės priemones atskiroms kitos sandorio šalies siūlomoms užtikrinamojo turto rūšims. Atitinkamas antrinę rinką turinčio ir antrinės rinkos neturinčio tinkamo turto rizikos kontrolės priemonės nustato ECB. Rizikos kontrolės priemonės yra suderintos visoje euro zonoje ⁽⁴¹⁾, jos taip pat turi užtikrinti vienodas sąlygas visoms tinkamo turto rūšims visoje euro zonoje.

7 INTARPAS

Rizikos kontrolės priemonės

Eurosisistema šiuo metu taiko šias rizikos kontrolės priemones:

— *Įvertinimas mažesne nei rinkos verte*

Eurosisistema, vertindama užtikrinamąjį turtą, taiko „įvertinimą mažesne nei rinkos verte“. Tai reiškia, kad užtikrinamojo turto vertė apskaičiuojama kaip turto rinkos vertė, atėmus tam tikrą dalį procentais (iš rinkos vertės išskaitomą dalį).

— *Svyravimų ribos (koregavimas pagal rinką)*

Eurosisistema reikalauja, kad likvidumo didinimo grįžtamuosius sandorius užtikrinamojo turto vertė, įvertinta mažesne nei rinkos verte, būtų išlaikoma visą laiką. Tai reiškia, kad, reguliariai perkainojamo užtikrinamojo turto rinkos vertei nukritus žemiau tam tikros ribos, nacionalinis centrinis bankas pareikalauja iš kitos sandorio šalies pateikti papildomo turto arba pinigų, t. y. pareikalauja vykdyti įkaito vertės išlaikymo prievolę. Panašiai, jeigu užtikrinamojo turto rinkos vertė po jo perkainojimo viršytų tam tikrą ribą, kita sandorio šalis gali atsiimti turto arba pinigų perteklių. (8 intarpe aprašyta, kaip apskaičiuojamas įkaito vertės išlaikymo prievolės vykdymas.)

Eurosisitemoje šiuo metu netaikomos šios rizikos kontrolės priemonės:

— *Pradinis įkaito perviršis*

Eurosisistema savo likvidumo didinimo grįžtamiesiems sandoriams gali taikyti pradinio įkaito perviršio reikalavimą. Tai reiškia, kad kitos sandorių šalys turėtų pateikti užtikrinamąjį turtą, kurio vertė būtų bent jau lygi pradinio įkaito vertės perviršiu padidintai Eurosisitemos suteiktai likvidumą didinančiai sumai.

— *Ryšų su emitentais, skolininkais arba garantais atžvilgiu taikomi apribojimai*

Eurosisistema gali apriboti pozicijas emitentų, skolininkų arba garantų atžvilgiu.

— *Papildomos garantijos*

Prieš priimdama tam tikrą turtą, Eurosisistema gali pareikalauti papildomų garantijų, suteiktų finansiskai patikimų teisinių subjektų.

— *Atsisakymas*

Eurosisistema gali atsisakyti naudoti tam tikrą turtą savo pinigų politikos operacijoms.

⁽⁴¹⁾ Dėl valstybių narių operacinių skirtumų rizikos kontrolės priemonės gali šiek tiek skirtis. Pavyzdžiui, kitų sandorių šalių užtikrinamojo turto pateikimo nacionaliniams centriniams bankams procedūrose (kaupiant nacionaliniam centriniam bankui pateiktus įkaitus arba sudarant atpirkimo sandorius, užtikrintus konkrečiu turtu, priskiriamu kiekvienam sandoriui), gali atsirasti neesminių skirtumų, susijusių su vertinimo laiku ir kitais rizikos kontrolės sistemos operaciniais aspektais. Be to, gali skirtis ir antrinės rinkos neturinčio turto vertinimo metodų tikslumas, todėl į tai atsižvelgta nustatant įvertinimo mažesne nei rinkos verte lygį (žr. 6.4.3 skyrių).

6.4.2. Antrinę rinką turinčio turto rizikos kontrolės priemonės

Pagrindiniai antrinę rinką turinčio tinkamo turto rizikos kontrolės priemonių grupės elementai yra tokie:

- Antrinę rinką turintis tinkamas turtas priskiriamas vienai iš keturių likvidumo kategorijų atsižvelgiant į emitentų klasifikaciją ir turto rūšį. Šis paskirstymas parodytas 6 lentelėje.

6 lentelė

Antrinę rinką turinčio turto likvidumo kategorijos ⁽¹⁾

I kategorija	II kategorija	III kategorija	IV kategorija
Centrinės valdžios skolos priemonės	Vietos ir regioninės valdžios skolos priemonės	Tradicinės padengtos bankų obligacijos	Turtu užtikrinti vertybiniai popieriai
Centrinių bankų išleistos skolos priemonės ⁽²⁾	Stambių emisijų (<i>Jumbo</i> tipo) padengtos skolos obligacijos ⁽³⁾	Kredito įstaigų skolos priemonės	
	Agentūrų skolos priemonės ⁽⁴⁾	Korporacijų ir kitų emitentų išleistos skolos priemonės ⁽⁴⁾	
	Supranacionalinės skolos priemonės		

⁽¹⁾ Apskritai likvidumo kategoriją lemia emitentų klasifikacija. Tačiau visi turtu užtikrinti vertybiniai popieriai įtraukiami į IV kategoriją, nepaisant emitento klasifikacijos, o *Jumbo* tipo padengtos bankų obligacijos įtraukiamos į II kategoriją, kitaip negu kitos skolos priemonės, išleistos kredito įstaigų, kurios priskiriamos III kategorijai.

⁽²⁾ ECB išleisti skolos sertifikatai ir nacionalinių centrinių bankų išleistos skolos priemonės iki euro įvedimo atitinkamose valstybėse narėse įtraukiamos į I likvidumo kategoriją.

⁽³⁾ Į *Jumbo* tipo padengtų bankų obligacijų sudaromą turto kategoriją patenka tik priemonės, kurių emisijos apimtis yra ne mažesnė kaip 1 mlrd. eurų ir kurioms bent trys rinkos dalyviai reguliariai pateikia pirkimo ir pardavimo kainą.

⁽⁴⁾ Į II likvidumo kategoriją įtraukiamas tik antrinę rinką turintis turtas, išleistas emitentų, ECB klasifikuojamų kaip agentūros. Kitų agentūrų išleistas antrinę rinką turintis turtas įtraukiamas į III likvidumo kategoriją.

- Atskiroms skolos priemonėms yra taikomas konkretus įvertinimas mažesne nei rinkos verte. Iš rinkos vertės išskaitoma dalis atimama iš užtikrinamojo turto rinkos vertės kaip tam tikras procentas. Iš rinkos vertės išskaitomos dalys yra nevienodos ir priklauso nuo skolos priemonės likutinio termino ir atkarpos struktūros, kaip tai parodyta 7 lentelėje apie antrinę rinką turinčias fiksuotosios ir nulinės atkarpos tinkamas skolos priemonės ⁽⁴²⁾.
- Antrinę rinką turinčioms atvirkštinių kintamųjų palūkanų skolos priemonėms taikomas įvertinimas mažesne nei rinkos verte yra vienodas visose likvidumo klasėse; jis apibūdintas 8 lentelėje.
- Antrinę rinką turinčioms skolos priemonėms su kintamųjų palūkanų atkarpa ⁽⁴³⁾ taikoma iš rinkos vertės išskaitoma dalis yra tokia pati kaip ir fiksuotosios atkarpos priemonėms tos likvidumo kategorijos, kuriai priiskirta ta priemonė, termino intervale nuo nulio iki vienu metų.
- Antrinę rinką turinčiai skolos priemonėi su daugiau negu vienos rūšies atkarpos mokėjimu taikomos rizikos kontrolės priemonės priklauso tik nuo atkarpos išmokų per likusią priemonės terminą. Tokiai priemonėi taikoma iš rinkos vertės išskaitoma dalis yra didžiausia, kokia nustatyta tokio paties likutinio termino skolos priemonėms, atsižvelgiant į per likusią priemonės terminą būsimų atkarpos mokėjimų rūšis.
- Likvidumo mažinimo operacijų metu įvertinimas mažesne nei rinkos verte netaikomas.
- Atsižvelgdami tiek į jurisdikciją, tiek į nacionalinių operacinių sistemų funkcionavimą, nacionaliniai centriniai bankai leidžia sandorius užtikrinti bendroju įkaitu ir (arba) reikalauja atskirai užtikrinti turtu kiekvieną sandorį. Bendrojo įkaito sistemose kita sandorio šalis sukaupia pakankamai centriniam bankui prieinamo užtikrinamojo turto, skirto iš centrinio banko gautiems atitinkamiems kreditams užtikrinti, o tai reiškia, kad atskiras turtas nėra susietas su konkrečia kredito operacija. Priešingai, atskirojo įkaito sistemoje kiekviena kredito operacija užtikrinama konkrečiu jai priskirtu turtu.

⁽⁴²⁾ Atkarpos mokėjimas laikomas kintamųjų palūkanų mokėjimu, jei atkarpa yra susieta su bazine palūkanų norma ir jei šią atkarpą atitinkantis palūkanų perskaičiavimo laikotarpis yra ne ilgesnis kaip vieni metai. Atkarpos mokėjimai, kurių perskaičiavimo laikotarpis yra ilgesnis kaip vieni metai, traktuojami kaip fiksuotųjų palūkanų mokėjimai, o iš rinkos vertės išskaitoma dalis taikoma pagal skolos priemonės likutinį terminą.

⁽⁴³⁾ Jeigu skolos priemonė jos išbraukimo iš antrinę rinką turinčio tinkamo turto sąrašo metu dar naudojama Eurosistemos kredito operacijai, ji turi būti pakeista keik įmanoma greičiau.

7 lentelė

Antrinę rinką turinčio tinkamo turto fiksuotosios atkarpos ir nulinės atkarpos priemonėms taikomas įvertinimas mažesne nei rinkos verte

(procentais)

Likutinis terminas (metais)	Likvidumo kategorijos							
	I kategorija		II kategorija		III kategorija		IV kategorija	
	fiksuotosios atkarpos	nulinės atkarpos	fiksuotosios atkarpos	nulinės atkarpos	fiksuotosios atkarpos	nulinės atkarpos	fiksuotosios atkarpos	nulinės atkarpos
0–1	0,5	0,5	1	1	1,5	1,5	2	2
1–3	1,5	1,5	2,5	2,5	3	3	3,5	3,5
3–5	2,5	3	3,5	4	4,5	5	5,5	6
5–7	3	3,5	4,5	5	5,5	6	6,5	7
7–10	4	4,5	5,5	6,5	6,5	8	8	10
>10	5,5	8,5	7,5	12	9	15	12	18

- Turto vertė nustatoma kiekvieną dieną. Nacionaliniai centriniai bankai kasdien apskaičiuoja reikiamą užtikrinamojo turto vertę, atsižvelgdami į suteiktų kreditų dydžio pasikeitimus, 6.5 skirsnyje pateiktus turto vertės nustatymo principus ir reikalingą įvertinimą mažesne nei rinkos verte.
- Jeigu po vertinimo užtikrinamojo turto dydis neatitinka tą dieną apskaičiuotų reikalavimų, taikomos simetrinės įkaito vertės išlaikymo prievolės. Siekdami sumažinti įkaito vertės išlaikymo prievolių vykdymo dažnumą, nacionaliniai centriniai bankai gali nustatyti neįpareigojančio vertės pokyčio ribą. Jeigu ši neįpareigojančio vertės pokyčio riba taikoma, ji lygi 0,5 % likvidumą didinančios sumos. Atsižvelgdami į jurisdikciją, nacionaliniai centriniai bankai gali reikalauti, kad įkaito vertės išlaikymo prievolės būtų vykdomos pateikiant papildomo turto arba mokant pinigų. Tai reiškia, kad, jeigu užtikrinamojo turto rinkos vertė smunka žemiau apatinės neįpareigojančio vertės pokyčio ribos, kitos sandorių šalys turi pateikti papildomo turto (arba pinigų). Panašiai, jeigu po perkainojimo užtikrinamojo turto rinkos vertė taptų didesnė už viršutinę neįpareigojančio vertės pokyčio ribą, nacionalinis centrinis bankas turto (pinigų) perteklių grąžintų kitai sandorio šaliai (žr. 8 lentelę).

8 lentelė

Antrinę rinką turinčiam tinkamam turtui priskiriamoms atvirkštinių kintamųjų palūkanų priemonėms taikomas įvertinimas mažesne nei rinkos verte

(PROCENSAIS)

Likutinis terminas (metais)	Atvirkštinių kintamųjų palūkanų priemonių atkarpa
0–1	2
1–3	7
3–5	10
5–7	12
7–10	17
>10	25

- Bendrojo įkaito sistemose kitos sandorio šalys gali kasdien keisti užtikrinamąjį turtą kitu.
- Nacionaliniai centriniai bankai gali duoti leidimą keisti užtikrinamąjį turtą atskirojo įkaito sistemose.
- ECB bet kada gali nuspręsti tam tikras skolos priemones išbraukti iš paskelbto antrinę rinką turinčio tinkamo turto sąrašo ⁽⁴⁴⁾.

⁽⁴⁴⁾ Jeigu skolos priemonė jos išbraukimo iš antrinę rinką turinčio tinkamo turto sąrašo metu dar naudojama Eurosistemos kredito operacijai, ji turi būti pakeista kiek įmanoma greičiau.

8 INTARPAS

Įkaito vertės išlaikymo prievolių apskaičiavimas

Bendra reikalavimus atitinkančio tinkamo turto J suma (viesiems $j =$ nuo 1 iki J ; vertė $C_{j,t}$ per laiką t), kurią kita sandorio šalis turi pateikti už tam tikras likvidumo didinimo I operacijas (viesiems $i =$ nuo 1 iki I ; $L_{i,t}$ suma per t laiką), apskaičiuojama pagal šią formulę:

$$\sum_{i=1}^I L_{i,t} \leq \sum_{j=1}^J (1-h_j) C_{j,t} \quad (1)$$

kur:

h_j – j tinkamam turtui taikomas įvertinimas mažesne nei rinkos verte.

Jei τ yra laikotarpis tarp perkainojimų, įkaito vertės išlaikymo prievolės bazė per $t + \tau$ laiką bus:

$$M_{t+\tau} = \sum_{i=1}^I L_{i,t+\tau} - \sum_{j=1}^J (1-h_j) C_{j,t+\tau} \quad (2)$$

Atsižvelgdami į nacionalinių centrinių bankų naudojamų užtikrinimo valdymo sistemų operacinius aspektus, nacionaliniai centriniai bankai, apskaičiuodami įkaito vertės išlaikymo prievolės bazę, gali atsižvelgti ir į palūkanas, susikaupusias už operacijomis, kurių terminas nepasibaigęs, padidintą likvidumą.

Įkaito vertės išlaikymo prievolės taikomos tik tada, jeigu jų bazė viršija tam tikrą neįpareigojančio vertės pokyčio ribą.

Tegul $k = 0,5\%$ būna neįpareigojantis vertės pokytis. Atskirojo įkaito sistemoje ($I = 1$) įkaito vertės išlaikymo prievolė taikoma, kai:

$M_{t+\tau} > k \cdot L_{i,t+\tau}$ (kita sandorio šalis nacionaliniam centriniam bankui sumoka įkaito vertės išlaikymo prievolę)

arba

$M_{t+\tau} < -k \cdot L_{i,t+\tau}$ (nacionalinis centrinis bankas kitai sandorio šaliai sumoka įkaito vertės išlaikymo prievolę).

Bendrojo įkaito sistemoje kita sandorio šalis turi pateikti daugiau užtikrinamojo turto, jeigu:

$$M_{t+\tau} > k \cdot \sum_{i=1}^I L_{i,t+\tau}$$

Priešingai, dienos paskolos (DP – angl. IDC) suma, kuria gali pasinaudoti kita sandorio šalis bendrojo įkaito sistemoje, gali būti skaičiuojama taip:

$$IDC = -M_{t+\tau} + k \cdot \sum_{i=1}^I L_{i,t+\tau} \text{ (jeigu teigiama).}$$

Tiek atskiro, tiek ir bendrojo įkaito sistemoje įkaito vertės išlaikymo prievolė garantuoja, kad yra atkuriamas santykis, nurodytas šio intarpo (1) formulėje.

6.4.3. Antrinės rinkos neturinčio turto rizikos kontrolės priemonės

Kredito reikalavimai

Tinkamų kredito reikalavimų rizikos kontrolės sistemą sudaro tokios pagrindinės sudedamosios dalys:

- Atskiriems kredito reikalavimams taikomi konkretūs įvertinimai mažesne nei rinkos verte. Iš rinkos vertės išskaitoma dalis yra nevienoda ir priklauso nuo laiko, likusio iki skolos priemonių galiojimo termino pabaigos, palūkanų mokėjimo rūšies (fiksotosios ar kintančios) ir centrinio banko taikomos vertinimo metodikos (žr. 6.5 skyrių), kaip apibūdinta 9 lentelėje.
- Nepriklausomai nuo nacionalinių centrinių bankų taikomo vertinimo metodo kredito reikalavimams su kintamąja palūkanų norma taikoma 7 % iš rinkos vertės išskaitoma dalis. Mokamos palūkanos yra laikomos kintamųjų normų palūkanomis, jei jos susietos su bazine palūkanų norma ir jei laikotarpis, kuriam jos yra nustatomos, nėra ilgesnis kaip vieni metai. Palūkanų mokėjimai, kurių norma nustatoma ilgesniam kaip vienu metų laikotarpiui, traktuojami kaip fiksuoti palūkanų mokėjimai, o iš rinkos vertės išskaitoma dalis priklauso nuo kredito reikalavimo likutinio termino.
- Kredito reikalavimų su daugiau kaip vienos rūšies palūkanų norma rizikos kontrolės priemonės priklauso tik nuo palūkanų mokėjimų, kurios bus mokamos likusį kredito reikalavimo galiojimo laiką. Jei per likusį kredito reikalavimo galiojimo laiką bus mokamos kelių rūšių palūkanos, likusieji palūkanų mokėjimai yra laikomi fiksuotais palūkanų mokėjimais, o iš rinkos vertės išskaitoma dalis priklauso nuo kredito reikalavimo likutinio termino.

- Nacionaliniai centriniai bankai antrinę rinką turinčio ir antrinės rinkos neturinčio turto atžvilgiu įkaičio vertės išlaikymo prievolei vykdyti nustato (jei galima) tą pačią neįpareigojančio vertės pokyčio ribą.

Antrinės rinkos neturinčios mažmeninės hipoteka užtikrintos skolos priemonės (MHUSP)

Antrinės rinkos neturinčioms mažmeninėms hipoteka užtikrintoms skolos priemonėms gali būti taikomas įvertinimas 20 % mažesne nei rinkos verte.

9 lentelė

Įvertinimo mažesne nei rinkos verte dydžiai taikomi kredito reikalavimams su fiksuotąja palūkanų norma

(procentais)

Likutinis terminas (metai)	FiksuotosIOS normos palūkanų mokėjimai ir įvertinimas, remiantis nacionalinio centrinio banko nustatyta teorine kaina	FiksuotosIOS normos palūkanų mokėjimai ir nacionalinio centrinio banko įvertinimas pagal likutinę sumą
0–1	7	9
1–3	9	15
3–5	11	20
5–7	12	24
7–10	13	29
>10	17	41

6.5. Užtikrinamojo turto vertinimo principai

Eurosistema, nustatydamą užtikrinamojo turto grįžtamiesiems sandoriams vertę, vadovaujasi šiais principais:

Antrinę rinką turintis turtas

- Kiekvienam antrinę rinką turinčiam tinkamam turtui Eurosistema nustato vieną tipiškiausią kainos šaltinį, kuris bus naudojamas turto rinkos vertei apskaičiuoti.
- Antrinę rinką turinčio turto vertę apskaičiuojama remiantis tipiškiausia kaina, buvusią darbo dieną prieš vertinimo dieną. Jeigu skelbiama daugiau kaip viena kaina, remiamasi mažiausia kaina (paprastai pirkimo). Jeigu konkretaus turto tipiškiausia kaina vieną darbo dieną prieš vertinimo dieną nenurodoma, remiamasi paskutine prekybos kaina. Jei taikoma kaina jau galioja daugiau kaip penkias dienas arba per paskutines penkias dienas visiškai nesikeitė, Eurosistema nustato teorinę kainą.
- Skolos priemonės rinkos arba teorinė vertė apskaičiuojama įskaitant sukauptas palūkanas.
- Atsižvelgdami į nacionalinių teisės sistemų ir operacinės praktikos skirtumus, nacionaliniai centriniai bankai gali nevienodai traktuoti su turtu susijusias įplaukas (pvz., atkarpų mokėjimus), gaunamas grįžtamojo sandorio galiojimo metu. Jeigu įplaukos pervedamos kitai sandorio šaliai, nacionaliniai centriniai bankai užtikrina, kad, prieš pervedant tas įplaukas, atitinkamos operacijos bus visiškai užtikrintos pakankama turto suma. Nacionaliniai centriniai bankai siekia užtikrinti, kad ekonominis įplaukų traktavimo poveikis būtų toks pat kaip ir tuo atveju, kai įplaukos pervedamos kitai sandorio šaliai mokėjimo dieną ⁽⁴⁵⁾.

Antrinės rinkos neturintis turtas

Antrinės rinkos neturinčio turto vertę apskaičiuojama naudojant arba teorinę kainą, arba likutinę sumą.

Jei nacionalinis centrinis bankas renkasi įvertinimą pagal likutinę sumą, antrinės rinkos neturinčio turto įvertinimui mažesne nei rinkos vertė gali būti taikomi didesni dydžiai (žr. 6.4.3 skirsnį).

⁽⁴⁵⁾ Nacionaliniai centriniai bankai gali nuspręsti nepriimti skolos priemonių su įplaukais (pvz., atkarpų mokėjimu), kurios gaunamos laikotarpiu iki pinigų politikos operacijos termino suėjimo dienos kaip užtikrinamojo turto, naudojamo grįžtamiesiems sandoriams (žr. 6.2.3 skirsnį).

6.6. Tarpvalstybinis tinkamo turto naudojimas

Eurosistemos kitos sandorių šalys gali naudoti tinkamą turtą tarptautinėms operacijoms, t. y. jos gali gauti lėšų iš valstybės narės, kurioje yra įsteigtos, nacionalinio centrinio banko, panaudodamos turtą, kuris yra kitoje valstybėje narėje. Užtikrinamąjį turtą turi būti įmanoma naudoti tarpvalstybinėms visų rūšių operacijoms, kuriomis Eurosistema didina likvidumą tinkamo turto atžvilgiu, visoje euro zonoje.

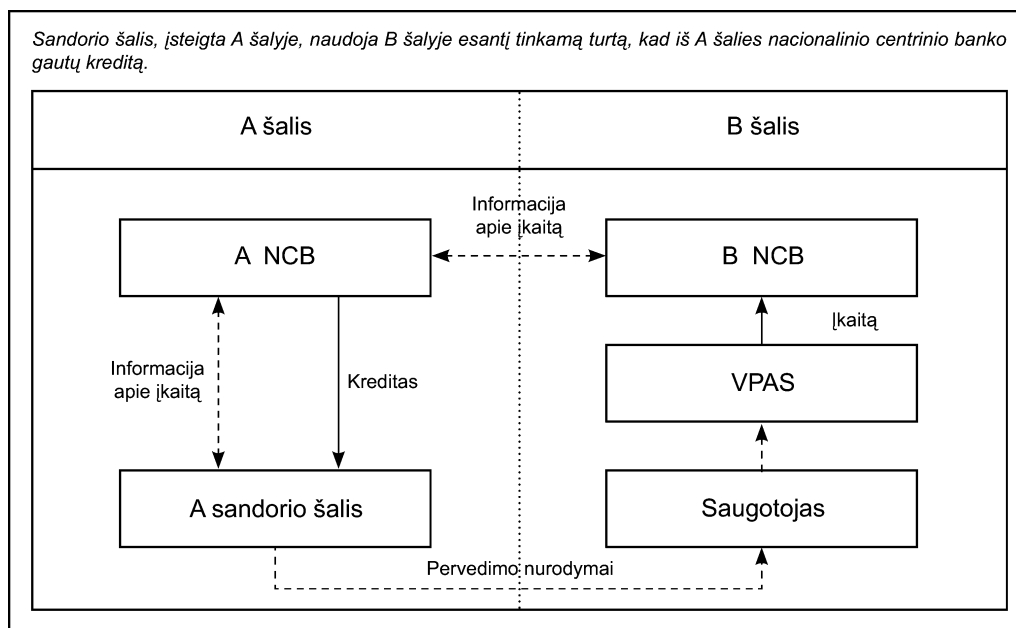
Nacionaliniai centriniai bankai (ir ECB) sukūrė mechanizmą, kuris užtikrina, kad visas tinkamas turtas, išleistas (esantis) euro zonoje, gali būti naudojamas tarpvalstybiniu mastu. Tai korespondentinės centrinės bankininkystės modelis (KCBM), pagal kurį nacionaliniai centriniai bankai veikia kaip vienas kito (ir ECB) turto, kurį priima jų vietos depozitoriumas arba atsiskaitymo sistema, saugotojai (korespondentai). Specialūs sprendimai gali būti taikomi antrinės rinkos neturinčiam turtui, t. y. kredito reikalavimams ir MHUSP, kurių negalima pervesti per VPAS ⁽⁴⁶⁾. KCBM gali būti naudojamas visų rūšių Eurosistemos kredito operacijoms užtikrinti. Be KCBM, tarptautiniams antrinę rinką turinčio turto pervedimams galima naudoti reikalavimus atitinkančias jungtis tarp VPAS ⁽⁴⁷⁾.

6.6.1. Korespondentinės centrinės bankininkystės modelis

Korespondentinės centrinės bankininkystės modelis (KCBM) parodytas 3 pav.

3 schéma

Korespondentinės centrinės bankininkystės modelis

Kiekvienas nacionalinis centrinis bankas kituose nacionaliniuose centruose turi vertybinių popierių sąskaitas, skirtas tarpvalstybiniam tinkamo turto naudojimui. Konkreti KCBM procedūra priklauso nuo to, ar tinkamas turtas kiekvieną sandorį užtikrina atskirai, ar jis yra laikomas bendrojo užtikrinamojo įkaito sąskaitoje ⁽⁴⁶⁾.

— Atskirojo įkaito sistemoje, kai tik valstybės narės, kurioje įsteigta kita sandorio šalis, nacionalinis centrinis bankas (buveinės centrinis bankas) patenkina sandorio šalies paraišką paskolai, kita sandorio šalis teikia (jeigu reikia, per savo investicijų saugotoją) nurodymus šalies, kurioje yra laikomas jos antrinę rinką turintis turtas,

⁽⁴⁶⁾ Išsamiau apie tai aprašyta brošiūroje „Correspondent central banking model (CCBM) procedure for Eurosystem counterparties“, paskelbtoje ECB interneto svetainėje (www.ecb.int).

⁽⁴⁷⁾ Tinkamas turtas gali būti naudojamas per centrinio banko sąskaitą VPAS, esančią kitoje nei šis centrinis bankas šalyje, jeigu Eurosistema patvirtino tokios sąskaitos naudojimą. Nuo 1999 m. Nyderlandų bankas gavo leidimą naudoti savo sąskaitą, esančią *Euroclear Belgium*, tam, kad atsiskaitytų už įkaito sandorius tame TCVPD išleistomis euro obligacijomis. Nuo 2000 m. rugpjūčio mėn. Airijos centrinis bankas ir finansinių paslaugų priežiūros institucija gavo leidimą tokią sąskaitą atidaryti sistemoje *Euroclear*. Ši sąskaita gali būti naudojama visam tinkamam turtui, kuris laikomas *Euroclear* sistemoje, t. y. įskaitant tinkamą turtą, pervestą į *Euroclear* sistemą per reikalavimus atitinkančias jungtis.

VPAS pervesti jį į buveinės centrinio banko sąskaitą tos šalies centriniame banke. Kai korespondentinis centrinis bankas praneša buveinės centriniam bankui, kad yra gautas įkaitas, šis perveda lėšas kitai sandorio šaliai. Centriniai bankai neperveda lėšų tol, kol negauna patvirtinimo, kad korespondentinis centrinis bankas gavo kitos sandorio šalies antrinę rinką turintį turtą. Jeigu būtina atsiskaityti iki nurodyto termino, kitos sandorių šalys, norėdamos pasinaudoti KCBM procedūra, turi sugebėti iš anksto pervesti turtą į savo buveinės centrinio banko sąskaitą korespondentiniame centriniame banke.

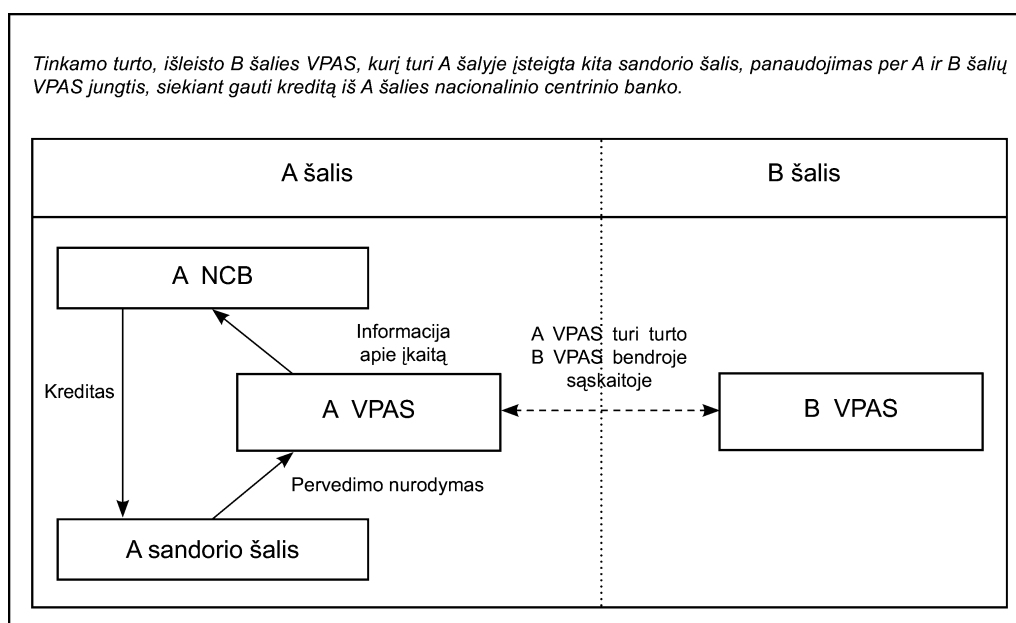
- Bendrojo įkaito sistemoje kita sandorio šalis gali bet kada pervesti korespondentiniame centriniame bankui antrinę rinką turintį turtą į buveinės centrinio banko sąskaitą. Kai korespondentinis centrinis bankas praneša buveinės centriniam bankui, kad antrinę rinką turintis turtas yra gautas, pastarasis šį antrinę rinką turintį turtą įtraukia į kitos sandorio šalies bendrojo įkaito sąskaitą.

Buvo sukurta antrinės rinkos neturinio turto, t. y. kredito reikalavimų ir MHUSP⁽⁴⁸⁾, tarpvalstybinio naudojimo tvarka⁽⁴⁹⁾. Kai kredito reikalavimai naudojami kaip įkaitas tarpvalstybinėse operacijose, jiems taikomas KCBM variantas, kuriuo kredito reikalavimų nuosavybės teisės perduodamos, perleidžiamos arba kredito reikalavimai įkeičiami buveinės centriniam bankui arba reikalavimai į atitinkamą turtą perleidžiami korespondentiniame centriniame bankui, esančiam buveinės centrinio banko atstovu. MHUSP naudojimui tarpvalstybiniu mastu taikomas kitas specialiai šiam tikslui skirtas variantas, kuriuo reikalavimai į atitinkamą turtą perleidžiami korespondentiniame centriniame bankui, esančiam buveinės centrinio banko atstovu.

Kitos sandorių šalys gali naudotis KCBM (tiek antrinę rinką turinio, tiek antrinės rinkos neturinio turto atžvilgiu) nuo 9 val. iki 16 val. ECB laiku (CET) kiekvieną Eurosistemos darbo dieną. Kita sandorio šalis, pageidaujanti pasinaudoti KCBM, turi apie tai pranešti nacionaliniam centriniam bankui, iš kurio ji nori gauti paskolą, t. y. savo buveinės centriniam bankui, iki 16 val. ECB laiku (CET). Be to, kita sandorio šalis turi užtikrinti, kad įkaitas pinigų politikos operacijai užtikrinti būtų pervestas į korespondentinio centrinio banko sąskaitą ne vėliau kaip iki 16.45 val. ECB laiku (CET). Nurodymai arba pristatymai nesilaikant šio termino bus svarstomi tik suteikiant paskolas kitą darbo dieną. Jeigu kitos sandorių šalys numato, kad reikės pasinaudoti KCBM antroje dienos pusėje, jos turėtų, jeigu įmanoma, iš anksto pateikti turtą (iš anksto pervesti jį į banko sąskaitą). Išskirtinėmis aplinkybėmis, arba jeigu to reikia pinigų politikos tikslais, ECB gali nuspręsti KCBM darbo laiko pabaigą suderinti su sistemos TARGET darbo laiko pabaiga.

4 schéma

Vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų jungtys

⁽⁴⁸⁾ Išsamiau apie tai aprašyta brošiūroje „Correspondent central banking model (CCBM) procedure for Eurosystem counterparties“, paskelbtoje ECB interneto svetainėje (www.ecb.int).

⁽⁴⁹⁾ KCBM procedūros taikomos tik tais atvejais, kai skolininkas yra toje šalyje, kurios įstatymai yra taikomi naudojamam kredito reikalavimui.

6.6.2. Vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų jungtys

Be KCBM, antrinę rinką turinčio turto tarpvalstybiniam pervedimui galima naudoti reikalavimus atitinkančias ES VPAS jungtis.

Tiesioginė arba netiesioginė dviejų VPAS jungtis leidžia vienos VPAS dalyviui laikyti vertybinius popierius, išleistus kitoje VPAS, nebūnant kitos VPAS dalyviu⁽⁵⁰⁾. Norint pasinaudoti šiomis jungtimis įkaitui pervesti Eurosistemos kredito operacijoms, tokios jungtys pirmiausia turi būti įvertintos ir patvirtintos vadovaujantis ES VPAS naudojimo standartais⁽⁵¹⁾ ⁽⁵²⁾.

Eurosistemos požiūriu KCBM ir ES VPAS jungtys atlieka tą patį vaidmenį – leidžia kitoms sandorių šalims panaudoti įkaitą tarpvalstybiniu mastu ir gauti kreditą iš savo buveinės centrinio banko, net jeigu tas įkaitas buvo išleistas kitos šalies VPAS. KCBM ir VPAS jungtys šią funkciją atlieka skirtingai. KCBM tarpvalstybiniai ryšiai palaikomi tarp nacionalinių centrinių bankų, kurie veikia kaip vienas kito investicijų saugotojai. Naudojant VPAS jungtis, tarpvalstybiniai ryšiai palaikomi tarp VPAS. Jos viena pas kitą atidaro bendrąsias sąskaitas. Turtas, pervestas į korespondentinį centrinių banką, gali būti naudojamas tik Eurosistemos kredito operacijoms užtikrinti. Turtas, kuris laikomas naudojant VPAS jungtis, gali būti naudojamas Eurosistemos kredito operacijoms ir bet kuriuo kitu kitos sandorio šalies pasirinktu tikslu. Pasinaudodamos jungtimis tarp VPAS, kitos sandorių šalys turtą laiko nuosavoje sąskaitoje vietos VPAS ir joms nereikia investicijų saugotojo.

⁽⁵⁰⁾ Dviejų VPAS jungtį sudaro procedūrų rinkinys ir susitarimai dėl tarpvalstybinių vertybinių popierių pervedimų naudojant nematerialios sistemos procesus. Jungtis įgyja bendrosios sąskaitos, kurią VPAS (investuotojo VPAS) atidaro kitoje VPAS (emitento VPAS), formą. Tiesioginė jungtis reiškia, kad tarp dviejų VPAS nėra tarpininko. Netiesioginės jungtys tarp VPAS taip pat gali būti naudojamos tarpvalstybiniam vertybinių popierių pervedimams į Eurosistemą. Netiesioginė jungtis yra sutartinė ir techninė sistema, leidžianti dviem tiesiogiai nesusijusioms VPAS pasikeisti vertybinių popierių sandoriais ar pervedimais per trečiąją VPAS, kuri veikia kaip tarpininkas.

⁽⁵¹⁾ Atnaujintą reikalavimus atitinkančių jungčių sąrašą galima rasti ECB interneto svetainėje (www.ecb.int).

⁽⁵²⁾ Žr. leidinį „Standards for the use of EU securities settlement systems in ESCB credit operations“, Europos pinigų institutas, 1998 m. sausio mėn., ECB interneto svetainėje (www.ecb.int).

7 SKYRIUS

MINIMALIOS PRIVALOMOSIOS ATSARGOS ⁽¹⁾

7.1. Bendrosios nuostatos

ECB reikalauja, kad kredito įstaigos laikytų privalomąsias atsargas nacionalinių centrinių bankų sąskaitose Eurosis-temos minimalių privalomųjų atsargų sistemoje. Teisinė šios sistemos struktūra nustatyta ECBS statuto 19 straips-nyje, 1998 m. lapkričio 23 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2531/98 dėl Europos centrinio banko privalomųjų atsargų reikalavimų taikymo ⁽²⁾ ir Europos centrinio banko reglamente (EB) Nr. 1745/2003 dėl privalomųjų atsargų reikalavimų taikymo (ECB/2003/9) ⁽³⁾. Reglamentas ECB/2003/9 užtikrina, kad Eurosis-temos minimalių privalo-ųjų atsargų sistemos sąlygos būtų vienodos visoje euro zonoje.

Privalomųjų atsargų suma, kurią turi laikyti kiekviena įstaiga, nustatoma pagal jos atsargų bazę. Eurosis-temos mini- malių privalomųjų atsargų sistema leidžia kitoms sandorių šalims pasinaudoti vidurkio sąlyga, numatančia, kad apie privalomųjų atsargų reikalavimo vykdymą sprendžiama pagal lėšų kiekvienos kalendorinės dienos pabaigoje šių šalių atsargų sąskaitose vidurkius per laikymo laikotarpį. Už įstaigų laikomas privalomąsias atsargas atlyginama taikant Eurosis-temos pagrindinių refinansavimo operacijų palūkanų normą.

Eurosis-temos minimalių privalomųjų atsargų sistema pirmiausia atlieka šias pinigų politikos funkcijas:

- *Pinigų rinkos palūkanų normų stabilizavimas*: Eurosis-temos minimalių privalomųjų atsargų sistemos vidurkio sąlyga skirta pinigų rinkos palūkanų normoms stabilizuoti, skatinant įstaigas sušvelninti laikinų likvidumo svyravimų poveikį.
- *Struktūrinio likvidumo trūkumo sukūrimas arba didinimas*: Eurosis-temos minimalių privalomųjų atsargų sistema padeda sukurti arba padidinti struktūrinį likvidumo trūkumą. Tai gali būti naudinga siekiant pagerinti Euro- sistemos gebėjimą efektyviai veikti kaip likvidumo teikėjui.

Taikydamas privalomųjų atsargų reikalavimą, ECB privalo veikti laikydamasis Eurosis-temos tikslų, nustatytų Sutar- ties 105 straipsnio 1 dalyje ir ECBS statuto 2 straipsnyje, kuriuose, *inter alia*, išreiškiamas principas neskatinti didelio nepageidaujamo išsibarstymo arba išskaidymo.

7.2. Įstaigos, kurioms taikomi privalomųjų atsargų reikalavimai

Remdamasis ECBS statuto 19 straipsnio 1 dalimi, ECB reikalauja, kad valstybėse narėse įsteigtos kredito įstaigos laikytų privalomąsias atsargas. Tai reiškia, kad teisinių subjektų, neturinčių įregistruotos buveinės euro zonoje, filia- lams euro zonoje taip pat taikoma Eurosis-temos minimalių privalomųjų atsargų sistema. Tačiau euro zonoje įsteigtų kredito įstaigų filialai, nesantys euro zonoje, šiai sistemai nepriklauso.

Įstaigos bus automatiškai atleistos nuo atsargų reikalavimų vykdymo prasidėjus laikymo laikotarpiui, per kurį jų leidimas panaikinamas ar atšaukiamas arba per kurį sprendimą pradėti įstaigos likvidavimo procedūrą priima teismų institucija ar bet kuri kita kompetentinga dalyvaujanti valstybės narės institucija. Pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2531/98 ir Reglamentą ECB/2003/9, ECB gali ir atleisti įstaigas jų nediskriminuodamas nuo išipareigojimų pagal Eurosis-temos minimalių privalomųjų atsargų sistemą tuo atveju, jeigu šios sistemos tikslai nebūtų pasiekti taikant ipareigojimus šioms konkrečioms įstaigoms. Priimdamas sprendimą dėl tokio atleidimo, ECB atsižvelgia į vieną arba kelis iš šių kriterijų:

- įstaiga atlieka specialios paskirties funkcijas;
 - įstaiga neatlieka aktyvių banko funkcijų konkuruodama su kitomis kredito įstaigomis;
- ir (arba)
- įstaiga visus pritrauktus indėlius yra numachiusi skirti kaip pagalbą regiono ir (arba) tarptautinei plėtrai.

⁽¹⁾ Šis skyrius pateikiamas tik informacijai.

⁽²⁾ OL L 318, 1998 m. lapkričio 27 d., p. 1.

⁽³⁾ OL L 250, 2003 m. spalio 2 d., p. 10.

ECB nustato ir tvarko įstaigų, kurioms taikoma Eurosistemos privalomųjų atsargų sistema, sąrašą. ECB taip pat skelbia sąrašą įstaigų, kurios yra atleistos nuo įsipareigojimų pagal šią sistemą ne dėl veiklą ribojančių priemonių taikymo šioms įstaigoms⁽⁴⁾. Kitos sandorių šalys gali vadovautis šiais sąrašais sprendžiamos, ar jos turi įsipareigojimų kitoms įstaigoms, kurioms taikomi privalomųjų atsargų reikalavimai. Po kiekvieno kalendorinio mėnesio paskutinės Eurosistemos darbo dienos skelbiami sąrašai tinka atsargų bazės laikymo laikotarpiu, prasidedančio po dviejų mėnesių einanti kalendorinį mėnesį, atsargų basei apskaičiuoti. Pavyzdžiui, vasario pabaigoje paskelbtas sąrašas tinka apskaičiuoti atsargų bazę, kurios laikymo laikotarpis prasideda balandžio mėnesį.

7.3. Minimalių atsargų nustatymas

Atsargų bazė ir atsargų normos

Įstaigos atsargų bazė nustatoma remiantis jos balanso elementais. Balanso duomenys pateikiami nacionaliniams centriniams bankams pagal bendrą ECB pinigų ir bankų statistikos sistemą (žr. 7.5 skirsnį)⁽⁵⁾. Įstaigoms, kurioms taikomi išsamūs atskaitomybės reikalavimai, atitinkamo kalendorinio mėnesio pabaigos balanso duomenys naudojami laikymo laikotarpiu, kuris prasidės kalendorinį mėnesį po dviejų mėnesių, atsargų basei nustatyti. Pavyzdžiui, atsargų bazė, apskaičiuota pagal vasario pabaigos balanso duomenis, bus naudojama privalomųjų atsargų reikalavimams, kuriuos kitos sandorių šalys turės įvykdyti per laikymo laikotarpį, prasidedantį balandžio mėnesį, apskaičiuoti.

ECB pinigų ir bankų statistinės atskaitomybės sistemoje numatyta galimybė atleisti mažas įstaigas nuo tam tikros atskaitomybės naštos. Įstaigos, kurioms taikoma ši nuostata, turi kas ketvirtį pateikti tik nedidelę balanso duomenų dalį (ketvirčio pabaigos duomenis), o jų pateikimo galutinis terminas yra ilgesnis už nustatytą didesnėms įstaigoms. Šių įstaigų pateikti konkretaus ketvirčio balanso duomenys naudojami po dviejų mėnesių prasidėsiančių trijų iš eilės laikymo laikotarpių privalomųjų atsargų basei apskaičiuoti. Pavyzdžiui, ketvirčio, kuris baigiasi kovo mėnesį, balanso duomenys bus naudojami atsargų bazės laikymo laikotarpiams, prasidedantiems birželio, liepos ir rugpjūčio mėnesiais, apskaičiuoti.

Pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2531/98, ECB turi teisę į įstaigų atsargų bazę įtraukti įsipareigojimus, atsirandančius dėl priimtų lėšų, kartu su įsipareigojimais, kylančiais iš nebalansinių straipsnių. Eurosistemos minimalių privalomųjų atsargų sistemoje iš tikrųjų tik įsipareigojimų straipsniai „indėliai“ ir „išleisti skolos vertybiniai popieriai“ yra įtraukiami į atsargų bazę (žr. 9 intarpą).

Į atsargų bazę neįtraukiami įsipareigojimai kitoms įstaigoms, įtrauktoms į sąrašą įstaigų, kurioms taikoma Eurosistemos minimalių privalomųjų atsargų sistema, ir įsipareigojimai ECB bei nacionaliniams centriniams bankams. Vadinasi, emitentas turi sugebėti įrodyti, kokią iš tikrųjų įsipareigojimų kategorijos „išleisti skolos vertybiniai popieriai“ priemonių sumą laiko kitos įstaigos, kurioms taikoma Eurosistemos minimalių privalomųjų atsargų sistema, kad turėtų teisę šią sumą atimti iš atsargų bazės. Jeigu tokių įrodymų pateikti neįmanoma, emitentai šiam balanso straipsniui gali taikyti nustatyto dydžio standartinio atskaitymo procentą⁽⁶⁾.

ECB nustatomų atsargų normų didžiausią ribą apibrėžia Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2531/98. Daugumai straipsnių, įtrauktų į atsargų bazę, ECB taiko vienodą nulinę atsargų normą. Ši atsargų norma nustatyta Reglamente (ECB/2003/9). Nulinę atsargų normą ECB nustato šioms įsipareigojimų kategorijoms: „indėliams, kurių sutartas terminas nuo 2 m.“, „indėliams, kurių įspėjamasis laikotarpis nuo 2 m.“, „atpirkimo sandoriams“ ir „išleistiems skolos vertybiniais popieriais, kurių sutartas terminas nuo 2 m.“ (žr. 9 intarpą). ECB gali keisti atsargų normą. Apie atsargų normų pakeitimus ECB praneša iš anksto iki pirmojo atsargų bazės laikymo laikotarpio, kuriam tas pokytis galios.

Atsargų apskaičiavimas

Kiekvienos įstaigos privalomųjų atsargų reikalavimas apskaičiuojamas nustatytiems įsipareigojimams taikant atitinkamoms įsipareigojimų kategorijoms nustatytas privalomųjų atsargų normas.

⁽⁴⁾ Sąrašai viešai skelbiami ECB interneto svetainėje (www.ecb.int).

⁽⁵⁾ ECB pinigų ir bankų statistinės atskaitomybės sistema pateikta 4 priede.

⁽⁶⁾ Žr. Reglamentą ECB/2003/9. Išsamesnę informaciją apie standartinį atsargų bazės sumažinimo santykį galima rasti ECB interneto svetainėje (www.ecb.int), taip pat Eurosistemos interneto svetainėse (žr. 5 priedą).

Kiekviena įstaiga atskaito 100 000 eurų nuolaidą iš apskaičiuoto privalomųjų atsargų reikalavimo kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje ji turi padalinį. Tokios nuolaidos skyrimas nepažeidžia įstaigų, priklausančių Eurosistemos minimalių privalomųjų atsargų sistemai, teisinių įsipareigojimų ⁽⁷⁾.

Privalomosios atsargos kiekvienu laikymo laikotarpiu suapvalinamos iki artimiausio sveiką skaičiaus eurais.

9 INTARPAS

Atsargų bazė ir atsargų normos

A Įsipareigojimai, įtraukti į atsargų bazę, kuriems taikoma teigiama atsargų norma

Indėliai ⁽¹⁾

- Vienadieniai indėliai.
- Indėliai, kurių sutartas terminas iki 2 m.
- Indėliai, kurių išpėjamasis laikotarpis iki 2 m.

Išleisti skolos vertybiniai popieriai.

- Skolos vertybiniai popieriai, kurių sutartas terminas iki 2 m.

B Įsipareigojimai, įtraukti į atsargų bazę, kuriems taikoma nulinė atsargų norma

Indėliai ⁽¹⁾

- Indėliai, kurių sutartas terminas nuo 2 m.
- Indėliai, kurių išpėjamasis laikotarpis nuo 2 m.
- Atpirkimo sandoriai.

Išleisti skolos vertybiniai popieriai

- Skolos vertybiniai popieriai, kurių sutartas terminas nuo 2 m.

C Įsipareigojimai, neįtraukti į atsargų bazę

- Įsipareigojimai kitoms įstaigoms, priklausančioms Eurosistemos minimalių privalomųjų atsargų sistemai.
- Įsipareigojimai ECB ir nacionaliniams centriniams bankams.

⁽¹⁾ Europos centrinio banko 2004 m. gruodžio 16 d. reglamente (EB) Nr. 2181/2004, iš dalies keičiančiame Reglamentą (EB) Nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) dėl konsoliduotų balansų pinigų finansinių institucijų sektoriuje, ir Reglamente (EB) Nr. 63/2002 (ECB/2001/18) dėl pinigų finansinių institucijų indėliams ir paskoloms namų ūkiams ir nefinansinėms korporacijoms taikomų palūkanų normų statistikos (OL L 371, 2004 m. gruodžio 18 d., p. 42) akivaizdžiai reikalaujama informuoti apie indėlių įsipareigojimų nominaliąją vertę. Nominalioji vertė reiškia pagrindinę sumą, kurią skolininkas susitarimo pagrindu privalo grąžinti kreditoriui. Būtinybė padaryti tokią pataisą kilo dėl 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyvos 86/635/EEB dėl metinių ataskaitų ir bankų ir kitų finansinių institucijų (OL L 372, 1986 m. gruodžio 31 d., p. 1) konsoliduotų balansų pataisos, kuri numatė galimybę tam tikras finansines priemones įkainoti tikrąja verte.

7.4. Atsargų laikymas

Laikymo laikotarpis

ECB paskelbia atsargų laikymo laikotarpių kalendorių ne vėliau kaip prieš tris mėnesius iki kiekvienų metų pradžios ⁽⁸⁾. Laikymo laikotarpis prasideda pirmosios pagrindinės refinansavimo operacijos po Valdandčiosios tarybos posėdžio, kuriame iš anksto numatoma įvertinti mėnesio pinigų politikos poziciją, atsiskaitymo dieną. Esant tam tikroms aplinkybėms, paskelbtas kalendorius gali būti koreguojamas atsižvelgiant, be kita ko, į Valdandčiosios tarybos posėdžių grafiko pakeitimus.

⁽⁷⁾ Įstaigoms, kurioms leidžiama pateikti visos grupės statistinius duomenis konsoliduotu pagrindu pagal ECB pinigų ir bankų statistinių duomenų pateikimo sistemos nuostatas (žr. 4 priedą), suteikiama tik viena tokia nuolaida visai grupei, nebent įstaigos teikia pakankamai išsamius duomenis apie atsargų bazę ir turimas atsargas, kad Eurosistema galėtų patikrinti jų tikslumą ir nustatyti atitinkamus privalomųjų atsargų reikalavimus kiekvienai grupės įstaigai.

⁽⁸⁾ Paprastai šis kalendorius paskelbiamas ECB pranešime spaudai, kurį galima rasti ECB interneto svetainėje (www.ecb.int). Be to, jis skelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir Eurosistemos interneto svetainėje (žr. 5 priedą).

Atsargų laikymas

Kiekviena įstaiga savo minimalias atsargas turi laikyti vienoje arba keliose atsargų sąskaitose valstybės narės, kurioje ji įsteigta, nacionaliniame centriniame banke. Įstaigų, valstybėje narėje turinčių daugiau kaip vieną padalinį, pagrindinė buveinė yra atsakinga už visų įstaigos vietinių padalinių bendrų minimalių atsargų reikalavimų vykdymą (?). Įstaiga, turinti padalinių daugiau kaip vienoje valstybėje narėje, turi laikyti minimalias atsargas kiekvienos valstybės narės, kurioje ji turi padalinį, nacionaliniame centriniame banke, atsižvelgdama į savo atsargų bazę atitinkamoje valstybėje narėje.

Įstaigų atsiskaitomosios sąskaitos nacionaliniuose centriniuose bankuose gali būti naudojamos kaip atsargų sąskaitos. Atsargos, laikomos atsiskaitomosiose sąskaitose, gali būti naudojamos atsiskaitymams dienos metu. Įstaigos dienos atsargos apskaičiuojamos kaip galutinis atsargų sąskaitos likutis dienos pabaigoje.

Įstaiga gali kreiptis į valstybės narės, kurios rezidentė ji yra, nacionalinį centrinį banką, prašydama leidimo laikyti visas savo minimalias atsargas netiesiogiai per tarpininką. Galimybė laikyti savo minimalias atsargas per tarpininką paprastai suteikiama tik toms įstaigoms, pagal kurių struktūrą dalį administravimo (pvz., išdo valdymą) paprastai atlieka tarpininkas (pvz., taupomųjų ir kooperatinių bankų tinklai gali centralizuoti savo atsargų laikymą). Minimalių atsargų laikymui per tarpininką taikomos Reglamente ECB/2003/9 numatytos nuostatos.

Atlyginimas už atsargų laikymą

Už privalomųjų atsargų laikymą atlyginama atsižvelgiant į laikymo laikotarpio ECB pagrindinių refinansavimo operacijų normų vidurkį, apskaičiuotą pagal kalendorinių dienų skaičių, taikant 10 intarpe nurodytą formulę. Už laikomas atsargas, didesnes už privalomasias atsargas, neatlyginama. Atlyginimas išmokamas antrą NCB darbo dieną pasibaigus laikymo laikotarpiui, už kurį buvo apskaičiuotas atlyginimas.

10 INTARPAS

Atlyginimo už privalomųjų atsargų laikymą apskaičiavimas

Atlyginimas už privalomųjų atsargų laikymą apskaičiuojamas pagal šią formulę:

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

kur:

R_t = atlyginimas, kurį reikia sumokėti už privalomųjų atsargų laikymą per t laikymo laikotarpį;

H_t = privalomųjų atsargų dienos vidurkis per t laikymo laikotarpį;

n_t = t laikymo laikotarpio kalendorinių dienų skaičius;

r_t = atlyginimo už privalomųjų atsargų laikymą per t laikymo laikotarpį palūkanų norma. Taikomas standartinis dviejų dešimtųjų dalių atlyginimo normos suapvalinimas;

i = t laikymo laikotarpio i kalendorinė diena;

MR_i = ribinė palūkanų norma, taikoma naujausioms pagrindinėms refinansavimo operacijoms per arba prieš i kalendorinę dieną.

7.5. Su atsargų baze susijusi atskaitomybė, atsargų patvirtinimas ir tikrinimas

Atsargų bazės straipsnius minimalių atsargų reikalavimų taikymui apskaičiuoja pačios įstaigos, kurioms taikomi minimalių atsargų reikalavimai, ir atsiskaito nacionaliniams centriniams bankams pagal bendrą ECB pinigų ir bankų statistikos sistemą (žr. 4 priedą). Reglamente ECB/2003/9 5 straipsnyje nustatyta pranešimo apie įstaigos atsargų bazę ir atsargų reikalavimus bei jų patvirtinimo tvarka.

(?) Jei įstaiga neturi pagrindinės buveinės valstybėje narėje, kurioje ji yra įsteigta, ji turi nurodyti pagrindinį filialą, kuris atsakingas už visų įstaigos padalinių atitinkamoje valstybėje narėje bendrų minimalių atsargų reikalavimų vykdymą.

Apie įstaigos minimalias atsargas pranešama ir jos patvirtinamos tokia tvarka. Atitinkamas nacionalinis centrinis bankas ar įstaiga imasi iniciatyvos apskaičiuoti tos įstaigos atitinkamo laikymo laikotarpio minimalias atsargas. Apskaičiavusi šalis ne vėliau kaip prieš tris NCB darbo dienas iki laikymo laikotarpio pradžios praneša apie apskaičiuotas atsargas. Atitinkamas dalyvaujantis nacionalinis centrinis bankas gali nustatyti ankstesnę pranešimo apie minimalias atsargas datą. Jis taip pat gali nustatyti papildomus įstaigos pranešimo apie atsargų bazės pakeitimo ir minimalių atsargų, apie kurias jau buvo informuota, pakeitimo terminus. Šalis, kuriai buvo pranešta, patvirtina apskaičiuotas minimalias atsargas ne vėliau kaip paskutinę NCB darbo dieną, prieš kurią prasideda šių atsargų laikymo laikotarpis. Jei informuota šalis nepateikia atsakymo apie pranešimą iki paskutinės NCB darbo dienos prieš atsargų laikymo laikotarpio pradžią pabaigos, laikoma, kad ji patvirtino atitinkamo laikymo laikotarpio įstaigos minimalias atsargas. Patvirtinus atitinkamo laikymo laikotarpio įstaigos minimalias atsargas, jų taisyti jau negalima.

Įstaigoms, kurioms leidžiama veikti kaip kitų įstaigų netiesiogiai laikomų atsargų tarpininkams, Reglamente ECB/2003/9 nustatyti specialieji atskaitomybės reikalavimai. Atsargų laikymas per tarpininką nekeičia taip atsargas laikančių įstaigų statistinės atskaitomybės įsipareigojimų.

ECB ir nacionaliniai centriniai bankai, remdamiesi Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2531/98, turi teisę patikrinti surinktų duomenų tikslumą ir kokybę.

7.6. Minimalių atsargų įsipareigojimų neįvykdymas

Minimalių atsargų įsipareigojimai neįvykdomi, jeigu įstaigos atsargų sąskaitoje ar sąskaitose kiekvienos kalendorinės dienos pabaigoje atsargų vidurkis per laikymo laikotarpį yra mažesnis už įstaigos atitinkamo laikymo laikotarpio atsargų reikalavimą.

Jeigu įstaiga visiškai arba iš dalies nevykdo atsargų reikalavimo, ECB, remdamasis Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2531/98, gali paskirti kurią nors iš toliau nurodytų sankcijų:

- mokestį, kuris iki 5 procentinių punktų didesnis už ribinio skolinimosi palūkanų normą, taikomą atsargų reikalavimų sumai, kurios pritrūko atitinkama įstaiga,
arba
- mokestį, kuris iki dviejų kartų didesnis už ribinio skolinimosi palūkanų normą, taikomą atsargų reikalavimų sumai, kurios pritrūko atitinkama įstaiga,
arba
- reikalavimą atitinkamai įstaigai ECB arba nacionaliniuose centriniuose bankuose padėti indėlius be palūkanų, kurių suma būtų iki trijų kartų didesnė už atsargų reikalavimo sumą, kurios pritrūko atitinkama įstaiga. Indėlio terminas neturi būti ilgesnis už laikotarpį, per kurį įstaiga neįvykdė atsargų reikalavimo.

Jeigu įstaiga nevykdo kitų įsipareigojimų, nurodytų ECB reglamentuose ir sprendimuose, susijusiuose su Eurosistemos minimalių atsargų sistema (pvz., jeigu laiku nepateikia reikiamų duomenų arba jie yra netikslius), ECB turi teisę taikyti sankcijas, remdamasis 1998 m. lapkričio 23 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2532/98 dėl Europos centrinio banko teisių taikyti sankcijas ir 1999 m. rugsėjo 23 d. Europos centrinio banko reglamentu (EB) Nr. 2157/1999 dėl Europos centrinio banko teisių taikyti sankcijas (ECB/1999/4) ⁽¹⁰⁾. ECB vykdomoji valdyba gali nustatyti ir paskelbti kriterijus, pagal kuriuos ji taikys sankcijas, numatytas Tarybos reglamento (EB) Nr. 2531/98 7 straipsnio 1 dalyje ⁽¹¹⁾.

Be to, rimtų minimalių atsargų reikalavimų pažeidimų atveju Eurosistema gali laikinai sustabdyti kitų sandorių šalių teisę dalyvauti atvirosios rinkos operacijose.

⁽¹⁰⁾ OL L 264, 1999 m. spalio 12 d., p. 21.

⁽¹¹⁾ Tokie kriterijai paskelbti pranešime, pavadintame „Notice of the European Central Bank on the imposition of sanctions for breaches of the obligation to hold minimum reserves“, OL C 39, 2000 m. vasario 11 d., p. 3.

1 PRIEDAS

PINIGŲ POLITIKOS OPERACIJŲ IR PROCEDŪRŲ PAVYZDŽIAI

PAVYZDŽIŲ SĄRAŠAS

1 pavyzdys	Likvidumo didinimo grįžtamasis sandoris fiksuotųjų palūkanų konkurse	62
2 pavyzdys	Likvidumo didinimo grįžtamasis sandoris kintamųjų palūkanų konkurse	63
3 pavyzdys	ECB skolos sertifikatų išleidimas kintamųjų palūkanų konkurse	64
4 pavyzdys	Likvidumo mažinimo valiutų apsikeitimo sandoris kintamųjų palūkanų konkurse	65
5 pavyzdys	Likvidumo didinimo valiutų apsikeitimo sandoris kintamųjų palūkanų konkurse	66
6 pavyzdys	Rizikos kontrolės priemonės	67

1 PAVYZDYS

Likvidumo didinimo grįžtamasis sandoris fiksuotųjų palūkanų konkurse

ECB nusprendžia padidinti rinkos likvidumą sudarydamas grįžtamuosius sandorius pagal fiksuotųjų palūkanų konkuro tvarką.

Trys kitos sandorių šalys pateikia tokius pasiūlymus:

Kita sandorio šalis	Pasiūlymas (mln. eurų)
1 bankas	30
2 bankas	40
3 bankas	70
Iš viso	140

ECB nusprendžia iš viso paskirstyti 105 mln. eurų.

Paskirstymo dalis procentais yra:

$$\frac{105}{(30 + 40 + 70)} = 75 \%$$

Paskirstymas kitoms sandorių šalims yra toks:

Kita sandorio šalis	Pasiūlymas (mln. eurų)	Paskirstymas (mln. eurų)
1 bankas	30	22,5
2 bankas	40	30,0
3 bankas	70	52,5
Iš viso	140	105,0

2 PAVYZDYS

Likvidumo didinimo grįžtamasis sandoris kintamųjų palūkanų konkurse

ECB nusprendžia padidinti rinkos likvidumą sudarydamas grįžtamuosius sandorius pagal kintamųjų palūkanų konkurso tvarką.

Trys kitos sandorio šalys pateikia tokius pasiūlymus:

Palūkanų norma (%)	Suma (mln. eurų)				
	1 bankas	2 bankas	3 bankas	visi pasiūlymai	bendri pasiūlymai
3,15				0	0
3,10		5	5	10	10
3,09		5	5	10	20
3,08		5	5	10	30
3,07	5	5	10	20	50
3,06	5	10	15	30	80
3,05	10	10	15	35	115
3,04	5	5	5	15	130
3,03	5		10	15	145
Iš viso	30	45	70	145	

ECB nusprendžia paskirstyti 94 mln. eurų nurodydamas 3,05 % ribinę palūkanų normą.

Visi pasiūlymai, didesni kaip 3,05 % (bendros 80 mln. eurų sumos), yra visiškai patenkinami. Kai palūkanų norma yra 3,05 %, paskirstoma taip:

$$\frac{94 - 80}{35} = 40 \%$$

Pavyzdžiui, kai palūkanų norma yra ribinė, 1 bankui paskirstoma taip:

$$0,4 \times 10 = 4$$

Bendras paskirstymas 1 bankui yra toks:

$$5 + 5 + 4 = 14$$

Paskirstymo rezultatus galima apibendrinti taip:

Kitos sandorių šalys	Suma (mln. eurų)			
	1 bankas	2 bankas	3 bankas	iš viso
Visi pasiūlymai	30,0	45,0	70,0	145
Visi paskirstymai	14,0	34,0	46,0	94

Jeigu paskirstoma taikant ribinių palūkanų (olandiškojo) aukciono tvarką, kitų sandorių šalių sumoms taikoma 3,05 % palūkanų norma.

Jeigu paskirstoma taikant ribinių palūkanų (amerikietiškojo) aukciono tvarką, kitų sandorių šalių sumoms vienoda palūkanų norma netaikoma. Pavyzdžiui, 1 bankas gauna 5 mln. eurų už 3,07 % palūkanas, 5 mln. eurų už 3,06 % palūkanas ir 4 mln. eurų už 3,05 % palūkanas.

3 PAVYZDYS

ECB skolos sertifikatų išleidimas kintamųjų palūkanų konkurse

ECB nusprendžia sumažinti likvidumą rinkoje išleisdamas skolos sertifikatus pagal kintamųjų palūkanų konkurso tvarką.

Trys kitos sandorių šalys pateikia šiuos pasiūlymus:

Palūkanų norma (%)	Suma (mln. eurų)				
	1 bankas	2 bankas	3 bankas	visi pasiūlymai	bendri pasiūlymai
3,00				0	0
3,01	5		5	10	10
3,02	5	5	5	15	25
3,03	5	5	5	15	40
3,04	10	5	10	25	65
3,05	20	40	10	70	135
3,06	5	10	10	25	160
3,08	5		10	15	175
3,10		5		5	180
Iš viso	55	70	55	180	

ECB nusprendžia paskirstyti nominalią 124,5 mln. eurų sumą nurodydamas 3,05 % ribinę palūkanų normą.

Visi pasiūlymai, kurie mažesni kaip 3,05 % (bendros 65 mln. eurų sumos), yra visiškai patenkinami. Kai palūkanų norma yra 3,05 %, paskirstoma taip:

$$\frac{124,5 - 65}{70} = 85 \%$$

Pavyzdžiui, kai palūkanų norma yra ribinė, 1 bankui paskirstoma taip:

$$0,85 \times 20 = 17$$

Bendras paskirstymas 1 bankui yra toks:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 17 = 42$$

Paskirstymo rezultatus galima apibendrinti taip:

Kitos sandorių šalys	Suma (mln. eurų)			
	1 bankas	2 bankas	3 bankas	iš viso
Visi pasiūlymai	55,0	70,0	55,0	180,0
Visi paskirstymai	42,0	49,0	33,5	124,5

4 PAVYZDYS

Likvidumo mažinimo valiutų apskaitimo sandoris kintamųjų palūkanų konkurse

ECB nusprendžia sumažinti likvidumą rinkoje sudarydamas eurų ir JAV dolerių apskaitimo sandorį pagal kintamųjų palūkanų konkurso tvarką. (Pastaba: šiame pavyzdyje eurais įvertinamas su premija.)

Trys kitos sandorio šalys pateikia šiuos pasiūlymus:

Apskaitimo punktas (× 10 000)	Suma (mln. eurų)				
	1 bankas	2 bankas	3 bankas	visi pasiūlymai	bendri pasiūlymai
6,84				0	0
6,80	5		5	10	10
6,76	5	5	5	15	25
6,71	5	5	5	15	40
6,67	10	10	5	25	65
6,63	25	35	40	100	165
6,58	10	20	10	40	205
6,54	5	10	10	25	230
6,49		5		5	235
Iš viso	65	90	80	235	

ECB nusprendžia paskirstyti 158 mln. eurų, nurodydamas 6,63 ribinio apskaitimo punkto. Visi pasiūlymai, didesni kaip 6,63 (bendros 65 mln. eurų sumos), yra visiškai patenkinami, o kai 6,63, paskirstoma taip:

$$\frac{158 - 65}{100} = 93 \%$$

Pavyzdžiui, kai apskaitimo punktai yra ribiniai, 1 bankui paskirstoma taip:

$$0,93 \times 25 = 23,25$$

Bendras paskirstymas 1 bankui yra toks:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 23,25 = 48,25$$

Paskirstymo rezultatus galima apibendrinti taip:

Kitos sandorio šalys	Suma (mln. eurų)			
	1 bankas	2 bankas	3 bankas	iš viso
Visi pasiūlymai	65,0	90,0	80,0	235,0
Visi paskirstymai	48,25	52,55	57,20	158,0

ECB nustato dabartinę operacijos eurų ir JAV dolerių kursą, kuris lygus 1,1300.

Jeigu paskirstoma taikant ribinių palūkanų (olandiškojo) aukciono tvarką, operacijos pradžios dieną Eurosistema perka 158 000 000 eurų ir parduoda 178 540 000 JAV dolerių. Operacijos termino suėjimo dieną Eurosistema parduoda 158 000 000 eurų ir perka 178 644 754 JAV dolerius (išankstinis kursas yra $1,130663 = 1,1300 + 0,000663$).

Jeigu paskirstoma taikant ribinių palūkanų (amerikietiškojo) aukciono tvarką, Eurosistema eurų ir JAV dolerių sumas keičia taip, kaip parodyta šioje lentelėje:

Neatidėliotinas sandoris			Išankstinis sandoris		
kursas	perkami eurai	parduodami JAV doleriai	kursas	parduodami eurai	perkami JAV doleriai
1,1300			1,130684		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130680	10 000 000	11 306 800
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130676	15 000 000	16 960 140
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130671	15 000 000	16 960 065
1,1300	25 000 000	28 250 000	1,130667	25 000 000	28 266 675
1,1300	93 000 000	105 090 000	1,130663	93 000 000	105 151 659
1,1300			1,130658		
1,1300			1,130654		
1,1300			1,130649		
Iš viso	158 000 000	178 540 000		158 000 000	178 645 339

5 PAVYZDYS

Likvidumo didinimo valiutų apsiskeitimo sandoris kintamųjų palūkanų konkurse

ECB nusprendžia rinkai suteikti likvidumo sudarydamas pagal eurų ir JAV dolerių kursą valiutų apsiskeitimo sandorį kintamųjų palūkanų konkurso tvarka. (Pastaba: šiame pavyzdyje eurais prekiaujama už priemoką.)

Trys kitos sandorio šalys pateikia šiuos pasiūlymus:

Apsikeitimo punktas (× 10 000)	Suma (mln. eurų)				
	1 bankas	2 bankas	3 bankas	visi pasiūlymai	bendri pasiūlymai
6,23					
6,27	5		5	10	10
6,32	5		5	10	20
6,36	10	5	5	20	40
6,41	10	10	20	40	80
6,45	20	40	20	80	160
6,49	5	20	10	35	195
6,54	5	5	10	20	215
6,58		5		5	220
Iš viso	60	85	75	220	

ECB nusprendžia paskirstyti 197 mln. eurų nurodydamas 6,54 ribinio apsiskeitimo punkto. Visi pasiūlymai, mažesni kaip 6,54 (bendros 195 mln. eurų sumos), yra visiškai patenkinami, o kai 6,54, paskirstoma taip:

$$\frac{197 - 195}{20} = 10 \%$$

Pavyzdžiui, kai apsiskeitimo punktai yra ribiniai, 1 bankui paskirstoma taip:

$$0,10 \times 5 = 0,5$$

Bendras paskirstymas 1 bankui yra toks:

$$5 + 5 + 10 + 10 + 20 + 5 + 0,5 = 55,5.$$

Paskirstymo rezultatus galima apibendrinti taip:

Kitos sandorio šalys	Suma (mln. eurų)			
	1 bankas	2 bankas	3 bankas	iš viso
Visi pasiūlymai	60,0	85,0	75,0	220
Visi paskirstymai	55,5	75,5	66,0	197

ECB nustato dabartinę operacijos eurų ir JAV dolerių kursą, kuris lygus 1,1300.

Jeigu paskirstoma taikant ribinių palūkanų (olandiškojo) aukciono tvarką, operacijos pradžios dieną Eurosystema parduoda 197 000 000 eurų ir perka 222 610 000 JAV dolerių. Operacijos termino suėjimo dieną Eurosystema perka 197 000 000 eurų ir parduoda 222 738 838 JAV dolerius (išankstinis kursas yra $1,130654 = 1,1300 + 0,000654$).

Jeigu paskirstoma taikant ribinių palūkanų (amerikietiškojo) aukciono tvarką, Eurosystema eurų ir JAV dolerių sumas keičia taip, kaip parodyta šioje lentelėje:

Neatidėliotinas sandoris			Išankstinis sandoris		
kursas	parduodami eurai	perkami JAV doleriai	kursas	perkami eurai	parduodami JAV doleriai
1,1300			1,130623		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130627	10 000 000	11 306 270
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130632	10 000 000	11 306 320
1,1300	20 000 000	22 600 000	1,130636	20 000 000	22 612 720
1,1300	40 000 000	45 200 000	1,130641	40 000 000	45 225 640
1,1300	80 000 000	90 400 000	1,130645	80 000 000	90 451 600
1,1300	35 000 000	39 550 000	1,130649	35 000 000	39 572 715
1,1300	2 000 000	2 260 000	1,130654	2 000 000	2 261 308
1,1300			1,130658		
Iš viso	197 000 000	222 610 000		197 000 000	222 736 573

6 PAVYZDYS

Rizikos kontrolės priemonės

Šiuo pavyzdžiu iliustruojama rizikos kontrolės sistema, taikoma Eurosistemos likvidumo didinimo operacijų užtikrinamajam turtui (1). Pavyzdys pagrįstas prielaida, kad kita sandorio šalis dalyvauja šiose Eurosistemos pinigų politikos operacijose:

- pagrindinėje refinansavimo operacijoje, kuri prasideda 2004 m. liepos 28 d. ir baigiasi 2004 m. rugpjūčio 4 d., pagal kurią kitai sandorio šaliai skiriama 50 mln. eurų, kai palūkanų norma yra 4,24 %;
- ilgesnės trukmės refinansavimo operacijoje, kuri prasideda 2004 m. liepos 29 d. ir baigiasi 2004 m. spalio 21 d., pagal kurią kitai sandorio šaliai skiriama 45 mln. eurų, kai palūkanų norma yra 4,56 %;
- pagrindinėje refinansavimo operacijoje, kuri prasideda 2004 m. rugpjūčio 4 d. ir baigiasi 2004 m. rugpjūčio 11 d., pagal kurią kitai sandorio šaliai skiriama 35 mln. eurų, kai palūkanų norma yra 4,26 %.

1 lentelėje pateiktos antrinę rinką turinčio užtikrinamojo turto, kurį kita sandorio šalis naudoja šioms operacijoms, savybės.

1 LENTELĖ SANDORIAMS NAUDOJAMAS ANTRINĘ RINKĄ TURINTIS UŽTIKRINAMASIS TURTAS

Savybės						
pavadinimas	turto klasė	termino suėjimo diena	atkarpa	atkarpos dažnumas	likutinis terminas	įvertinimas mažesne nei rinkos verte
A turtas	Turtu užtikrinta priemonė	29.08.2006	Fiksuotoji	6 mėnesiai	2 metai	3,50 %
B turtas	Centrinės valdžios obligacija	19.11.2008	Kintamoji	12 mėnesių	4 metai	0,50 %
C turtas	Korporacijos obligacija	12.05.2015	Nulinė		> 10 metų	15,00 %

Kainos (įskaitant sukauptas palūkanas) (*)						
2004 07 28	2004 07 29	2004 07 30	2004 08 02	2004 08 03	2004 08 04	2004 08 05
102,63	101,98	100,55	101,03	100,76	101,02	101,24
	98,35	97,95	98,15	98,56	98,73	98,57
					55,01	54,87

(*) Kainos, nurodytos konkrečią vertinimo dieną, atitinka dažniausiai buvusią kainą darbo dieną prieš vertinimo dieną.

Atskirojo įkaito sistema

Pirmiausia daroma prielaida, kad sandoriai su nacionaliniu centriniu banku sudaromi taikant sistemą, kurioje kiekvieną sandorį užtikrina atskiras turtas. Atskiras užtikrinamasis turtas vertinamas kiekvieną dieną. Rizikos kontrolės sistemą galima būtų apibūdinti taip (taip pat žr. 2 lentelę):

1. 2004 m. liepos 28 d. kita sandorio šalis sudaro atpirkimo sandorį su nacionaliniu centriniu banku, kuris perka 50,6 mln. eurų vertės A turto. A turtas yra turtu padengta priemonė su fiksuotąja atkarpa, kurios terminas sueina 2006 m. rugpjūčio 29 d. Taigi jos terminas iki galiojimo pabaigos yra dveji metai, todėl reikalingas įvertinimas 3,5 % mažesne nei rinkos verte. A turto rinkos vertė jo orientacinėje rinkoje tą dieną yra 102,63 % kartu su sukauptomis palūkanomis už atkarpą. Kita sandorio šalis turi pateikti A turto už sumą, kuri, iš rinkos vertės atėmus 3,5 %, yra didesnė už paskirstytą 50 mln. eurų sumą. Todėl kita sandorio šalis pateikia A turto už nominalią 50,6 mln. eurų sumą, kurios pakoreguota rinkos vertė tą dieną lygi 50 113 203 eurų.
2. 2004 m. liepos 29 d. kita sandorio šalis sudaro atpirkimo sandorį su nacionaliniu centriniu banku, kuris perka A turto už 21 mln. eurų sumą (rinkos kaina yra 101,98 %, įvertinimas 3,5 % mažesne nei rinkos verte) ir B turto už 25 mln. eurų sumą (rinkos kaina 98,35 %). B turtas yra centrinės vyriausybės obligacijos su kintamųjų atkarpų mokėjimais, kuriems taikomas įvertinimas 0,5 % mažesne nei rinkos verte. Pakoreguota A ir B turto rinkos vertė tą dieną lygi 45 130 810 eurų, taigi ji didesnė už reikalaujamą 45 000 000 eurų sumą.

2004 m. liepos 29 d. pagrindinės refinansavimo operacijos, kuri pradėta 2004 m. liepos 28 d., užtikrinamasis turtas yra perkainojamas. Kai A turto rinkos vertė yra 101,98 %, jo pagal įvertinimą mažesne nei rinkos verte pakoreguota rinkos vertė vis dar yra tarp apatinės ir viršutinės verčių neįpareigojančių sumų. Todėl laikoma, kad pirminio įkaito pakanka ir pirminio suteikto likvidumo sumai, ir sukauptoms palūkanoms, kurios sudaro 5 889 eurus.

3. 2004 m. liepos 30 d. užtikrinamasis turtas yra perkainojamas: A turto rinkos vertė yra 100,55 %, o B turto rinkos vertė yra 97,95 %. Sukauptos palūkanos sudaro 11 778 eurus už pagrindinę refinansavimo operaciją, kuri pradėta 2004 m. liepos 28 d., ir 5 700 eurų už ilgesnės trukmės refinansavimo operaciją, kuri pradėta 2004 m. liepos 29 d. Dėl to pirmojo sandorio pakoreguota A turto rinkos vertė nukrinta žemiau sandoriui užtikrinti reikalingos 914 218 eurų sumos (suteikto likvidumo, pridėjus sukauptas palūkanas), bet taip pat žemiau už apatinį neįpareigojančių verčių lygį 49 761 719 eurų. Kita sandorio šalis pateikia A turto už nominalią 950 000 eurų sumą, todėl iš rinkos vertės, apskaičiuotos pagal 100,55 % kainą, atėmus 3,5 % įvertinimą mažesne nei rinkos verte, atkuriamas pakankamas reikalingas įkaitas ⁽²⁾.

Antrajam sandoriui taip pat reikalinga įkaito vertės išlaikymo prievolė, kadangi pakoreguota užtikrinamojo turto, naudojamo sudarant šį sandorį, rinkos vertė (44 741 520 eurų) yra žemesnė už apatinį neįpareigojančių verčių lygį (44 780 672 eurų sumą). Todėl kita sandorio šalis pateikia 270 000 eurų vertės B turto, kurio pakoreguota rinkos vertė yra 263 143 eurų suma.

4. 2004 m. rugpjūčio 2 ir 3 d. sandorių, kurie sudaryti 28 ir 2004 m. liepos 29 d., užtikrinamasis turtas yra perkainojamas be papildomos įkaito vertės išlaikymo prievolės poreikio.
5. 2004 m. rugpjūčio 4 d. kita sandorio šalis grąžina likvidumą didinusią sumą, suteiktą pagal 2004 m. liepos 28 d. pradėtą pagrindinę refinansavimo operaciją, įskaitant sukauptas palūkanas, kurios sudaro 41 222 eurus. Nacionalinis centrinis bankas grąžina A turto už nominalią 51 550 000 eurų sumą.

Tą pačią dieną kita sandorio šalis sudaro naują atpirkimo sandorį su nacionaliniu centriniu banku, kuris perka 75 mln. eurų nominaliosios vertės C turto. Kadangi C turtas yra įmonių obligacijos su nuline atkarpa, kurių terminas iki galiojimo pabaigos yra daugiau kaip 10 metų ir dėl to reikalingas įvertinimas 15 % mažesne nei rinkos verte, tai atitinkama pagal įvertinimą mažesne nei rinkos verte pakoreguota rinkos vertė tą dieną yra 35 068 875 eurai.

Turto, naudojamo ilgalaikiai refinansavimo operacijai, kuri pradėta 2004 m. liepos 29 d., perkainojimas parodo, kad pateikto turto pakoreguota rinkos vertė yra didesnė už viršutinį neįpareigojančių verčių lygį maždaug 262 000 eurų, todėl nacionalinis centrinis bankas turi grąžinti kitai sandorio šaliai B turto, kurio nominalioji vertė yra 262 000 eurų ⁽³⁾.

Bendrojo įkaito sistema

Antra, daroma prielaida, kad sandoriai su nacionaliniu centriniu banku sudaromi taikant bendrojo įkaito sistemą. Turtas, įtrauktas į bendrą turto, kurį naudoja kita sandorio šalis, fondą, nėra skiriamas atskirai konkreitiems sandoriams užtikrinti.

Šiame pavyzdyje taikoma ta pati sandorių seka kaip ir pirmiau pateiktame atskirojo įkaito sistemos pavyzdyje. Pagrindinis skirtumas yra tas, kad perkainojimo dienomis viso įkeisto turto patikslinta rinkos vertė turi padengti visoms nebaigtoms kitos sandorio šalies ir nacionalinio centrinio banko operacijoms reikalingą įkaito sumą. 1 178 398 eurų įkaito vertės išlaikymo prievolė, atsirandanti 2004 m. liepos 30 d., šiame pavyzdyje yra tapati tai, kurios reikėjo atskirojo įkaito sistemoje. Kita sandorio šalis pateikia A turto, kurio nominalioji vertė yra 1 300 000 eurų. Jis, atėmus 3,5 % įvertinimą mažesne nei rinkos verte, apskaičiuota remiantis 100,55 % kaina, atkuria pakankamą reikalingą įkaitą.

Be to, 2004 m. rugpjūčio 4 d., kai sueina pagrindinės refinansavimo operacijos, pradėtos 2004 m. liepos 28 d., terminas, kita sandorio šalis gali laikyti savo turtą įkeistojo turto sąskaitoje. Turtas taip pat gali būti pakeistas kitu turtu, kaip matyti iš pavyzdžio, kuriame A turtas, kurio nominalioji vertė buvo 51,9 mln. eurų, yra pakeistas C turtu, kurio nominalioji vertė yra 75,5 mln. eurų, tam, kad padengtų suteiktą likvidumą padidinusią sumą ir apskaičiuotas palūkanas pagal visas refinansavimo operacijas.

Rizikos kontrolės struktūra bendrojo įkaito sistemoje apibūdinta 3 lentelėje.

⁽¹⁾ Šis pavyzdys pagrįstas prielaida, kad, apskaičiuojant įkaito vertės išlaikymo prievolės poreikį, atsižvelgiama į palūkanas, sukauptas už suteiktą likvidumą, ir taikoma suteikto likvidumo 0,5 % neįpareigojančio vertės pokyčio riba.

⁽²⁾ Nacionaliniai centriniai bankai įkaito vertės išlaikymo prievolės gali vykdyti pinigais, o ne vertybiniais popieriais.

⁽³⁾ Jei nacionalinis centrinis bankas kitai sandorio šaliai turi sumokėti pagal įkaito vertės išlaikymo prievolę dėl antrojo sandorio, tam tikrais atvejais galima atlikti tokio mokėjimo ir kitos sandorio šalies nacionaliniam centriniui bankui sumokėtos sumos pagal įkaito vertės išlaikymo prievolę dėl pirmojo sandorio tarpusavio užskaitą. Tokiu atveju būtų tik vienas atsiskaitymas pagal įkaito vertės išlaikymo prievolę.

2 LENTELE, Atskirojo įkaito sistema

Data	Nebaigti sandoriai	Pradžios diena	Pabaigos diena	Palūkanų norma	Suma	Sukauptos palūkanos	Įkeista suma	Apatinė neįpareigojanti verčių suma	Viršutinė neįpareigojanti verčių suma	Pakoreguota rinkos vertė	Įkaito vertės išlaikymo prievolė
2004 07 28	Pagrindinis refinansavimas	2004 07 28	2004 08 04	4,24	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	50 250 000	50 113 203	—
2004 07 29	Pagrindinis refinansavimas	2004 07 28	2004 08 04	4,24	50 000 000	5 889	50 005 889	49 755 859	50 255 918	49 795 814	—
	Ilgesnės trukmės refinansavimas	2004 07 29	2004 10 27	4,56	45 000 000	—	45 000 000	44 775 000	45 225 000	45 130 810	—
2004 07 30	Pagrindinis refinansavimas	2004 07 28	2004 08 04	4,24	50 000 000	11 778	50 011 778	49 761 719	50 261 837	49 097 560	- 914 218
	Ilgesnės trukmės refinansavimas	2004 07 29	2004 10 27	4,56	45 000 000	5 700	45 005 700	44 780 672	45 230 729	44 741 520	- 264 180
2004 08 02	Pagrindinis refinansavimas	2004 07 28	2004 08 04	4,24	50 000 000	29 444	50 029 444	49 779 297	50 279 592	50 258 131	—
	Ilgesnės trukmės refinansavimas	2004 07 29	2004 10 27	4,56	45 000 000	22 800	45 022 800	44 797 686	45 247 914	45 152 222	—
2004 08 03	Pagrindinis refinansavimas	2004 07 28	2004 08 04	4,24	50 000 000	35 333	50 035 333	49 785 157	50 285 510	50 123 818	—
	Ilgesnės trukmės refinansavimas	2004 07 29	2004 10 27	4,56	45 000 000	28 500	45 028 500	44 803 358	45 253 643	45 200 595	—
2004 08 04	Pagrindinis refinansavimas	2004 08 04	2004 08 11	4,26	35 000 000	—	35 000 000	34 825 000	35 175 000	35 068 875	—
	Ilgesnės trukmės refinansavimas	2004 07 29	2004 10 27	4,56	45 000 000	34 200	45 034 200	44 809 029	45 259 371	45 296 029	261 829
2004 08 05	Pagrindinis refinansavimas	2004 08 04	2004 08 11	4,26	35 000 000	4 142	35 004 142	34 829 121	35 179 162	34 979 625	—
	Ilgesnės trukmės refinansavimas	2004 07 29	2004 10 27	4,56	45 000 000	39 900	45 039 900	44 814 701	45 265 100	45 043 420	—

3 LENTELE, Bendrojo įkaito sistema

Data	Nebaigti sandoriai	Pradžios diena	Pabaigos diena	Palūkanų norma	Suma	Sukauptos palūkanos	Įkeista suma	Apatinė neįpareigojanti verčių suma ⁽¹⁾	Viršutinė neįpareigojanti verčių suma ⁽²⁾	Pakoreguota rinkos vertė	Įkaito vertės išlaikymo prievolė
2004 07 28	Pagrindinis refinansavimas	2004 07 28	2004 08 04	4,24	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	Netaikoma	50 113 203	—
2004 07 29	Pagrindinis refinansavimas	2004 07 28	2004 08 04	4,24	50 000 000	5 889	95 005 889	94 530 859	Netaikoma	94 926 624	—
	Ilgesnės trukmės refinansavimas	2004 07 29	2004 10 27	4,56	45 000 000	—					
2004 07 30	Pagrindinis refinansavimas	2004 07 28	2004 08 04	4,24	50 000 000	11 778	95 017 478	94 542 390	Netaikoma	93 839 080	- 1 178 398
	Ilgesnės trukmės refinansavimas	2004 07 29	2004 10 27	4,56	45 000 000	5 700					
2004 08 02	Pagrindinis refinansavimas	2004 07 28	2004 08 04	4,24	50 000 000	29 444	95 052 244	94 576 983	Netaikoma	95 487 902	—
	Ilgesnės trukmės refinansavimas	2004 07 29	2004 10 27	4,56	45 000 000	22 800					
2004 08 03	Pagrindinis refinansavimas	2004 07 28	2004 08 04	4,24	50 000 000	35 333	95 063 833	94 588 514	Netaikoma	95 399 949	—
	Ilgesnės trukmės refinansavimas	2004 07 29	2004 10 27	4,56	45 000 000	28 500					
2004 08 04	Pagrindinis refinansavimas	2004 08 04	2004 08 11	4,26	35 000 000	—	80 034 200	79 634 029	Netaikoma	80 333 458	—
	Ilgesnės trukmės refinansavimas	2004 07 29	2004 10 27	4,56	45 000 000	34 200					
2004 08 05	Pagrindinis refinansavimas	2004 08 04	2004 08 11	4,26	35 000 000	4 142	80 044 042	79 643 821	Netaikoma	80 248 396	—
	Ilgesnės trukmės refinansavimas	2004 07 29	2004 10 27	4,56	45 000 000	39 900					

⁽¹⁾ Bendrojo įkaito sistemoje apatinė neįpareigojanti verčių suma yra žemiausios įkaito vertės ribos išlaikymo prievolė. Praktikoje dauguma nacionalinių centrinių bankų reikalauja papildomo įkaito, kai bendrojo įkaito rinkos vertė tampa mažesnė už visą užtikrinamą sumą.

⁽²⁾ Bendrojo įkaito sistemoje viršutinė neįpareigojanti verčių suma yra nesvarbi, nes kita sandorio šalis visuomet sieks suteikti įkaito perviršį, kad sumažintų operacinius sandorius.

2 PRIEDAS

ŽODYNĖLIS

Amerikietiškasis aukcionas (*American auction*): žr. **sutartinių palūkanų aukcionas**.

Apsikeitimo punktas (*Swap point*): išankstinio sandorio ir neatidėliotino sandorio kursų skirtumas vykdant **valiutų apsi-keitimo sandorį**.

Artimi ryšiai (*Close links*): situacija, kai kita sandorio šalis yra susijusi su skolos priemonės emitentu, skolininku arba garantu taip, kad: i) kita sandorio šalis turi 20 % arba daugiau emitento, skolininko arba garanto kapitalo, arba viena ar daugiau įstaigų, kuriose kita sandorio šalis turi didžiąją kapitalo dalį, turi 20 % arba daugiau emitento, skolininko arba garanto kapitalo, arba kita sandorio šalis ir viena ar daugiau įstaigų, kuriose kita sandorio šalis turi didžiąją kapitalo dalį, kartu turi 20 % ar daugiau emitento, skolininko arba garanto kapitalo; arba ii) emitentas, skolininkas arba garantas turi 20 % arba daugiau emitento kapitalo, arba viena ar daugiau įstaigų, kuriose emitentas, skolininkas arba garantas turi didžiąją kapitalo dalį, turi 20 % arba daugiau kitos sandorio šalies kapitalo, arba emitentas, skolininkas arba garantas ir viena ar daugiau įstaigų, kuriose emitentas, skolininkas arba garantas turi didžiąją kapitalo dalį, kartu turi 20 % ar daugiau kitos sandorio šalies kapitalo; arba iii) trečioji šalis tiesiogiai turi ir kitos sandorio šalies didžiąją kapitalo dalį, ir emitento, skolininko arba garanto didžiąją kapitalo dalį, arba netiesiogiai per vieną ar daugiau įstaigų, kuriose ta trečioji šalis turi didžiąją kapitalo dalį.

Atpirkimo diena (*Repurchase date*): diena, kurią pirkėjas privalo turtą parduoti atgal pardavėjui, atlikdamas šią operaciją pagal **atpirkimo sandorį**.

Atpirkimo kaina (*Repurchase price*): kaina, už kurią pirkėjas privalo turtą parduoti atgal pardavėjui, atlikdamas šią operaciją pagal **atpirkimo sandorį**. Atpirkimo kaina lygi **pirkimo kainai**, padidintai kainų skirtumu, atitinkančiu palūkanas už operacijos laikotarpiui suteiktas likvidžias lėšas.

Atpirkimo operacija (*Repo operation*): likvidumo didinimo **grįžtamasis sandoris**, sudaromas **atpirkimo sandorio** forma.

Atpirkimo sandoris (*Repurchase agreement*): susitarimas, pagal kurį turtas parduodamas, o pardavėjas tuo pat metu įgyja teisę ir prisiima išpareigojimą atpirkti jį už apibrėžtą kainą ateityje nustatytą dieną arba pagal pareikalavimą. Šis susitarimas yra panašus į skolinimąsi už įkaitą, tačiau pirmu atveju pardavėjas praranda vertybinių popierių nuosavybę. Sudarydama **grįžtamuosius sandorius**, **Eurosisistema** naudoja nustatyto termino atpirkimo sandorius.

Atsargų bazė (*Reserve base*): kredito įstaigos balanso straipsniuose, naudojamuose jos **privalomosioms atsargoms** apskaičiuoti, parodomų dydžių suma.

Atsargų norma (*Reserve ratio*): centrinio banko nustatoma norma kiekvienai balanso straipsnių, įtraukiamų į **atsargų bazę**, kategorijai. Šios normos naudojamos **privalomųjų atsargų reikalavimams** apskaičiuoti.

Atsargų sąskaita (*Reserve account*): sąskaita **nacionaliniame centriniame banke**, kurioje **kita sandorio šalis** laiko savo **atsargas**. Kitų sandorių šalių **atsiskaitomąsias sąskaitas**, atidarytas **nacionaliniuose centriniuose bankuose**, galima naudoti kaip atsargų sąskaitas.

Atsiskaitymo diena (*Settlement date*): diena, kurią atsiskaitoma pagal sandorį. Atsiskaitoma gali būti sandorio sudarymo dieną (atsiskaitymas tą pačią dieną) arba viena ar kelios dienos po sandorio sudarymo (atsiskaitymo diena nurodoma kaip **sandorio diena (T) + atsiskaitymo uždelsimas**).

Atsiskaitymo tarpininkas (*Settlement agent*): įstaiga, kuri pervedimo sistemose arba kitaip tvarkant atsiskaitymą organizuoja atsiskaitymo procesą (pvz., nustato atsiskaitymo pozicijas, stebi mokėjimo mainus ir pan.).

Atsiskaitomoji sąskaita (*Settlement account*): sąskaita, kurią nacionalinės **RLAA** sistemos tiesioginis dalyvis atidarė centriniame banke mokėjimams vykdyti.

Atskirojo įkaito sistema (*Earmarking system*): centrinių bankų operacijų užtikrinimo priemonių valdymo sistema, pagal kurią likvidumas suteikiamas kiekvieną sandorį užtikrinant turtu atskirai.

Atskirųjų atsiskaitymų sistema (*Gross settlement system*): pervedimo sistema, pagal kurią atsiskaitoma lėšomis arba vertybiniais popieriais pervedami pagal atskirus nurodymus.

Atvirkštinė kintamųjų palūkanų priemonė (Inverse floating rate instrument): struktūrizuota obligacija, kurios turėtoji mokama palūkanų norma kinta atvirkščiai proporcingai tam tikrai orientacinei palūkanų normai.

Atvirosios rinkos operacija (Open market operation): centrinio banko iniciatyva finansų rinkoje atlikta operacija. Atsižvelgiant į tikslus, reguliarumą ir tvarką, Eurosistemos atvirosios rinkos operacijas galima suskirstyti į keturias kategorijas: **pagrindinės refinansavimo operacijos, ilgesnės trukmės refinansavimo operacijos, koreguojamosios operacijos ir struktūrinės operacijos.** Iš joms naudojamų priemonių **grįžtamieji sandoriai** yra pagrindinė Eurosistemos atvirosios rinkos priemonė ir ją galima naudoti visų keturių kategorijų operacijoms. Be to, atliekant **struktūrines operacijas** galima išleisti skolos sertifikatus ir sudaryti **vienakrypčius sandorius**, o atliekant **koreguojamąsias operacijas**, galima sudaryti **vienakrypčius sandorius, valiutų apskaitos sandorius** ir pritraukti **terminuotuosius indėlius.**

Bendra nuolaida (Lump-sum allowance): nustatyta suma, kurią įstaiga atskaito apskaičiuodama savo **privalomųjų atsargų reikalavimą** pagal Eurosistemos minimalių privalomųjų atsargų sistemą.

Bendrojo įkaito sistema (Pooling system): žr. **bendrojo užtikrinamojo įkaito sistema.**

Bendrojo užtikrinamojo įkaito sistema (Collateral pooling system): centrinio banko operacijų užtikrinimo priemonių valdymo sistema, kurioje **kita sandorio šalis** atidaro kaupiamąją sąskaitą deponuoti turtą, skirtą jos sandoriams su centriniu banku užtikrinti. Bendrojo įkaito sistemoje, priešingai nei **atskirojo įkaito sistemoje**, užtikrinamasis turtas nepriskiriamas atskiriems sandoriams.

Centrinis vertybinių popierių depozitoriumas (CVPD) (Central securities depository (CSD)): teisinis subjektas, kuris laiko ir administruoja vertybinius popierius ar kitą finansinį turtą, laiko emisijos sąskaitas ir leidžia tvarkyti sandorius darant įrašus apskaitoje. Turtas gali būti fizinio pavidalo (tačiau nejudinamas CVPD) arba nematerialaus pavidalo (tik kaip elektroniniai įrašai).

Dematerializavimas (Dematerialisation): fizinių nuosavybės sertifikatų arba dokumentų, kurie patvirtina finansinio turto nuosavybę, panaikinimas, kai finansinis turtas yra tik apskaitos įrašų pavidalu.

Depozitoriumas (Depository): tarpininkas, kurio pagrindinis vaidmuo – tvarkyti fizinę arba elektroninę vertybinių popierių apskaitą ir saugoti įrašus apie šių vertybinių popierių nuosavybę.

Dienos pabaiga (End-of-day): darbo dienos laikas (uždarius **sistemą TARGET**), kai sistema TARGET baigia apdoroti tos dienos mokėjimus.

Dienos paskola (Intraday credit): trumpiau kaip vienai darbo dienai suteikta paskola. Centriniai bankai gali ją suteikti siekdami išlyginti mokėjimo atsiskaitymų neatitikimus. Ji gali būti: i) įkaitu užtikrintas sąskaitos poreikvojimo padengimas arba ii) skolinimo operacija įkeičiant turtą arba parduodant jį **atpirkimo sandoriu.**

Dienų skaičiavimo susitarimas (Day-count convention): susitarimas, reguliuojantis dienų skaičių, į kurį atsižvelgiama apskaičiuojant paskolų palūkanas. **Eurosistema** savo pinigų politikos operacijoms taiko **faktinį/360** dienų skaičiavimo susitarimą.

Dvišalė procedūra (Bilateral procedure): procedūra, kai centrinis bankas dirba tiesiogiai tik su viena arba keliomis **kitomis sandorių šalimis** ir neskelbia konkurso. Prie dvišalių procedūrų priskiriamos operacijos, kurios atliekamos per vertybinių popierių biržas arba rinkos tarpininkus.

EEE (Europos ekonominės erdvės) šalys (EEA (European Economic Area) countries): ES valstybės narės ir Islandija, Lichtenšteinas bei Norvegija.

Elektroniniai pinigai (Electronic money): pretenziją emitentui atitinkanti vertė pinigų, – kurie: a) saugomi elektroniniame įtaise; b) išleidžiami gavus lėšas, kurių vertė ne mažesnė už išleidžiamų pinigų vertę; ir c) priimami kaip subjektų, kurie nėra emitentai, mokėjimo priemonė.

Emitentas (Issuer): subjektas, kurio įsipareigojimas išreikštas vertybiniu popieriumi arba kita finansine priemone.

Euro zona (Euro area): zona, kuriai priklauso ES **valstybės narės**, pagal **Sutartį** įsivedusios eurą kaip bendrąją valiutą, ir kurioje vykdoma bendroji pinigų politika, vadovaujant ECB valdančiajai tarybai.

Europos centrinių bankų sistema (ECBS) (European System of Central Banks (ESCB)): Europos centrinis bankas (ECB) ir ES valstybių narių nacionaliniai centriniai bankai. Pažymėtina, kad tų valstybių narių, kurios pagal **Sutartį** neįsivedė bendrosios valiutos, nacionaliniai centriniai bankai išlaiko savo galias pinigų politikos srityje pagal nacionalinę teisę ir todėl nedalyvauja vykdam **Eurosistemos** pinigų politiką.

Eurosistema (Eurosystem): ją sudaro Europos centrinis bankas (ECB) ir **euro zonos valstybių narių nacionaliniai centriniai bankai**. Eurosistemos sprendimus priimančiosios organai yra ECB valdančioji taryba ir vykdomoji valdyba.

Eurosistemos darbo diena (Eurosystem business day): bet kuri diena, kurią ECB ir bent vienas **nacionalinis centrinis bankas** yra atidaryti tam, kad būtų vykdomos **Eurosistemos** pinigų politikos operacijos.

Eurosistemos kredito vertinimo sistema (EKVS) (Eurosystem credit assessment framework (ECAF)): procedūrų, taisyklių ir metodų visuma, užtikrinanti, kad būtų laikomasi griežtų **Eurosistemos** kredito standartų viso tinkamo turto atžvilgiu. Nustatydama griežtus kredito standartus, Eurosistema skiria antrinę rinką turintį ir antrinės rinkos neturintį turtą. Vertindama tinkamo turto kredito standartus, Eurosistema atsižvelgia į kredito vertinimo informaciją iš kredito vertinimų sistemų, priklausančių vienam iš keturių šaltinių, būtent, **išorinių kredito vertinimo institucijų (IKVI)**, NCB **vidinių kredito vertinimo sistemų (VKVS)**, sandorio šalių **vidaus reitingais pagrįstų sistemų (VRPS)** ar trečiųjų šalių teikiamų **reitingui nustatyti priemonių (PRN)**. Be to, vertindama kredito standartus, Eurosistema atsižvelgia į institucinius kriterijus ir bruožus, kurie garantuoja panašią priemonės turėtojo apsaugą, tokią kaip garantijos. Eurosistemos atskaitos dydis, nustatant minimalius reikalavimus griežtiems kredito standartams (kredito kokybės riba), apibūdinamas kaip „A“ kategorijos kredito vertinimas. Eurosistema laiko, kad 0,10 % išpareigojimų neįvykdymo tikimybė (INT) per vienus metų laikotarpį yra lygiavertė „A“ kategorijos kredito vertinimui.

Faktinis/360 (Actual/360): dienų skaičiavimo susitarimas, taikomas kredito palūkanoms apskaičiuoti ir rodantis, kad palūkanos skaičiuojamos pagal faktinį kredito suteikimo kalendorinių dienų skaičių su prielaida, kad metus sudaro 360 dienų. Šis dienų skaičiavimo susitarimas taikomas **Eurosistemos** pinigų politikos operacijoms.

Fiksuotųjų palūkanų konkursas (Fixed rate tender): konkurso tvarka, pagal kurią centrinis bankas iš anksto nustato palūkanų normą, o dalyvaujancios **kitos sandorių šalys** siūlo pinigų sumą, dėl kurios jos nori susitarti už nustatytą palūkanų normą.

Fiksuotųjų palūkanų priemonė (Fixed rate instrument): finansinė priemonė, kurios atkarpa yra fiksuota visam priemonės galiojimo laikui.

Galutinis pervedimas (Final transfer): neatšaukiamas ir besąlyginis pervedimas, kuriuo įvykdomas išpareigojimas atlikti pervedimą.

Greitasis konkursas (Quick tender): Eurosistemoje naudojama **konkurso tvarka koreguojamosioms operacijoms**, kai manoma, kad reikėtų greitai paveikti rinkos likvidumą. Greitieji konkursai atliekami per 90 minučių ir juose gali dalyvauti tik ribota **kitų sandorių šalių** grupė.

Grįžtamasis sandoris (Reverse transaction): operacija, kurią atlikdamas **nacionalinis centrinis bankas** perka arba parduoda turtą sudarydamas **atpirkimo sandorį** arba vykdo įkaitu užtikrintas kredito operacijas.

Įkaito vertės išlaikymo prievolė (Margin call): su reikalavimu išlaikyti įkaito vertę susijusi tvarka, kuri reiškia, kad, jeigu užtikrinamojo turto reguliariai matuojama vertė nukrinta žemiau tam tikro lygio, centrinis bankas pareikalauja, kad **kitos sandorių šalys** pateiktų papildomo turto (arba pinigų). Atitinkamai, jeigu užtikrinamojo turto vertė po jo perkainojimo taptų didesnė nei suma, kurią yra skolingos kitos sandorių šalys, padidinta reikalaujama įkaito vertės perviršiu, kita sandorio šalis gali reikalauti, kad centrinis bankas jai grąžintų turto (arba pinigų) perteklių.

Ilgesnės trukmės refinansavimo operacija (Longer-term refinancing operation): reguliari **atvirosios rinkos operacija**, kurią **Eurosistema** atlieka **grįžtamaisiais sandoriais**. Ilgesnės trukmės refinansavimo operacijos atliekamos mėnesinių **standartinių konkursų** būdu, paprastai šių operacijų terminas yra trys mėnesiai.

Indėlių galimybė (Deposit facility): Eurosistemos kitoms sandorių šalims sudaryta **nuolatinė galimybė**, kurią šios šalys gali naudoti vienos nakties indėliams padėti nacionaliniame centriniame banke už iš anksto nustatytą palūkanų normą.

Investicijų saugotojas (Custodian): teisinis subjektas, kuris kitų vardu išpareigoja saugoti ir administruoti vertybinius popierius ir kitą finansinį turtą.

Išpareigojimų neįvykdymo atvejis (Default event): atvejis, nurodytas **Eurosistemos kredito vertinimo sistemoje (EKVS)**, atitinkantis apibrėžimą, pateiktą 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (nauja redakcija) ir 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/49/EB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo (nauja redakcija) (jos kartu vadinamos „Kapitalo pakankamumo direktyva“ (KPD)). Taigi išpareigojimų neįvykdymo atvejis yra tada, kai „a) kredito įstaiga mano, kad tikėtina, jog išpareigojantysis asmuo galutinai neįvykdys savo kreditinių išpareigojimų kredito įstaigai, patronuojančiai įmonei ar bet kuriai iš jos dukterinių įmonių, jeigu kredito įstaiga nesiims atgręžtinių veiksmų, kaip antai vertybinių popierių pardavimas (jei tokių yra)“; ir (arba) „b) išpareigojantysis asmuo daugiau kaip 90 dienų vėluoja įvykdyti bet kurį reikšmingą išpareigojimą kredito įstaigai, patronuojančiai įmonei ar bet kuriai iš jos dukterinių įmonių“.

Išpėjamojo laikotarpio indėliai (Deposits redeemable at notice): priemonių kategorija, žyminti indėlius, kurių savininkas turi išlaukti nustatytą laiką po paraiškos atsiimti indėlį ir tik po to gali atsiimti lėšas. Tam tikrais atvejais yra galimybė atsiimti tam tikrą nustatytą sumą per konkretų laikotarpį arba, sumokėjus baudą, indėlį atsiimti anksčiau.

Iš anksto nustatyta atkarpa (Pre-fixed coupon): kintamųjų palūkanų priemonių atkarpa, kuri nustatoma remiantis tam tikrą dieną (arba dienomis) prieš atkarpos palūkanų kaupimo laikotarpį paimtomis orientacinio indekso vertėmis.

Išorinė kredito vertinimo institucija (IKVI) (External credit assessment institution (ECAI): Eurosistemos kredito vertinimo sistemoje (EKVS) numatytas kredito kokybės vertinimo šaltinis, apimantis tas institucijas, kurių kredito vertinimą **kredito institucijos** gali naudoti nustatydamos pozicijų riziką pagal Kapitalo pakankamumo direktyvą. Šioms institucijoms nacionalinės priežiūros institucijos taiko formalų pripažinimo ir patvirtinimo procesą.

Iš rinkos vertės išskaitoma dalis (haircut): žr. **Įvertinimas mažesne nei rinkos verte.**

Įvertinimas mažesne nei rinkos verte (Valuation haircut): rizikos kontrolės priemonė, taikoma **grįžtamuosiuose sandoriuose** naudojamam užtikrinamajam turtui ir rodanti, kad centrinis bankas užtikrinamąjį turtą įvertina to turto rinkos verte sumažindamas tam tikru procentu (iš rinkos vertės išskaitoma dalimi). **Eurosistema** taiko įvertinimo mažesne nei rinkos verte priemonę atsižvelgdama į konkretaus turto savybes, pavyzdžiui, likutinį terminą.

Kiekio konkursas (Volume tender): žr. **fiksuotųjų palūkanų konkursas.**

Kintamųjų palūkanų konkursas (Variable rate tender): konkurso tvarka, pagal kurią **kitos sandorių šalys** siūlo pinigų sumą, dėl kurios jos nori susitarti su centriniu banku, ir palūkanų normą, kurią jos nori taikyti sandoriui.

Kintamųjų palūkanų priemonė (Floating rate instrument): finansinė priemonė, kurios atkarpa periodiškai nustatoma pagal orientacinį indeksą, siekiant parodyti trumpalaikių arba vidutinės trukmės rinkos palūkanų normų pasikeitimus. Kintamųjų palūkanų priemonės turi arba **iš anksto nustatytas**, arba **vėliau nustatomas atkarpas.**

Kita sandorio šalis (Counterparty): kita finansinio sandorio (pvz., bet kurio sandorio su centriniu banku) šalis.

Konkurso procedūra (Tender procedure): procedūra, pagal kurią centrinis bankas rinkoje padidina arba sumažina likvidumą pagal tarpusavyje konkuruojančių **kitų sandorių šalių** pateiktus pasiūlymus. Pirmiausia patenkinami patys konkurencingiausi pasiūlymai, kol centrinis bankas sunaudoja visą likvidumą turinčią padidinti arba sumažinti sumą.

Koregavimas pagal rinką (Marking to market): žr. **reikalaujama išlaikyti įkaito vertė.**

Koreguojamoji operacija (Fine-tuning operation): nereguliari **atvirosios rinkos operacija**, kurią **Eurosistema** įgyvendina daugiausia tam, kad valdytų netikėtus likvidumo svyravimus rinkoje.

Korespondentinė bankininkystė (Correspondent banking): susitarimas, pagal kurį viena **kredito įstaiga** teikia mokėjimo ir kitas paslaugas kitai kredito įstaigai. Mokėjimai per korespondentus dažnai atliekami per savitarpio atsiskaitymo sąskaitas (nostro ir loro sąskaitas), kurios gali turėti nuolatinės kredito linijas. Korespondentinės bankininkystės paslaugos daugiausia būna tarptautinės, tačiau žinoma atvejų, kai jos organizuojamos ir vidaus rinkoje. Loro sąskaita – tai sąvoka, kurią korespondentas taiko užsienio kredito įstaigos vardu atidarytai sąskaitai apibūdinti; užsienio kredito įstaiga savo ruožtu šią sąskaitą vadintų savo nostro sąskaita.

Korespondentinės centrinės bankininkystės modelis (KCBM) (Correspondent central banking model (CCBM): **Europos centrinių bankų sistemos** nustatytas mechanizmas siekiant sudaryti galimybę **kitoms sandorių šalims** naudoti užtikrinamąjį turtą tarptautiniu mastu. Taikant KCBM, **nacionaliniai centriniai bankai** veikia kaip vieni kitų investicijų saugotojai. Tai reiškia, kad kiekvienas nacionalinis centrinis bankas, administruodamas vertybinius popierius, atidaro vertybinių popierių sąskaitą kiekvienam kitam nacionaliniam centriniam bankui (ir ECB).

Kredito įstaiga (Credit institution): įstaiga, kuriai taikomas 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/48/EB dėl kredito įstaigų steigimosi ir veiklos (nauja redakcija) 4 straipsnio 1 dalyje pateiktas apibrėžimas. Todėl kredito įstaiga – tai: i) įmonė, kuri verčiasi indėlių ar kitų grąžintinių lėšų priėmimu iš visuomenės ir paskolų teikimu savo sąskaita; arba ii) įmonė arba bet kuris kitas juridinis asmuo, išskyrus nurodytus (i) punkte, kuris mokėjimą atlieka elektroninių pinigų pavidalu.

Laikymo laikotarpis (Maintenance period): laikotarpis, kuriam skaičiuojamas privalomųjų atsargų reikalavimas. Kiekvienais metais, likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kitų metų pradžios, ECB skelbia atsargų laikymo laikotarpių kalendorių. Laikymo laikotarpiai prasideda pirmosios pagrindinės refinansavimo operacijos po Valdančiosios tarybos posėdžio, kuriame iš anksto numatoma įvertinti mėnesio pinigų politikos poziciją, atsiskaitymo dieną. Paprastai šie laikotarpiai baigiasi vieną dieną anksčiau už atitinkamą atsiskaitymo dieną kitą mėnesį. Esant ypatingoms aplinkybėms, paskelbtą kalendorių galima keisti priklausomai, be kita ko, nuo Valdančiosios tarybos posėdžių grafiko pokyčių.

Laikomos atsargos (Reserve holdings): kitų sandorių šalių atsargos, laikomos jų atsargų sąskaitose ir naudojamos privalomųjų atsargų reikalavimams tenkinti.

Likutinis terminas (Residual maturity): laikas, likęs iki skolos priemonės termino suėjimo dienos.

Maksimali siūloma palūkanų norma (Maximum bid rate): viršutinė palūkanų normos riba, kurią kitos sandorių šalys gali siūlyti kintamųjų palūkanų konkursuose. Pasiūlymai, kuriuose siūloma palūkanų norma didesnė už ECB paskelbtą maksimalią siūlomą palūkanų ribą, atmetami.

Maksimali siūlomos sumos riba (Maximum bid limit): priimtinos didžiausios pavienės kitos sandorio šalies pasiūlyme konkursui nurodytos sumos riba. Eurosistema gali nustatyti pasiūlymo maksimalias siūlomos sumos ribas, siekdama išvengti pavienių kitų sandorių šalių neproporcingai didelių pasiūlymų.

Minimali paskirstoma suma (Minimum allotment amount): apatinė sumos, kuri turi būti paskirstyta konkurse konkrečiai kitai sandorio šaliai, riba. Eurosistema gali nuspręsti nustatyti konkurso operacijoms minimalią paskirstomą sumą kiekvienai kitai sandorio šaliai.

Minimali siūloma palūkanų norma (Minimum bid rate): apatinė palūkanų normos riba, kurią taikydamos kitos sandorių šalys gali pateikti pasiūlymus kintamųjų palūkanų konkursuose.

Minimalus paskirstymo santykis (Minimum allotment ratio): ribinių palūkanų pasiūlymų, kurie turi būti patenkinti atliekant konkurso operaciją, apatinė riba, išreikšta procentais. Atlikdama konkurso operacijas, Eurosistema gali nuspręsti konkurso operacijoms taikyti minimalų paskirstymo santykį.

Mokumo rizika (Solvency risk): rizika patirti nuostolius dėl finansinio turto emitento žlugimo (bankroto) arba kitos sandorio šalies nemokumo.

Nacionalinis centrinis bankas (NCB) (National central bank (NCB)): šiame dokumente – ES valstybės narės, kuri pagal Sutartį įšivedė bendrąją valiutą, centrinis bankas.

NCB darbo diena (NCB business day): bet kuri diena, kada konkrečios valstybės narės nacionalinis centrinis bankas atidarytas Eurosistemos pinigų politikos operacijoms vykdyti. Kai kuriose valstybėse narėse nacionalinio centrinio banko filialai gali neveikti NCB darbo dienomis, jeigu jos sutampa su vietinėmis arba regioninėmis banko ne darbo dienomis. Šiais atvejais atitinkamas nacionalinis centrinis bankas turi iš anksto informuoti kitas sandorių šalis apie tvarką vykdant sandorius su šiais filialais.

Neįpareigojančio vertės pokyčio riba (Trigger point): iš anksto nustatytas likvidumo didinimo vertės dydis, kurį pasiekus atsiranda įkaito vertės išlaikymo prievolė.

Nemateriali sistema (Book-entry system): apskaitos sistema, kuri leidžia pervesti vertybinius popierius ir kitą finansinį turtą be fizinio popierinių dokumentų arba sertifikatų judėjimo (pvz., elektroninis vertybinių popierių pervedimas). Taip pat žr. dematerializavimas.

Nulinės atkarpos obligacija (Zero coupon bond): vertybinis popierius, kai per visą jo galiojimo laiką pinigai išmokami tik vieną kartą. Šiame dokumente prie nulinės atkarpos obligacijų priskiriami su nuolaida išleidžiami vertybiniai popieriai ir vertybiniai popieriai, už kuriuos palūkanos išmokamos vieną kartą suėjus terminui. **Suskaidytoji obligacija** – speciali nulinės atkarpos obligacijų rūšis.

Nuolatinė galimybė (Standing facility): centrinio banko galimybė, kuria savo iniciatyva gali naudotis kitos sandorių šalys. Eurosistema siūlo dvi vienos nakties nuolatinės galimybes: **ribinio skolinimo galimybę** ir **indėlių galimybę**.

Olandiškasis aukcionas (Dutch auction): žr. ribinių palūkanų aukcionas.

Pagrindinė refinansavimo operacija (Main refinancing operation): reguliari atvirosios rinkos operacija, kurią Euro sistema įgyvendina grįžtamųjų sandorių pavidalu. Pagrindinės refinansavimo operacijos atliekamos savaitinių standarti- nių konkursų būdu ir šių operacijų terminas paprastai yra viena savaitė.

Pasaugos sąskaita (Safe custody account): centrinio banko tvarkoma vertybinių popierių sąskaita, į kurią kredito įstai- gos gali padėti vertybinius popierius, laikomus tinkamais centrinio banko operacijoms finansuoti.

Pinigų finansinė institucija (PFI) (Monetary financial institution (MFI)): finansinės institucijos, kurios kartu sudaro euro zonos pinigus leidžiantį sektorių. Prie jų priskiriami centriniai bankai, rezidentės kredito įstaigos, kaip apibrėžta Bendri- jos teisėje, ir visos kitos rezidentės finansinės institucijos, kurios verčiasi priimdamos indėlius ir (arba) indėliams artimus pakaitus iš subjektų, kurie nėra PFI, bei savo sąskaita (bent jau ekonomine prasme) teikdamos kreditus ir (arba) investuo- damos į vertybinius popierius.

Pirkimo diena (Purchase date): diena, kurią pardavėjas įformina pirkėjo nupirkto turto pardavimą.

Pirkimo kaina (Purchase price): kaina, už kurią pardavėjas parduoda arba turi parduoti pirkėjo perkamą turtą.

Pradinis įkaino perviršis (Initial margin): rizikos kontrolės priemonė, kurią Euro sistema gali taikyti grįžtamesiems san- doriams, reiškianti, kad sandoriui reikalingas užtikrinimas, lygus kitai sandorio šaliai suteiktai paskolai, padidintas pra- dinio įkaino perviršio dydžiu.

Pradžios diena (Start date): diena, kurią pradedamas pirmas pinigų politikos operacijos etapas. Pradžios diena atitinka operacijų, atliekamų pagal atpirkimo sandorius ir valiutų apsisikeitimo sandorius, pirkimo dieną.

Privalomųjų atsargų reikalavimas (Reserve requirement): reikalavimas įstaigoms laikyti centriname banke minimalias privalomas atsargas. Euro sistemos minimalių privalomųjų atsargų sistemoje kredito įstaigos atsargų reikalavimas apskaičiuojamas kiekvienos atsargų bazės straipsnių kategorijos atsargų normą padauginus iš šiuose įstaigos balanso straipsniuose parodomų dydžių sumos. Be to, įstaigos iš savo privalomųjų atsargų reikalavimo atima bendrą nuolaidą.

Priemonės reitingui nustatyti (PRN) (Rating tools (RTs)): Euro sistemos kredito vertinimo sistemoje (EKVS) numa- tytas kredito kokybės vertinimo šaltinis, apimantis trečiųjų šalių taikomąsias sistemas, vertinančias skolininkų kredito kokybę panaudojant, be kitos informacijos, audituotas sąskaitas. Prieš joms tampant EKVS dalimi, Euro sistema kiekvieną tokią sistemą turi atskirai patvirtinti esant tinkamą.

Ribinė apsisikeitimo sandorio kaina punktais (Marginal swap point quotation): punktais išreikšta apsisikeitimo sandorio kaina, kuri baigiama paskirstyti konkurse skirstyta suma.

Ribinė palūkanų norma (Marginal interest rate): palūkanų norma, už kurią baigiama paskirstyti konkurse skirstyta suma.

Ribinio skolinimosi galimybė (Marginal lending facility): Euro sistemos nuolatinė galimybė, kurią kitos sandorių šalys gali naudoti vienos nakties paskolai gauti iš nacionalinio centrinio banko už iš anksto nustatytą palūkanų normą ir užtikrinimui tinkamą turtą.

Ribinių palūkanų (olandiškasis) aukcionas (Single rate auction (Dutch auction)): aukcionas, kurio metu visiems paten- kintiems pasiūlymams taikoma viena paskirstymo palūkanų norma, kaina ar apsisikeitimo punktas, lygi ribinei palūkanų normai.

RLAA (realaus laiko atskirųjų atsiskaitymų) sistema (RTGS (real-time gross settlement system)): atsiskaitymo sis- tema, kurioje dokumentai tvarkomi ir atsiskaitoma atskirais pavedimais (be tarpusavio įskaitų) realiu laiku (nenutrūksta- mai). Taip pat žr. sistema TARGET.

Sandorio diena (T) (Trade date (T)): diena, kurią sudaromas sandoris (dviejų sandorio šalių susitarimas dėl finansinio sandorio). Sandorio diena gali sutapti su atsiskaitymo pagal sandorį diena (atsiskaitymas tą pačią dieną) arba būti tam tikrą nustatytą darbo dienų skaičių iki atsiskaitymo dienos (atsiskaitymo diena nurodoma kaip T + atsiskaitymo uždelsimas).

Sąsajų mechanizmas (Interlinking mechanism): sistemoje TARGET esantis sąsajų mechanizmas, kuris užtikrina bendrą tvarką ir infrastruktūrą, leidžiančią mokėjimo pavedimus pervedti iš vienos šalies RLAA sistemos į kitą.

Standartinis konkursas (Standard tender): konkurso tvarka, kurią Euro sistema taiko savo reguliarioms atvirosios rin- kos operacijoms. Standartiniai konkursai surengiami per vieną parą. Visos kitos sandorių šalys, kurios tenkina bendruo- sius tinkamumo kriterijus, turi teisę pateikti pasiūlymus standartiniuose konkursuose.

Standartizuotas atskaitymas (Standardised deduction): išleistų į apyvartą skolos vertybinių popierių (įskaitant pinigų rinkos popierius), kurių sutartas terminas iki 2 m., nustatyta dalis procentais, kurią iš **atsargų bazės** gali atimti emitentai, negalintys pateikti įrodymų, kurių šių vertybinių popierių dalį turi kitos įstaigos, kurioms taikoma **Eurosistemos** minimalių privalomųjų atsargų sistema, ECB arba **nacionalinis centrinis bankas**.

Struktūrinė operacija (Structural operation): atvirosios rinkos operacija, kurią **Eurosistema** dažniausiai įgyvendina siekdama patikslinti finansų sektoriaus struktūrinę likvidumo padėtį Eurosistemos atžvilgiu.

Svyravimų riba (koregavimas pagal rinką) (Variation margin (marking to market)): Eurosistema reikalauja, kad visą laiką būtų išlaikoma tam tikra likvidumo didinimo **grįžtamuosius sandorius** užtikrinančio turto rinkos vertė. Tai reiškia, kad, reguliariai matuojamai užtikrinamojo turto vertei nukritus žemiau tam tikros ribos, **nacionalinis centrinis bankas** pareikalauja, kad **kita sandorio šalis** pateiktų papildomo turto arba pinigų (įvykdytų **įkaito vertės išlaikymo prievolę**). Panašiai, jeigu užtikrinamojo turto vertė po jo perkainojimo viršytų tam tikrą ribą, tai kita sandorio šalis gali susigrąžinti turto (arba pinigų) perteklių. Taip pat žr. 6.4 skirsnį.

Suskaidytoji obligacija (atskirai prekiaujama palūkanomis ir pagrindine suma) (Strip (separate trading of interest and principal)): **nulinės atkarpos obligacija**, sukurta siekiant atskirai prekiauti pretenzijomis į tam tikrus vertybinio popieriaus pinigų srautus ir jo pagrindine suma.

Sutartinių palūkanų aukcionas (amerikietiškas aukcionas) (Multiple rate auction (American auction)): aukcionas, kuriame paskirstymo palūkanų norma, kaina ar **apsikeitimo punktas** yra lygūs atitinkamame individualiame pasiūlyme nurodytam dydžiui.

Sutartis (Treaty): Europos Bendrijos steigimo sutartis. Ji dažnai vadinama Romos sutartimi su pakeitimais.

Sutarto termino indėliai (Deposits with agreed maturity): priemonių kategorija, daugiausia žyminti nustatyto mokėjimo termino terminuotuosius indėlius, kurie, vadovaujantis nacionaline praktika, iki termino pabaigos negali būti atsiimami arba atsiimami tik sumokėjus baudą. Prie šios kategorijos priskiriamos ir kai kurios antrinės rinkos neturinčios skolos priemonės, pavyzdžiui, antrinės rinkos neturintys (mažmeniniai) indėlių sertifikatai.

TARGET (Transeuropinė automatizuota realaus laiko atskirųjų atsiskaitymų skubių pervedimų) sistema (TARGET (Trans-European Automated Real-Time Gross settlement Express Transfer) system): realaus laiko atskirųjų atsiskaitymų eurais sistema. Tai decentralizuota sistema, kurią sudaro 15 nacionalinių **RLAA sistemų**, ECB mokėjimo mechanizmas ir **sąsajų mechanizmas**.

Tarptautinis atsiskaitymas (Cross-border settlement): atsiskaitymas, kuris vyksta kitoje šalyje arba šalyse, nei ta, kurioje yra viena arba abi sandorio šalys.

Tarptautinis vertybinių popierių identifikavimo numeris (ISIN) (International Securities Identification Number (ISIN)): tarptautinis identifikavimo kodas, priskirtas finansų rinkose išleistiems vertybiniais popieriams.

Termino suėjimo diena (Maturity date): diena, kurią baigiasi pinigų politikos operacija. **Atpirkimo sandorio** arba apsi-keitimo sandorio atveju termino suėjimo diena sutampa su **atpirkimo diena**.

Terminų intervalas (Maturity bucket): pirmojo arba antrojo lygio turto likvidumo kategorijos skolos priemonių, kurių **likutinis terminas** įvairuoja tam tikru intervalu, pvz., nuo trejų iki penkerių metų, klasė.

Terminuotųjų indėlių pritraukimas (Collection of fixed-term deposits): pinigų politikos priemonė, kurią **Eurosistema** gali taikyti koregavimo tikslu, kai Eurosistema siūlo atlygį kitoms sandorių šalims už terminuotuosius indėlius **nacionalinių centrinių bankų** sąskaitose, siekdama sumažinti rinkos likvidumą.

Valiutų apsikeitimo sandoris (Foreign exchange swap): tuo pat metu atliekamas vienos valiutos nedelsiamas pirkimas (pardavimas) ir išankstinis kitos valiutos pardavimas (pirkimas). **Eurosistema** atlieka atvirosios rinkos pinigų politikos operacijas valiutų apsikeitimo sandoriais, kai **nacionaliniai centriniai bankai** (arba ECB) perka (parduoda) eurus už užsienio valiutą neatidėliotinu sandoriu ir tuo pat metu parduoda juos atgal (atperka) išankstiniu sandoriu.

Valstybė narė (Member State): šiame dokumente – ES valstybė narė, kuri pagal **Sutartį** įsivedė bendrąją valiutą.

Vėliau nustatoma atkarpa (Post-fixed coupon): kintamosios palūkanų normos priemonių atkarpa, kuri nustatoma remiantis per atkarpos palūkanų kaupimo laikotarpį tam tikrą dieną (arba dienomis) paimtomis orientacinio indekso vertėmis.

Vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų jungtis (*Link between securities settlement systems*): jungtis, kurią sudaro visos dviejų **vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų** (VPAS) nustatytos procedūros ir tvarkos vertybiniams popieriams tarp jų pervesti taikant nematerialią sistemą.

Vertybinių popierių atsiskaitymo sistema (VPAS) (*Securities settlement system (SSS)*): sistema, kuri leidžia laikyti ir pervesti vertybinius popierius arba kitą finansinį turtą nemokestiniu pervedimu arba už apmokėjimą (**vienalaikis vertybinių popierių ir lėšų pateikimas**).

Vertinimo diena (*Valuation date*): diena, kurią vertinamas kredito operacijos užtikrinamasis turtas.

Vidurkio sąlyga (*Averaging provision*): sąlyga, leidžianti **kitoms sandorių šalims** įvykdyti **privalomųjų atsargų reikalavimus** kaip **atsargų** vidurkį per **laikymo laikotarpį**. Vidurkio sąlyga padeda stabilizuoti pinigų rinkos palūkanų normas, skatindama įstaigas švelninti laikinųjų likvidumo svyravimų poveikį. **Eurosistemos** privalomųjų atsargų sistema numato vidurkio sąlygos taikymą.

Vienakryptis sandoris (*Outright transaction*): sandoris (neatidėliotinas arba išankstinis), kuriuo turtas nuperkamas arba parduodamas iki šio turto termino pabaigos.

Vienalaikio vertybinių popierių ir lėšų pateikimo sistema (*Delivery-versus-payment or delivery-against-payment system*): vertės mainų mokėjimo sistemos mechanizmas, kuris užtikrina, kad turto (vertybinių popierių arba kitų finansinių priemonių) **galutinis pervedimas** įvyksta, jeigu ir tik jeigu įvyksta kito turto galutinis pervedimas.

Vidinė kredito vertinimo sistema (VKVS) (*In-house credit assessment system (ICAS)*): Eurosistemos kredito vertinimo sistemoje (EKVS) numatytas kredito kokybės vertinimo šaltinis, šiuo metu apimantis keturias, t. y., *Deutsche Bundesbank*, *Banco de España*, *Banque de France* ir *Oesterreichische Nationalbank* taikomas kredito vertinimo sistemas.

Vidaus reitingais pagrįsta sistema (VRPS) (*Internal rating-based (IRB) system*): Eurosistemos kredito vertinimo sistemoje (EKVS) numatytas kredito kokybės vertinimo šaltinis, apimantis tų sandorio šalių vidaus sistemas, kurių kredito vertinimą **kredito institucijos** gali naudoti nustatydamos pozicijų riziką pagal Kapitalo pakankamumo direktyvą. Šioms sistemoms nacionalinės priežiūros institucijos taiko formalų pripažinimo ir patvirtinimo procesą.

3 PRIEDAS

KITŲ SANDORIŲ ŠALIŲ ATRANKA UŽSIENIO VALIUTŲ INTERVENCINĖMS OPERACIJOMS IR VALIUTŲ APSIKEITIMO SANDORIAMS PINIGŲ POLITIKOS TIKSLAIS

Kitos sandorių šalys užsienio valiutų intervencinėms operacijoms ir valiutų apskaitimo sandoriams pinigų politikos tikslais atrankamos laikantis vienodo principo nepriklausomai nuo pasirinktos Eurosistemos išorės operacijų organizacinės struktūros. Atrankos strategija iš esmės nenukrypsta nuo egzistuojančių rinkos standartų, kadangi ji parengta derinant dabartinę geriausių nacionalinių centrinių bankų praktiką. Kitų sandorių šalių atranka Eurosistemos užsienio valiutų intervencinėms operacijoms pirmiausia pagrįsta dviem kriterijų grupėmis.

Pirma kriterijų grupė pagrįsta atsargumo principu. Pirmas atsargumo kriterijus yra kreditingumas, kuris įvertinamas taikant įvairius metodus (pvz., taikant kredito reitingus, kuriuos skelbia komercinės agentūros, ir kapitalo bei kitų verslo rodiklių vidaus analizę); antras kriterijus – Eurosistemos reikalavimas, kad pripažinta priežiūros įstaiga privalomai atliktų visų kitų sandorių šalių, galinčių dalyvauti užsienio valiutų intervencinėse operacijose, priežiūrą; pagal trečiąjį kriterijų visos Eurosistemos kitos sandorių šalys, dalyvaujančios užsienio valiutų intervencinėse operacijose, turi laikytis griežtų etikos standartų ir turėti gerą reputaciją.

Patenkinus būtiną atsargumo reikalavimą, taikoma antra kriterijų grupė, pagrįsta efektyvumo vertinimu. Pirmas efektyvumo kriterijus susijęs su konkurencinių kainų nustatymu ir kitos sandorio šalies gebėjimu dirbti su dideliais kiekiais net esant nepastovioms rinkos sąlygoms. Prie efektyvumo kriterijų priskiriama kitų sandorių šalių teikiamos informacijos kokybė ir apimtis.

Kitų sandorių šalių, galinčių dalyvauti užsienio valiutų intervencinėse operacijose, grupė yra pakankamai didelė ir įvairi, kad galėtų užtikrinti būtiną lankstumą atliekant intervencines operacijas. Ji leidžia Eurosistemai rinktis įvairius intervencinius kanalus. Eurosistema, siekdama veiksmingai taikyti intervenciją įvairiose geografinėse vietovėse ir laiko zonose, gali naudotis kitomis sandorių šalimis bet kuriame tarptautiniame finansų centre. Tačiau iš tikrųjų didelė dalis kitų sandorių šalių priklauso euro zonai. Valiutų apskaitimo sandorių, vykdomų pinigų politikos tikslais, kitos sandorių šalys atitinka euro zonoje esančias kitas sandorių šalis, kurios pasirenkamos Eurosistemos užsienio valiutų intervencinėms operacijoms.

Vykdydami valiutų apskaitimo sandorius pinigų politikos tikslais, nacionaliniai centriniai bankai gali taikyti ribojimais pagrįstas sistemas, kad galėtų kontroliuoti kredito rizikas atskirų kitų sandorių šalių atžvilgiu.

4 PRIEDAS

EUROPOS CENTRINIO BANKO PINIGŲ IR BANKŲ STATISTINĖS ATSKAITOMYBĖS SISTEMA ⁽¹⁾

1. Įžanga

1998 m. lapkričio 23 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2533/98 dėl Europos centrinio banko renkamos statistinės informacijos ⁽²⁾ nurodyti fiziniai ir juridiniai asmenys, kuriems taikomi atskaitomybės reikalavimai („atraminė atskaitomybės visuma“), konfidencialumo režimas ir atitinkamos įgyvendinimo nuostatos pagal Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statuto (ECBS statuto) 5 straipsnio 4 dalį. Be to, juo ECB suteikiama teisė naudotis savo, kaip reglamentuojančios institucijos, įgaliojimais:

- nustatant faktinę atskaitomybės visumą;
- nustatant ECB statistinės atskaitomybės reikalavimus ir juos taikant dalyvaujančių valstybių narių faktinei atskaitomybės visumai;
- nustatant sąlygas, kurioms esant ECB ir nacionaliniai centriniai bankai gali pasinaudoti teise tikrinti arba privalomai rinkti statistinę informaciją.

2. Bendrosios nuostatos

2001 m. lapkričio 22 d. Europos centrinio banko reglamento (EB) Nr. 2423/2001 dėl pinigų finansinių institucijų sektoriaus konsoliduoto balanso (ECB/2001/13), su pakeitimais ⁽³⁾, tikslas – leisti ECB ir, pagal Statuto 5 straipsnio 2 dalį, nacionaliniams centriniams bankams, kurie pagal galimybes atlieka šį darbą, rinkti statistinę medžiagą, reikalingą Europos centrinių bankų sistemos (ECBS) uždaviniams įgyvendinti ir pirmiausia jos uždaviniui nustatyti ir įgyvendinti Bendrijos pinigų politiką pagal Europos Bendrijos steigimo sutarties (Sutarties) 105 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką. Pagal reglamentą ECB/2001/13 surinkta statistinė informacija naudojama nustatyti pinigų finansinių institucijų (PFI) sektoriaus konsoliduotą balansą, kurio pagrindinis tikslas – suteikti ECB visapusišką statistinę informaciją apie pinigų politikos pokyčius, apimančius PFI, esančių valstybėse narėse, kurios laikomos viena ekonomine teritorija, suvestinį finansinį turtą ir išsipareigojimus.

Statistikos tikslais ECB atskaitomybės reikalavimai PFI sektoriaus konsoliduotam balansui yra pagrįsti trim pagrindiniais principais.

Pirma, ECB turi gauti palyginamą, patikimą ir naują statistinę informaciją, kuri visoje euro zonoje renkama palyginamomis sąlygomis ir terminais. Nors pagal Statuto 5 straipsnio 1 ir 2 dalis nacionaliniai centriniai bankai duomenis renka necentralizuotai ir, kiek tai reikalinga, vadovaudamiesi kitais Bendrijos bei nacionalinius tikslus atitinkančiais statistiniais reikalavimais, siekiant sukurti patikimą statistinį pagrindą bendrai pinigų politikai nustatyti ir vykdyti, reikia pakankamai suderinti būtinus atskaitomybės standartus ir jų laikytis.

Antra, reglamente ECB/2001/13 nustatyti išsipareigojimai dėl atskaitomybės turi būti pagrįsti skaidrumo ir teisinio tikrumo principais. Taip yra todėl, kad minėtas Reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visoje euro zonoje. Jis tiesiogiai nustato išsipareigojimus fiziniams ir juridiniams asmenims, kuriems ECB gali taikyti sankcijas, jeigu netenkinami ECB atskaitomybės reikalavimai (žr. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2533/98 7 straipsnį). Todėl išsipareigojimai dėl atskaitomybės yra tiksliai apibrėžti, o bet kurie ECB nuožiūra atliekami veiksmai tikrinant arba privalomai renkant statistinę informaciją yra pagrįsti aiškiais principais.

Trečia, ECB turi kuo labiau sumažinti atskaitomybės našą (žr. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2533/98 3 straipsnio 3 punktą). Todėl pagal reglamentą ECB/2001/13 nacionalinių centrinių bankų surinkta statistinė medžiaga naudojama ir atsargų bazei apskaičiuoti pagal 2003 m. rugsėjo 12 d. Europos centrinio banko reglamentą (EB) Nr. 1745/2003 dėl privalomųjų atsargų reikalavimo taikymo (ECB/2003/9) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Šis priedas pateikiamas tik informacijai.

⁽²⁾ OL L 318, 1998 m. lapkričio 27 d., p. 8.

⁽³⁾ OL L 333 2001 m. gruodžio 17 d., p. 1. Šis Reglamentas pakeitė 1998 m. gruodžio 1 d. Europos centrinio banko reglamentą (EB) Nr. 2819/98 (ECB/1998/16).

⁽⁴⁾ OL L 250, 2003 m. spalio 2 d., p. 10.

Reglamento ECB/2001/13, su pakeitimais, straipsniuose bendrais bruožais apibūdinama tik faktinė atskaitomybės visuma, jos išpareigojimai dėl atskaitomybės ir principai, pagal kuriuos ECB ir nacionaliniai centriniai bankai, neviršydami savo kompetencijos, paprastai tikrina arba priverstinai renka statistinę informaciją. Statistinės informacijos elementai, kurie turi būti pateikiami siekiant patenkinti ECB statistinės atskaitomybės reikalavimus, ir būtinausi standartai, kurių turi būti laikomasi, nustatyti reglamento ECB/2001/13 I–IV prieduose.

3. Faktinė atskaitomybės visuma; pfi sąrašas statistikos tikslais

Pinigų finansines institucijas sudaro Bendrijos teisėje apibrėžtos rezidentės kredito įstaigos ir visos kitos rezidentės finansų įstaigos, kurios verčiasi priimdamos indėlius ir (arba) indėliams artimus pakaitalus iš subjektų, kurie nėra PFI, bei savo sąskaita (bent jau ekonomine prasme) teikdamos paskolas ir (arba) investuodamos į vertybinius popierius. ECB, remdamasis šiuo apibrėžimu ir klasifikavimo principais, nustatytais reglamento ECB/2001/13 I priede, sudaro ir tvarko institucijų sąrašą. Šio PFI sąrašo statistikos tikslais sudarymo ir tvarkymo kompetencija priklauso ECB vykdomajai valdybai. Faktinė atskaitomybės visumą sudaro PFI rezidenčių visuma euro zonoje.

Nacionaliniai centriniai bankai turi teisę taikyti išimtis mažoms PFI, jeigu PFI, kurios įtraukiamos į mėnesinį konsoliduotą balansą, sudaro ne mažiau kaip 95 % viso PFI balanso kiekvienoje dalyvaujančioje valstybėje narėje. Šios išimties leidžia nacionaliniams centriniams bankams taikyti „uodegos atskyrimo“ metodą.

4. Išpareigojimai dėl statistinės atskaitomybės

Konsoliduotam balansui parengti faktinė atskaitomybės visuma rezidentė turi kiekvieną mėnesį teikti su jų balansu susijusią statistinę informaciją. Papildoma informacija teikiama kartą per ketvirtį. Statistinė informacija, kurią reikia pateikti, išsamiau apibūdinta reglamento ECB/2001/13 I priede.

Atitinkamus statistinius duomenis renka nacionaliniai centriniai bankai. Jie turi nustatyti atskaitomybės tvarką, kurios būtina laikytis. Reglamentas ECB/2001/13, su pakeitimais, netrukdo nacionaliniams centriniams bankams iš faktinės atskaitomybės visumos rinkti statistinę informaciją, skirtą ECB statistiniams reikalavimams tenkinti, pagal platesnę statistinės atskaitomybės sistemą, kurią savo atsakomybe nustato nacionaliniai centriniai bankai, vadovaudamiesi Bendrijos arba nacionaline teise ar nustatyta praktika ir kuri naudojama kitiems statistiniams tikslams. Tačiau tai turėtų būti daroma nepažeidžiant statistinių reikalavimų, nustatytų reglamente ECB/2001/13. Konkrečiais atvejais ECB gali pasinaudoti tokiais tikslais surinkta statistine informacija savo reikalavimams patenkinti.

Nacionaliniams centriniams bankams pritaikius pirmiau minėtą išimtį, atitinkamoms mažoms PFI taikomi lengvatiniai atskaitomybės išpareigojimai (numatantys, *inter alia*, tik ketvirtinę atskaitomybę), kurie yra būtini dėl privalomųjų atsargų ir kurie nustatyti reglamento ECB/2001/13 II priede. Reikalavimai toms mažoms PFI, kurios nėra kredito įstaigos, yra nustatyti minėto Reglamento III priede. Tačiau PFI, kurioms leidžiama taikyti išimtį, gali pasirenkamai tenkinti išsamios atskaitomybės reikalavimus.

5. Statistinės informacijos naudojimas pagal ECB reglamentą dėl privalomųjų atsargų reikalavimo taikymo

Siekiant sumažinti atskaitomybės našta ir išvengti dubliavimo renkant statistinę informaciją, PFI statistinė informacija, susijusi su balansu ir teikiama pagal reglamentą ECB/2001/13, naudojama ir atsargų bazei apskaičiuoti pagal reglamentą ECB/2003/9.

Iš tiesų atskaitingieji agentai statistiniais tikslais turi pateikti duomenis savo atitinkamiems nacionaliniams centriniams bankams pagal I lentelės, kuri pateikta reglamento ECB/2001/13 I priede, struktūrą. I lentelėje ženklu „*“ pažymėtus langelius atskaitingos įstaigos naudoja savo atsargų bazei apskaičiuoti (žr. šio leidinio 7 skyriaus 13 intarpą).

Siekiant teisingai apskaičiuoti atsargų bazę, kuriai taikoma teigiama atsargų norma, reikia pateikti išsamią atskaitą atskirai nurodant indėlius, kurių sutartas terminas nuo 2 m., išpėjamojo laikotarpio indėlius, kurių terminas nuo 2 m., kredito įstaigų atpirkimo išpareigojimus (šalies ir kitų dalyvaujančių valstybių narių) PFI, kredito įstaigoms, kurioms taikomi privalomųjų atsargų reikalavimai, ECB ir nacionaliniams centriniams bankams bei centrinės valdžios sektoriams ir likusiam pasauliui (LP).

1 lentelė
Kiekvieną mėnesį teikiami duomenys (atsargos)

	A. Vidaus										B. Kitos dalyvaujantys valstybės narės										C. Likęs pasaulis	D. Nepris-kirta
	PFI (1)					ne PFI					PFI (1)					ne PFI						
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	(p)	(q)	(r)				
BALANSO STRAIPSNIAI																						
8																						
9																						
9a																						
9b																						
9c																						
9d																						
9e																						
9f																						
9g																						
9h																						
9i																						
9j																						
9k																						
9l																						
9m																						
9n																						
9o																						
9p																						
9q																						
9r																						
9s																						
9t																						
9u																						
9v																						
9w																						
9x																						
9y																						
9z																						
10																						
11																						
11a																						
11b																						
11c																						
11d																						
11e																						
11f																						
11g																						
11h																						
11i																						
11j																						
11k																						
11l																						
11m																						
11n																						
11o																						
11p																						
11q																						
11r																						
11s																						
11t																						
11u																						
11v																						
11w																						
11x																						
11y																						
11z																						
12																						
13																						

(1) Iškaitami administraciniais priemonėmis reguliuojamus indėlius.
 (2) Iškaitami nepelėdžiamus taupomuosius indėlius iki pareikalavimo.
 (3) Kredito įstaigos pateikti duomenys apie PFI, išskyrus kredito įstaigas, kurioms taikomi privalomųjų atsargų reikalavimai, ECB ir nacionalinius centrinius bankus, o ne apie PFI ir kredito įstaigas, kurioms taikomi privalomųjų atsargų reikalavimai, ECB ir nacionalinius centrinius bankus, jei tai neturi įtakos duomenų išsamumui ir išskirtoms pozicijoms.
 (4) Duomenau apib. štraipsniui pateiktas yra savanoriškas iki tolėsio pranešimo.

1 lentelė

Kiekvieną mėnesį teiktini duomenys (atsargos) (tęsinys)

BALANSO STRAIPSNIAI	A. Vidaus									B. Kitos dalyvaujančios valstybės narės									C. Likęs pasaulis	D. Nepriskirta
	ne PFI									ne PFI										
	kiti rezidentų sektoriai									kiti rezidentų sektoriai										
	PFI	valdžia	iš viso	Kiti finansiniai tarpininkai + finansiniai pagalbininkai (S.123+S.124)	Draudimo korporacijos ir pensijų fondai (S.125)	Nefinansinės korporacijos (S.11)	namų ūkiai + ne pelno institucijos, aptarnaujan - čios namų ūkius (S.14 + S.15)			PFI	valdžia	iš viso	Kiti finansiniai tarpininkai + finansiniai pagalbininkai (S.123+S.124)	Draudimo korporacijos ir pensijų fondai (S.125)	Nefinansinės korporacijos (S.11)	namų ūkiai + ne pelno institucijos, aptarnaujan - čios namų ūkius (S.14 + S.15)				
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	vartojamąsias paskolas	paskolas būstui įsigyti	kitos (likusios) paskolos	(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	vartojamąsias paskolas	paskolas būstui įsigyti	kitos (likusios) paskolos	(s)	(t)	
TURTAS																				
1 Pinigai																				
1e iš jų eurais																				
2 Paskolos																				
Iki 1 m.																				
Nuo 1 iki 5 m.																				
Nuo 5 m.																				
2e iš jų eurais																				
3 Vertybiniai popieriai, išskyrus akcijas																				
3e Eurais																				
Iki 1 m.																				
Nuo 1 iki 2 m.																				
Nuo 2 m.																				
3x Užsienio valiutomis																				
Iki 1 m.																				
Nuo 1 iki 2 m.																				
Nuo 2 m.																				
4 PRF akcijos ar vienetai																				
5 Akcijos ir kita nuosavybė																				
6 Ilgalaikis nefinansinis turtas																				
7 Likęs turtas																				

Be to, atsižvelgiant į nacionalines surinkimo sistemas ir nepažeidžiant reglamente ECB/2001/13 nustatytų PFI balanso apibrėžimų ir klasifikavimo principų, kredito įstaigos, kurioms taikomi atsargų reikalavimai, gali pateikti kitus atsargų bazei apskaičiuoti reikalingus duomenis, išskyrus duomenis apie perleidžiamas priemones, pagal 1a lentelę su sąlyga, kad tai neturės įtakos 1 lentelėje paryškintoms pozicijoms.

Reglamento ECB/2001/13 II priede nurodytos konkrečios ir pereinamojo laikotarpio nuostatos ir sąlygos dėl kredito įstaigų susijungimo atsižvelgiant į privalomųjų atsargų sistemos taikymą.

Reglamento ECB/2001/13 II priede pirmiausia pateikta „uodegoje“ esančių kredito įstaigų atskaitomybės schema. „Uodegoje“ esančios kredito įstaigos turi pateikti bent jau ketvirtinius duomenis, reikalingus atsargų bazei apskaičiuoti pagal pateiktą 1a lentelę. Šios įstaigos garantuoja, kad atskaitomybė pagal 1a lentelę visiškai atitinka 1 lentelėje taikomus apibrėžimus ir klasifikaciją. „Uodegoje“ esančių įstaigų trijų atsargų laikymo laikotarpių atsargų bazės duomenys skaičiuojami remiantis nacionalinių centrinių bankų surinktais ketvirčio pabaigos duomenimis.

10 lentelė

Supaprastintas duomenų apie minimalias privalomas atsargas pateikimas

	Atsargų bazė skaičiuojama kaip 1 lentelės toliau išvardytų stulpelių suma (įsipareigojimai): (a) – (b) + (c) + (d) + (e) + (j) – (k) + (l) + (m) + (n) + (s)
INDĖLIŲ ĮSIPAREIGOJIMAI (eurais ir užsienio valiutomis)	
9. VISI INDĖLIAI	
9.1 e + 9,1 x	
9.2 e + 9,2 x	
9.3 e + 9,3 x	
9.4 e + 9,4 x	
Iš jų:	
9.2 e + 9,2x, kurių sutartas terminas nuo 2 m.	
Iš jų:	
9.3 e + 9,3 x kurių išpėjamasis laikotarpis nuo 2 m.	Pateikiama savanoriškai
Iš jų:	
9.4 e + 9,4 x atpirkimo sandoriai	
	Išleista į apyvertą, 1 lentelės „Įsipareigojimai“ (t) stulpelis
PERLEIDŽIAMOSIOS PRIEMONĖS (eurais ir ne užsienio valiutomis)	
11 IŠLEISTI SKOLOS VERTYBINIAI POPIERIAI	
11e + 11 x, kurių sutartas terminas iki 2 m.	
11 IŠLEISTI SKOLOS VERTYBINIAI POPIERIAI	
11 e + 11 x, kurių sutartas terminas nuo 2 m.	

Be to, priede pateiktos nuostatos dėl konsoliduotų ataskaitų teikimo. Gavusios ECB leidimą kredito įstaigos, kurioms taikomas privalomųjų atsargų reikalavimas, gali rengti konsoliduotas vienoje nacionalinėje teritorijoje esančių kredito įstaigų, kurioms taikomas privalomųjų atsargų reikalavimas, grupės statistines ataskaitas, jeigu visos atitinkamos institucijos yra atsisakiusios pasinaudoti bendros nuolaidos atėmimu iš privalomųjų atsargų reikalavimo. Tačiau šia galimybe gali pasinaudoti tik visa grupė. Visos atitinkamos įstaigos į ECB pinigų finansinių institucijų sąrašą įtraukiamos atskirai.

Be to, šiame priede nurodytos nuostatos, taikytinos kredito įstaigų jungimosi atveju. Sąvokos „susijungimas“ ir „susijungiančiosios įstaigos“ bei „išigyjančioji įstaiga“ vartojamos reglamente ECB/2003/9 nurodyta reikšme. Išigyjančiosios įstaigos laikymo laikotarpio, per kurį įvyksta susijungimas, privalomųjų atsargų reikalavimas turi būti skaičiuojamas ir vykdomas minėto Reglamento 13 straipsnyje nustatyta tvarka. Išigyjančiosios įstaigos vienas po kito einančių atsargų laikymo laikotarpių privalomosios atsargos skaičiuojamos remiantis atsargų baze ir statistine informacija pagal konkrečias taisykles (žr. reglamento ECB/2001/13 II priedo priedėlyje pateiktą lentelę), jei taikoma. Kitais atvejais taikomos įprastos statistinės informacijos pateikimo ir privalomųjų atsargų skaičiavimo taisyklės, pateiktos reglamento ECB/2003/9 3 straipsnyje. Be to, atitinkamas nacionalinis centrinis bankas gali leisti išigyjančiajai įstaigai įvykdyti savo įsipareigojimą teikti statistinę informaciją taikant laikinąją tvarką. Ši nuostata, leidžianti nukrypti nuo įprastų atskaitomybės procedūrų, turi būti taikoma kuo trumpiau ir ji negali trukti ilgiau kaip šešis mėnesius nuo susijungimo momento. Ši išimtis nepažeidžia išigyjančiosios įstaigos prievolės savo atskaitomybės įsipareigojimus vykdyti pagal reglamentą ECB/2001/13 ir, jei taikoma, prisiimti susijungiančiųjų įstaigų atskaitomybės įsipareigojimus. Kai ketinimas susijungti paskelbiamas viešai ir likus pakankamai laiko iki susijungimo, išigyjančioji įstaiga privalo atitinkamam nacionaliniam centriniam bankui pranešti apie procedūras, kurias ji ketina įgyvendinti, kad įvykdytų savo statistinės atskaitomybės įsipareigojimus, susijusius su privalomųjų atsargų nustatymu.

6. Patikrinimas ir privalomas surinkimas

Pats ECB ir nacionaliniai centriniai bankai paprastai pagal savo kompetenciją tikrina ir privalomai renka statistinę informaciją, kai nesilaikoma būtinųjų perdavimo, tikslumo, konceptualaus atitikimo ir keitimų standartų. Šie būtinieji standartai yra nustatyti reglamento ECB/2001/13 IV priede.

7. Nedalyvaujančios valstybės narės

Kadangi pagal Statuto 34 straipsnio 1 dalį reglamentas nesuteikia jokių teisių ir prievolių valstybėms narėms, kurioms taikoma išimtis (Statuto 43 straipsnio 1 dalis), ir Danijai (Protokolo dėl tam tikrų nuostatų, susijusių su Danija, 2 straipsnis) bei Jungtinei Karalystei (Protokolo dėl tam tikrų nuostatų, susijusių su Jungtine Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalyste, 8 straipsnis), reglamentas ECB/2001/13 taikomas tik dalyvaujančioms valstybėms narėms.

Tačiau Statuto 5 straipsnis dėl ECB ir nacionalinių centrinių bankų kompetencijos statistikos srityje ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2533/98 taikomi visoms valstybėms narėms. Jie kartu su Sutarties 10 straipsniu (*ex* 5 straipsniu) taip pat reiškia nedalyvaujančių valstybių įsipareigojimą nacionaliniu lygiu parengti ir įgyvendinti visas priemones, kurios, jų nuomone, yra reikalingos statistinei informacijai pagal ECB statistinės atskaitomybės reikalavimus rinkti ir laiku pasirengti statistikos srityje, kad jos galėtų tapti dalyvaujančiomis valstybėmis narėmis. Šis įsipareigojimas buvo aiškiai išdėstytas Tarybos reglamento (EB) Nr. 2533/98 4 straipsnyje ir konstatuojamosios dalies 17 punkte. Siekiant skaidrumo šis specialus įsipareigojimas pakartotas reglamento ECB/2001/13 konstatuojamojoje dalyje.

5 PRIEDAS

EUROSISTEMOS INTERNETO SVETAINĖS

Centrinis bankas	Interneto svetainė
Europos centrinis bankas (<i>European Central Bank</i>)	www.ecb.int
Belgijos nacionalinis bankas (<i>Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique</i>)	www.nbb.be arba www.bnb.be
Vokietijos Bundesbankas (<i>Deutsche Bundesbank</i>)	www.bundesbank.de
Graikijos bankas (<i>Bank of Greece</i>)	www.bankofgreece.gr
Ispanijos bankas (<i>Banco de España</i>)	www.bde.es
Prancūzijos bankas (<i>Banque de France</i>)	www.banque-france.fr
Airijos centrinis bankas ir finansinių paslaugų priežiūros institucija (<i>Central Bank and Financial Services Authority of Ireland</i>)	www.centralbank.ie
Italijos bankas (<i>Banca d'Italia</i>)	www.bancaditalia.it
Liuksemburgo centrinis bankas (<i>Banque centrale du Luxembourg</i>)	www.bcl.lu
Nyderlandų bankas (<i>De Nederlandsche Bank</i>)	www.dnb.nl
Austrijos nacionalinis bankas (<i>Oesterreichische Nationalbank</i>)	www.oenb.at
Portugalijos bankas (<i>Banco de Portugal</i>)	www.bportugal.pt
Slovėnijos bankas (<i>Banka Slovenije</i>)	www.bsi.si
Suomijos bankas (<i>Suomen Pankki – Finlands Bank</i>)	www.bof.fi

6 PRIEDAS

PROCEDŪROS IR SANKCIJOS, TAIKYTINOS KITAI SANDORIO ŠALIAI NEVYKDANT ĮSIPAREIGOJIMŲ

1. Finansinės baudos

Jeigu kita sandorio šalis pažeidžia konkurso taisykles ⁽¹⁾, dvišalių sandorių taisykles ⁽²⁾, užtikrinamojo turto naudojimo taisykles ⁽³⁾ arba dienos pabaigos procedūras ir sąlygas, leidžiančias pasinaudoti ribinio skolinimosi galimybe ⁽⁴⁾, Eurosystema taiko šias finansines baudas:

- a) Už konkurso operacijų, dvišalių sandorių ir užtikrinamojo turto naudojimo taisyklių pirmą ir antrą pažeidimus, kurie abu padaryti per vienus metus, finansinė bauda taikoma už kiekvieną pažeidimą. Finansinės baudos, kurios gali būti taikomos, apskaičiuojamos kaip ribinė skolinimosi norma pridėjus 2,5 procentinio punkto.

Už aukciono operacijų ir dvišalių sandorių taisyklių pažeidimą finansinės baudos apskaičiuojamos pagal įkaito arba pinigų sumą, kurios kitai sandorio šaliai nepakako atsiskaitymams, ją padauginus iš koeficiento 7/360.

Už užtikrinamojo turto naudojimo taisyklių pažeidimą finansinės baudos apskaičiuojamos pagal netinkamo turto (arba turto, kurio kita sandorio šalis negali naudoti) sumą: i) kurią kita sandorio šalis pateikė nacionaliniam centriniam bankui arba ECB, arba ii) kurios kita sandorio šalis neatsiėmė per 20 darbo dienų po įvykio, po kurio tinkamas turtas tapo netinkamas arba toliau negalėjo būti naudojamas kitos sandorio šalies, ją padauginus iš koeficiento 1/360.

- b) Pirmąjį kartą pažeidus dienos pabaigos procedūrų arba sąlygų, leidžiančių pasinaudoti ribinio skolinimosi galimybe, taisykles, finansinės baudos, kurios gali būti taikomos, apskaičiuojamos kaip ribinė skolinimosi norma pridėjus 5 procentinio punktus. Pakartotinių pažeidimų atveju baudos palūkanų norma padidinama 2,5 procentinio punkto už kiekvieną pakartotinį pažeidimą per vienų metų laikotarpį, apskaičiuojant pagal neteisėto pasinaudojimo ribinio skolinimosi galimybe sumą.

2. Nefinansinės baudos

Eurosystema laikinai sustabdo kitos sandorio šalies teises už konkurso operacijų ir dvišalių sandorių taisyklių bei užtikrinamojo turto taisyklių pažeidimus kaip apibūdinta toliau:

2.1. Laikinas teisių sustabdymas pažeidus konkurso operacijų ir dvišalių sandorių taisykles

Jeigu per vienus metus padaromas trečias tos pačios rūšies pažeidimas, be skiriamos finansinės baudos, apskaičiuotos pagal 1 dalyje aprašytą tvarką, Eurosystema laikinai sustabdo kitos sandorio šalies teisę dalyvauti tolesnėse tam tikru laikotarpiu vykdomose tos pačios rūšies ir pagal tas pačias procedūras įgyvendinamose atvirosios rinkos operacijose. Teisės laikinai sustabdomos toliau nurodytais atvejais:

- a) jeigu trečiojo pažeidimo atveju nepateikto įkaito arba pinigų suma sudaro iki 40 % visos pateiktino įkaito arba pinigų sumos, taikomas vieno mėnesio laikinas teisių sustabdymas;

⁽¹⁾ Tai taikoma, jeigu kita sandorio šalis negali perversi pakankamos užtikrinamojo turto sumos atsiskaityti už likvidžias lėšas, kurios buvo jai suteiktos atliekant likvidumo didinimo operaciją, arba jeigu ji negali pateikti pakankamos pinigų sumos atsiskaityti už sumą, kuri jai buvo skirta atliekant likvidumo mažinimo operaciją.

⁽²⁾ Tai taikoma, jeigu kita sandorio šalis negali pateikti pakankamos tinkamo užtikrinamojo turto sumos arba pakankamos pinigų sumos atsiskaityti už dvišaliais sandoriais suderėtą sumą.

⁽³⁾ Taikoma, jeigu kita sandorio šalis naudoja turtą, kuris yra arba tapo netinkamas (arba kurio ji negali naudoti) paimtai paskolai garantuoti.

⁽⁴⁾ Tai taikoma, jeigu kita sandorio šalis dienos pabaigoje turi neigiamą likutį atsiskaitomojoje sąskaitoje ir netenkina reikalavimų, kurie keliami norint pasinaudoti ribinio skolinimosi galimybe.

- b) jeigu trečiojo pažeidimo atveju nepateikto įkaito arba pinigų suma sudaro nuo 40 iki 80 % visos pateiktino įkaito arba pinigų sumos, taikomas dviejų mėnesių laikinas teisių sustabdymas;
- c) jeigu trečiojo pažeidimo atveju nepateikto įkaito arba pinigų suma sudaro nuo 80 iki 100 % visos pateiktino įkaito arba pinigų sumos, taikomas trijų mėnesių laikinas teisių sustabdymas.

Nepažeidžiant 2.3 punkto šios finansinės baudos ir laikino teisių sustabdymo priemonės taikomos ir visiems kitiems nuolatiniams pažeidimams, padarytiems per vienų metų laikotarpį.

2.2. *Laikinas teisių sustabdymas pažeidus užtikrinamojo turto taisykles*

Jeigu per vienus metus padaromas trečias pažeidimas, be finansinės baudos, apskaičiuotos pagal 1 dalyje aprašytą tvarką, Eurosystema laikinai sustabdo kitos sandorio šalies teises dalyvauti atvirosios rinkos operacijose.

Nepažeidžiant 2.3 punkto šios finansinės baudos ir laikino teisių sustabdymo priemonės taikomos ir visiems kitiems nuolatiniams pažeidimams, padarytiems per vienų metų laikotarpį.

2.3. *Laikinas teisių sustabdymas, kai ypatingais atvejais tam tikru laikotarpiu neleidžiama dalyvauti būsimose pinigų politikos operacijose*

Ypatingais atvejais, atsižvelgiant į išsipareigojimų nevykdymo atvejo (-ų) rimtumą, pirmiausia atsižvelgiant į operacijų sumas, išsipareigojimo nevykdymo atvejų dažnumą arba trukmę, be finansinės baudos, apskaičiuotos pagal 1 dalyje aprašytą tvarką, gali būti svarstoma galimybė kitai sandorio šaliai tris mėnesius neleisti dalyvauti jokiose būsimose pinigų politikos operacijose.

2.4. *Kitose valstybėse narėse esančios įstaigos*

Eurosystema taip pat gali nuspręsti, ar laikino teisių sustabdymo priemonė, kurią siūloma taikyti išsipareigojimų nevykdančiai kitai sandorio šaliai, turėtų būti taikoma ir tos pačios įstaigos filialams, esantiems kitose valstybėse narėse.

7 PRIEDAS

TINKAMOS KREDITO REIKALAVIMŲ APSAUGOS SUKŪRIMAS

Siekiant garantuoti, kad būtų sukurta tinkama kreditorėikalavimų apsauga ir kad kitai sandorio šaliai neįvykdžius įsipareigojimų, kredito reikalavimus būtų galima nedelsiant parduoti, turi būti tenkinami šie papildomi teisiniai reikalavimai:

- *Kredito reikalavimų egzistavimo tikrinimas*: nacionaliniai centriniai bankai, siekdami patikrinti, ar egzistuoja kredito reikalavimai, pateikti Eurosistemai prievolei užtikrinti, privalo taikyti bent šias, toliau nurodytas priemones: i) bent kas ketvirtį kita sandorio šalis privalo patikrinti ir patvirtinti nacionaliniam centriniam bankui apie jos kredito reikalavimų, pateiktų prievolei užtikrinti, egzistavimą; vietoj tokio patikrinimo gali būti palyginama centrinių kredito registrių, jei tokie yra, informacija; ii) vieną kartą nacionaliniai centriniai bankai, priežiūros institucijos arba nepriklausomi auditoriai privalo patikrinti procedūras, pagal kurias kitos sandorio šalys teikia informaciją Eurosistemai apie kredito reikalavimų egzistavimą; iii) nacionaliniai centriniai bankai, atitinkami kredito registrai, priežiūros institucijos arba nepriklausomi auditoriai privalo atsitiktinai patikrinti kitos sandorio šalies patikrinimo kokybę ir tikslumą.

Kitos sandorio šalies patvirtinimas ir įsipareigojimas, nurodytas (i) punkte, apima reikalavimą Eurosistemos kitoms sandorio šalims raštu:

- patvirtinti ir laiduoti, kad nacionaliniam centriniam bankui pateikti kredito reikalavimai tenkina Eurosistemos taikomus tinkamumo kriterijus;
- patvirtinti ir laiduoti, kad kredito reikalavimas, pateiktas kaip užtikrinamasis turtas, tuo pačiu metu nėra naudojamas kaip įkaitas bet kurios trečiosios šalies naudai ir užtikrinti, kad sandorio šalis nepanaudos kredito reikalavimų kaip įkaito bet kuriai trečiajai šaliai;
- patvirtinti ir garantuoti, kad atitinkamam nacionaliniam centriniam bankui būtų nedelsiant, bet ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos, pranešta apie bet kokį įvykį, kuris daro esminę įtaką faktiniams kitos sandorio šalies ir atitinkamo nacionalinio centrinio banko sutartiniais santykiams, o ypač – kredito grąžinimo prieš nustatytą terminą, dalies arba viso kredito grąžinimo, reitingų sumažinimo ir kredito reikalavimų sąlygų pasikeitimo atveju.

Tikrinimams, nurodytiems (ii) ir (iii) punktuose (vienkartiniams ir atsitiktiniams), atlikti priežiūros institucijos, o ypač nacionaliniai centriniai bankai ar nepriklausomi auditoriai, turi būti įgalioti tai atlikti, jei būtina, sudarant sutartį arba pagal taikomus nacionalinius reikalavimus.

- *Skolininko informavimas apie kredito reikalavimo naudojimą arba naudojimo užregistravimas*: skolininko informavimui apie kredito reikalavimo naudojimą įkaitu, atsižvelgiant į įvairių su tuo susijusių jurisdikcijų ypatumus, privaloma:
 - a) Valstybėse narėse, kuriose pagal nacionalinę teisę skolininko informavimas apie kredito reikalavimo panaudojimą įkaitu yra išankstinė panaudojimo sąlyga, kaip nurodyta taikomuose nacionaliniuose dokumentuose, skolininko *ex ante* informavimas yra teisėtas reikalavimas kredito reikalavimo tinkamumui. Tam, kad skolininkas būtų *ex ante* informuotas tinkamumo tikslais, reikalaujama, kad kita sandorio šalis arba nacionalinis centrinis bankas (kaip nurodyta taikomuose nacionaliniuose dokumentuose) informuotų skolininką iš anksto arba panaudojimo įkaitu metu apie tai, kad naudoja kredito reikalavimą įkaitu nacionalinio centrinio banko naudai.
 - b) Kai kuriose kitose valstybėse narėse, kuriose kredito reikalavimo panaudojimo įkaitu užregistravimas, kuris yra viešai prieinamas, yra išankstinė panaudojimo sąlyga arba tam tikrais atvejais – išankstinė pirmenybės suteikimo kredito reikalavimui sąlyga pagal nacionalinę teisę, kaip numatyta taikomuose nacionaliniuose dokumentuose, reikalaujama kredito reikalavimo panaudojimą įkaitu užregistruoti iš anksto arba naudojimo metu.

- c) Galiausiai valstybėse narėse, kuriose pagal (a) ir (b) punktus nereikalaujama *ex ante* informuoti skolininką apie kredito reikalavimo panaudojimą įkaitu arba užregistruoti tokį panaudojimą, po kurio jis yra viešai prieinamas, kaip nurodyta taikomuose nacionaliniuose dokumentuose, reikalaujama informuoti skolininką *ex post*. Informuojant skolininką *ex post*, reikalaujama, kad kita sandorio šalis arba nacionalinis centrinis bankas (kaip nurodyta taikomuose nacionaliniuose dokumentuose) informuotų skolininką apie tai, kad naudoja kredito reikalavimą įkaitu nacionalinio centrinio banko naudai iš karto po kredito įvykio. „Kredito įvykis“ – tai įsipareigojimų neįvykdymas ar panašūs įvykiai, kaip išsamiau apibūdinta taikomuose nacionaliniuose dokumentuose.

Nėra reikalavimo informuoti, jei kredito reikalavimai yra pareikštinės priemonės, kurioms nacionalinėje teisėje nenumatytas reikalavimas informuoti. Tokiais atvejais reikalaujama fiziškai pervesti minėtas pareikštines priemones atitinkamam nacionaliniam centriniam bankui iš anksto arba jų naudojimo metu.

Prieš tai minėti reikalavimai yra minimalūs. Nacionaliniai centriniai bankai gali nuspręsti reikalauti pranešti *ex ante* arba užregistruoti ir kitais negu anksčiau išvardytais atvejais, kaip numatyta taikomuose nacionaliniuose dokumentuose.

- *Su banko paslaptimis ir konfidencialumu susijusių apribojimų nebuvimas*: kita sandorio šalis nėra įsipareigojusi gauti skolininko sutikimą, kad būtų atskleista informacija apie kredito reikalavimą ir skolininką, kurios reikalauja Eurosistema, siekdama garantuoti, kad būtų sukurta tinkama kredito reikalavimų apsauga ir kad, kitai sandorio šaliai neįvykdžius įsipareigojimų, kredito reikalavimus būtų galima nedelsiant parduoti. Kita sandorio šalis ir skolininkas turi susitarti sudarydami sutartį, kad skolininkas besąlygiškai neprieštarauja tokios informacijos apie kredito reikalavimą ir skolininką atskleidimui Eurosistemai. Tai nebūtina, jei pagal nacionalinę teisę tokios informacijos teikimo nevaržo jokios taisyklės, kaip numatyta taikomuose nacionaliniuose dokumentuose.
 - *Kredito reikalavimų naudojimo apribojimų nebuvimas*: kitos sandorio šalys privalo užtikrinti, kad kredito reikalavimai yra visiškai perleidžiami ir kad nėra apribojimų jų panaudojimui įkaitu Eurosistemos naudai. Sutartyje dėl kredito reikalavimo ar kitose sutartinėse priemonėse tarp kitos sandorio šalies ir skolininko neturėtų būti kokių nors panaudojimą ribojančių nuostatų, nebent nacionaliniuose įstatymuose yra specialiai numatyta privilegijuota Eurosistemos padėties įkaito panaudojimo atvejais, nepriklausomai nuo to, kokie sutartyje nustatyti apribojimai.
 - *Kredito reikalavimų realizavimo apribojimų nebuvimas*: kredito reikalavimų sutartyje ar kitose sutartinėse priemonėse tarp kitos sandorio šalies ir skolininko neturėtų būti numatyta jokių kredito reikalavimo, panaudoto įkaitu, realizavimo apribojimų, įskaitant formą, laiką ar kitą su realizavimu susijusį reikalavimą.“
-